XXVI. évfolyam, 17. szám

Ára: 1,80 Ft

1970. április 23.

Ludas Matyi

KORÁN KELL KEZDENI AZ IFJÚSÁG NEVELÉSÉT

Szür-Szabó József rajza

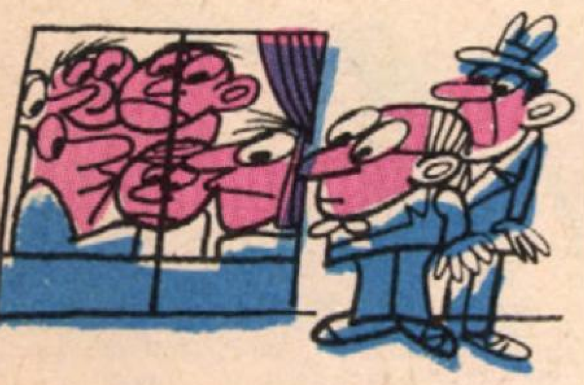
KEDVES LUDAS!

ÚTI JEGYZETEK

1

Végigsétálok a Szeged Expressz ötödik kocsijának a folyosóján. Látom, hogy az első három fülke tömött, minden helyén ülnek. Sőt, a harmadik fülkében élénk vita folyik amiatt, hogy két ülőhelyre duplán adtak ki helyjegyet. A negyedik, ötödik fülkében már csak 3—4 ember ül, a többiben — senki.

A számozott helyjegyeket ugyanis a MÁV sorrendben adta ki, így aztán egyes fülkék dugig vannak,

mások pedig üresek. Meg lehetne pedig úgy is oldani, hogy előbb minden fülkébe csak két jegyet adnának, aztán még kettőt, s ha már minden fülkében ül négy utas, akkor adnák csak ki az ötödik-hatodik jegyet. A hetediket és nyolcadikat pedig csak csúcsforgalomban kellene kiadni. De ilyen ritkán fordul elő, amikor én utaztam, akkor is csak „félház" volt a Szeged Expresszen.

Van még egy megoldás: az utas nem oda ül, ahova a jegye szól, hanem oda, ahol kevesebben vannak. Akkor viszont minek a számozott helyjegy?

2

A Városligetből szeretnék eljutni a Rákóczi útra. A 25-össel megyek a Thököly úti végállomásig. Ott elkezdek tűnődni, hogy hol szálljak át egy Rákóczi úti villamosra: a Hungária körútnál, vagy a Népstadion útnál? Mindkettő eléggé távol van.

A 25-ös útvonala hajdan egész a Közvágóhídig terjedt, a Baross tér átépítése miatt kurtították meg az útját, „ideiglenesen", azóta jár csak a Thököly útig. A Baross tér átépült, most már vígan járhatna régi útvonalán a 25-ös, ha tovább nem, legalább a Keletiig, ott meg is tudna fordulni. Ezt a kézenfekvő megoldást ez úton ajánlom a BKV szíves figyelmébe!

3

Rákoson, a vasútállomáson, a raktárépület közelében évek óta hever egy hadiszürkére festett, ismeretlen rendeltetésű vastömeg.

Kíváncsi lettem rá, hogy mi az, és hogyan került oda?

Sikerült megtudnom, hogy az egy vágányhídmérleg, és az értéke legalább egymillió forint.

Azt viszont nem sikerült megtudnom, hogy kinek a mulasztásából hever ott évek óta, gazdátlanul, kihasználatlanul.

Pedig erre is nagyon kíváncsi lennék!

(radványi)

KERESUNK EGY KÖNYVET

Csehszlovákiai egészségügyi dolgozók vagyunk, és levelező tagozaton, magyar nyelven végezzük az egészségügyi középiskolát. Sok nehézségünk van azonban a magyar nyelvű szakkönyvek beszerzésével. Ki innen, ki onnan szerezte be a tankönyveket, van azonban egy szakkönyv, melyet sehogy sem sikerült megkapnunk. Vagyunk vagy húszan, akiknek még nincs meg ez a könyv, címe: Dr. Rudnai Ottó: Mikrobiológia – Járványtan – Közegészségtan. A prágai Magyar Kultúra – még októberben – vállalta volna a tömeges megrendelést, de a szállítást csak fél év múlva ígérte. S akkor ezt az ígéretet még bizonytalannak, a határidőt túlságosan távolinak éreztük. Az első félévből nagy nehezen levizsgáztunk, május–júniusban azonban már a nyakunkon a második vizsga, és még mindig nélkülözzük ezt a könyvet. Arra gondoltam: bizonyosan akadnak olyanok, akiknek megvan otthon ez a szakkönyv, talán évek óta kezükbe sem vették, mert már nincs szükségük rá. Nagyon hálásak lennénk, ha elküldenék nekünk. Nem baj, ha régi kiadás!

Dr. Bódy Ödönné
Gunerska Ves 70. okr. Rim. Sobota CSSR

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Körönd lakói szóvá tették, hogy a Vasutas Vendégszobaház kéménye nagymértékben szennyezi a környék levegőjét. Az új, nagy méretű gázvezeték kiépítése lehetővé tette, hogy áttérjenek a gázfűtésre. Megvan a remény arra, hogy az 1970—71-es fűtési idény kezdetével a lakók jogos panasza megszűnik.

Dr. Phersy Ferenc
osztályvezető,
MÁV Vezérigazgatóság

Tóvölgyi József bejelentésére a IX., Ferenc körút 41. sz. alatti KÖZÉRT-boltunkban a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Zavarvizsgáló Üzemével együtt megszüntettük a hibát. Reméljük, hogy azóta zavartalanul nézhetik a lakók a tévé adásait.

Vad Jánosné
igazgató
IX. ker. KÖZÉRT Vállalat

A „Kifli ügyben" címmel megjelent panaszra közöljük, hogy termékeink legnagyobb részét gépi úton készítjük. Előfordul, hogy a gondos ellenőrzés ellenére az áru közé a szabványosnál kisebb termék is kerül. Ilyen esetekben, ha a vevő kéri, az árut azonnal kicseréljük, a megmaradt árut pedig visszavásároljuk a boltoktól. Mint eddig, a jövőben sem kívánjuk a „minit", mint divatirányzatot követni termékeinkkel, inkább a rendelkezésünkre álló anyagokból a maximumot szeretnénk kihozni, már csak a szakmai becsület megvédése érdekében is.

Olsovszky Tibor
igazgató,
Tatabánya és Környéke Sütőipari V.

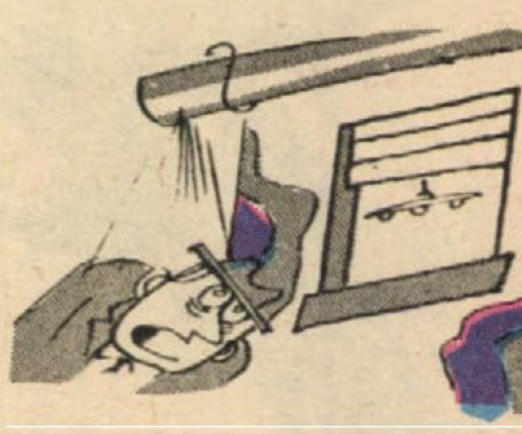
CSAK RÖVIDEN!

Bejártam a belső kerületek összes papírboltjait, sehol sem kaptam Hámorpapírt és fekete fotokartont. Hova tűnt vajon?

G. T.
Budapest

Budapest XII. kerületében, a Kléh István utca 14. számú társasházban lakunk. A szomszédos, 12. számú ház tanácsi rendelkezésű épület. Ennek a háznak a csatornája rossz, és nemcsak az ott lakóknak okoz kellemetlenséget, hanem nekünk is. A rossz csatorna mentén a mi házunk külső vakolata már teljesen lemállott, és a szélső lakások belső fala nagy területen átázott. A XII. kerületi Ingatlankezelő Vállalat többszöri kérésünkre mindmáig nem csináltatta meg a csatornát!

A XII., Kléh István u. 14. sz. ház lakói

Szükségem lenne a motorkerékpáromhoz egy 3,75x19-es méretű külső gumira, valamint egy örökvakuhoz használatos VR 503-as villanócsőre. Mindkettőt már régóta keresem a szaküzletekben, sajnos eredménytelenül. Azért írtam meg e pár sort, hátha a Ludas olvasói közül valaki nyomra tud vezetni.

Bajtay Emil
Tab, Kossuth u. 84.

NINCS JOBB MEGOLDÁS?

Társasházunkat a 23. sz. Állami Építőipari Vállalat építette. A legfelső emeleten lakunk, és ha esik az eső, a lakás beázik, a mennyezetről csepeg a víz. A falak penészesek, nyirkosak, nedvesek.

A vállalat sokszori bejelentésünk ellenére — még szavatossági időn belül vagyunk — a tetőt nem javította meg. Az igazgató azt tanácsolta, hogy pereljük be a vállalatot, mivel ő nem tud foglalkozni a kérdéssel, a ház építésekor ugyanis még nem volt igazgató.

Valóban nincs ennél jobb, észszerűbb megoldás?

Bakos Antal
Bp. II., Furulya u. 3.

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Háború és béke
(Beküldte: Bécsy László, Budapest)

CSABA ÉS GYULA

Vicctörténeti szempontból is érdekes jelenségre legyen szabad felhívnom a figyelmet. Az alapvicc így hangzik:

Egy kisfiú tanácstalanul, szepegve álldogál a hentesbolt előtt. Egy arra haladó bácsi fájdalmának oka iránt érdeklődik. A kisfiú hüppögve válaszol:

— A mamám leküldött húsz deka kolbászért, de útközben elfelejtettem, mit is mondott, hogy „Gyula, hozz húsz deka csabait", avagy „Csaba, hozz húsz deka gyulait".

A bácsi vigasztalja:

— Ezért aztán igazán nem érdemes bőgni, könnyű a megoldás, csak azt mondd meg, mi a neved, kisfiam.

— Zoltán.

Eddig a vicc. De most jön a komoly fordulat. Egyik napilapban ezt olvastam: „Néhány éve lebontották a békéscsabai vágóhidat, s azóta a közkedvelt csabai kolbászt — másfajta eljárással — Gyulán készítik. Az utód minősége hasonlít az eredetire, de mégsem az igazi..."

A vicc tehát így módosul a bácsi vigaszát illetően: „Mindegy, fiacskám, egyik kutya, másik eb, az-az hogy: egyik disznó, másik sertés."

Csakhogy az élet itt sem állt meg. Tovább olvasva a cikket, megtudjuk, hogy „a Békés megyei MÉK (?) vezetői felfigyeltek a fogyasztók jogos panaszaira", s újabban eredeti csabai receptúra alapján készítik a kolbászárut. A jelenlegi helyzet tehát az, hogy nincsen csabai gyulai, de van gyulai csabai... Az élet rendkívül bonyolult és ellentmondásos.

Kunszery nem-Csaba

A HORTOBÁGY ÉS A SZAHARA

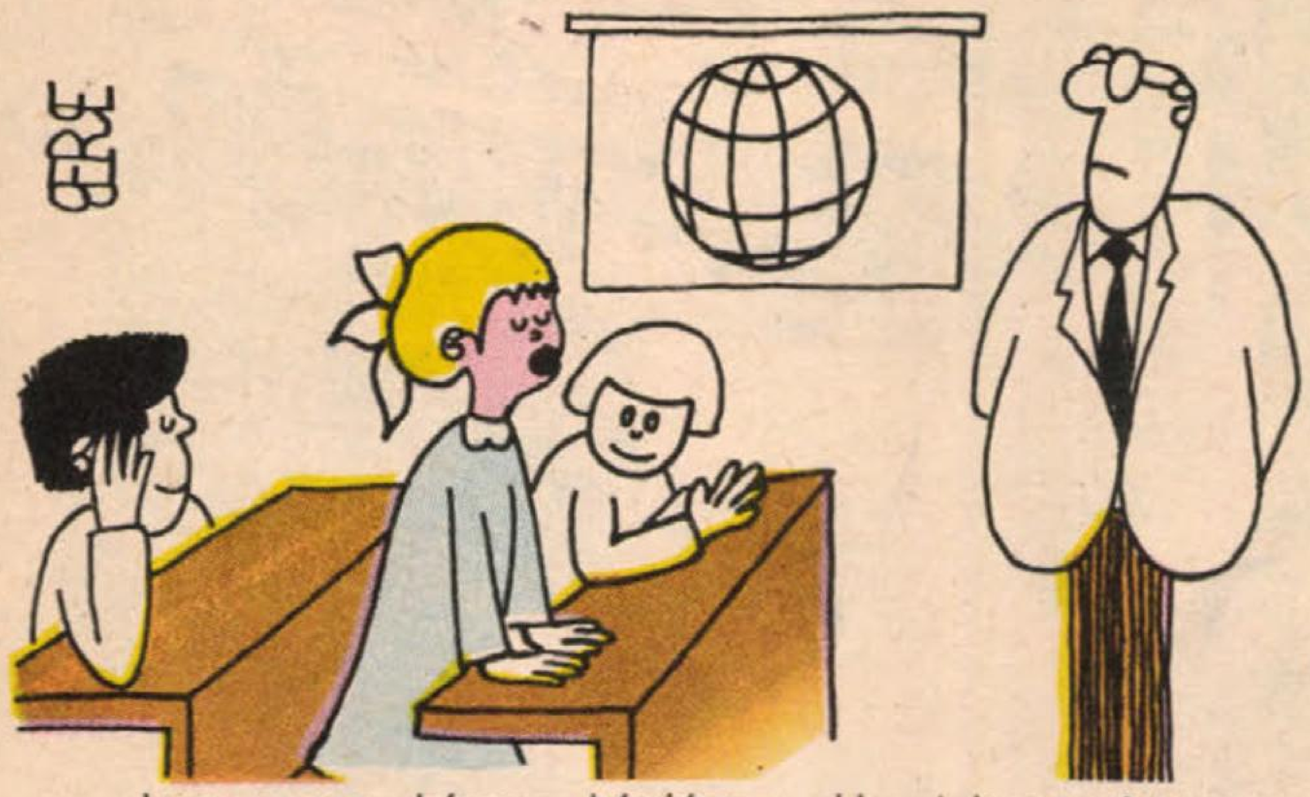
A legutóbbi Ludas Magazinban olvastam egy szaharai viccet. Pár nap múlva ismét találkoztam ugyanazzal a viccel a Ludas Matyiban — ízes hortobágyi történetként találva.

Bármennyire is kedves vicc volt, csak első olvasásra tudott megnevettetni, másodszor olvasva már határozottan bosszantott!

Vass Valéria
Szeged

(Igaza van olvasónknak (többen szóvá tették!): a jóból is megárt a sok. Ünnepélyesen megígérjük, hogy harmadszor már nem közöljük ugyanezt a viccet, sem grönlandi, sem tűzföldi variációban. — A szerk.)

OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRA

– Lenne egy kényes kérdésem. Ha lehet, négyszemközt...

TAVASZ

– Tudja, ki voltam én néhány héttel ezelőtt?

DÉLKELET-ÁZSIAI PILLANATKÉP

(A „Christian Science Monitor"-ból)

VILÁGJÁTÉK

A kísérleti gyerekpszichológia ismer egy vizsgálati módszert, amelynek az a neve, hogy: „Világjáték-teszt". A teszt lényege: a gyereket bevezetik egy szobába, amely tele van apró, de élethű műanyag makettekkel. Van ott ház, iskola, autó, különböző lakberendezési tárgyak, még emberek is vannak: műanyagból. Itt a gyerek elkezd játszani és csakhamar felépíti az otthonát, a környezetét, sőt, mi több, eljátssza a problémáit, a családban észlelt, tapasztalt konfliktusokat.

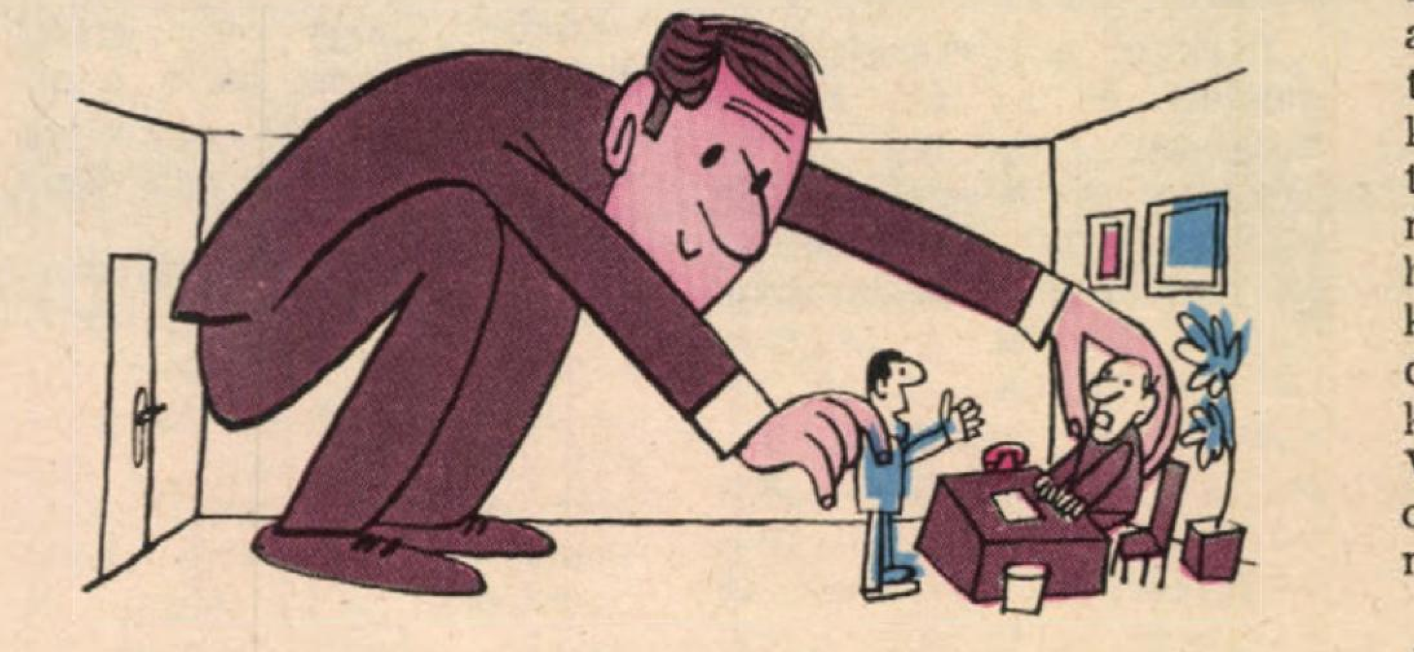
Érdekes módszer, kár, hogy csak a gyerek-pszichológia alkalmazza. Nekünk, felnőtteknek is kellene egy ilyen játék, mert mi is szeretünk játszani. Milyen jó lenne, ha minden üzemben, vállalatnál, berendeznének egy ilyen szobát, tele játékokkal, élethű makettekkel. Mindjárt mondok is egy példát, hogyan képzelem a felnőttek világjáték-tesztjét.

A kis, negyvenéves lurkó bemegy ebbe a szobába és elkezd játszani. Berendez egy hivatali szobát, műanyag bútorokkal és a műanyag íróasztal mögé egy picike műanyag osztályvezetőt ültet. Aztán egy másik babával odatotyog az íróasztal-makett elé és elkezd gügyögni:

— Csúnya osztályvezető bácsi, nem adtál jutalmat Gézukának! Rosszcsont osztályvezető bácsi, tehetnél nekem egy szívességet...

Ez esetben a jó szemű megfigyelő rögtön láthatja, hogy az érzékeny gyermeket valami bántja, hogy megoldatlan problémák gyötrik, és aki nagyon odafigyel a játszadozásra, az előtt nyilvánvalóvá válik: a koros kisfiú kapcsolata az osztályvezetőjével nem mondható a legideálisabbnak.

Namármost. Ha a kis Gézuka a sok-sok játék közül — tegyük fel — egy tankot vesz elő és ezt a tankot rászabadítja az íróasztal mögött ülő osztályvezető babára, akkor a figyelmes szemlélő levonhatja a megfelelő következtetéseket: a kis Gézuka indulatai agresszívek, jó lesz tehát vigyázni a

legközelebbi jutalomosztásnál.

Természetesen az osztályvezetőnek is meg kellene engedni, hogy kedvére játszadozhassék ebben a szobában. Hagyjuk magára a játékok között, és figyeljük meg, milyen világot épít fel magának. Ha az osztályvezetőt nem érdeklik a kis műanyag házak, autók, lovak, tehenek, ha pillantásra sem méltatja a szebbnél szebb maketthidakat, fákat, mozdonyokat, de nagy örömmel rugdos körbe-körbe a szobában egy icike-picike műanyag emberkét, akkor a szakértő könnyen levonhatja magának a tanulságot. Pláne, ha a kis ötvenéves srác rugdosás közben azt motyogja:

— Juj, de utállak, Gézuka! Pfuj, Gézuka, pfuj!

S ha az osztályvezető kihajítja a műanyag emberkét az ablakon, akkor mindenki előtt világos lesz a konfliktus, amely talán még sokáig rejtve maradt volna, ha nincs ez a felnőtteknek való világjáték, ha nem hagytuk volna játszani a gyermeket.

A pszichológia nagyon érdekel engem és el tudok képzelni egy olyan világjáték-tesztet is, amelyben nemcsak makettek, műanyag játékok vannak. El tudok képzelni egy olyan kiselejtezésre alkalmas játékszobát is, amelyben a makettházak, a maketthegyek, a makettemberek között, mondjuk, egy valódi nő várná a vizsgálatra küldött idősebb fiúcskákat. Vajon mihez kezdenének odabenn? Mivel játszanának?

Ezekre az izgalmas kérdésekre csak akkor kapunk választ, ha engedjük játszani a harminc-, negyven-, ötvenéves gyerekeket is.

Kedves pszichológus bácsik és nénik, ne feledkezzetek meg rólunk!

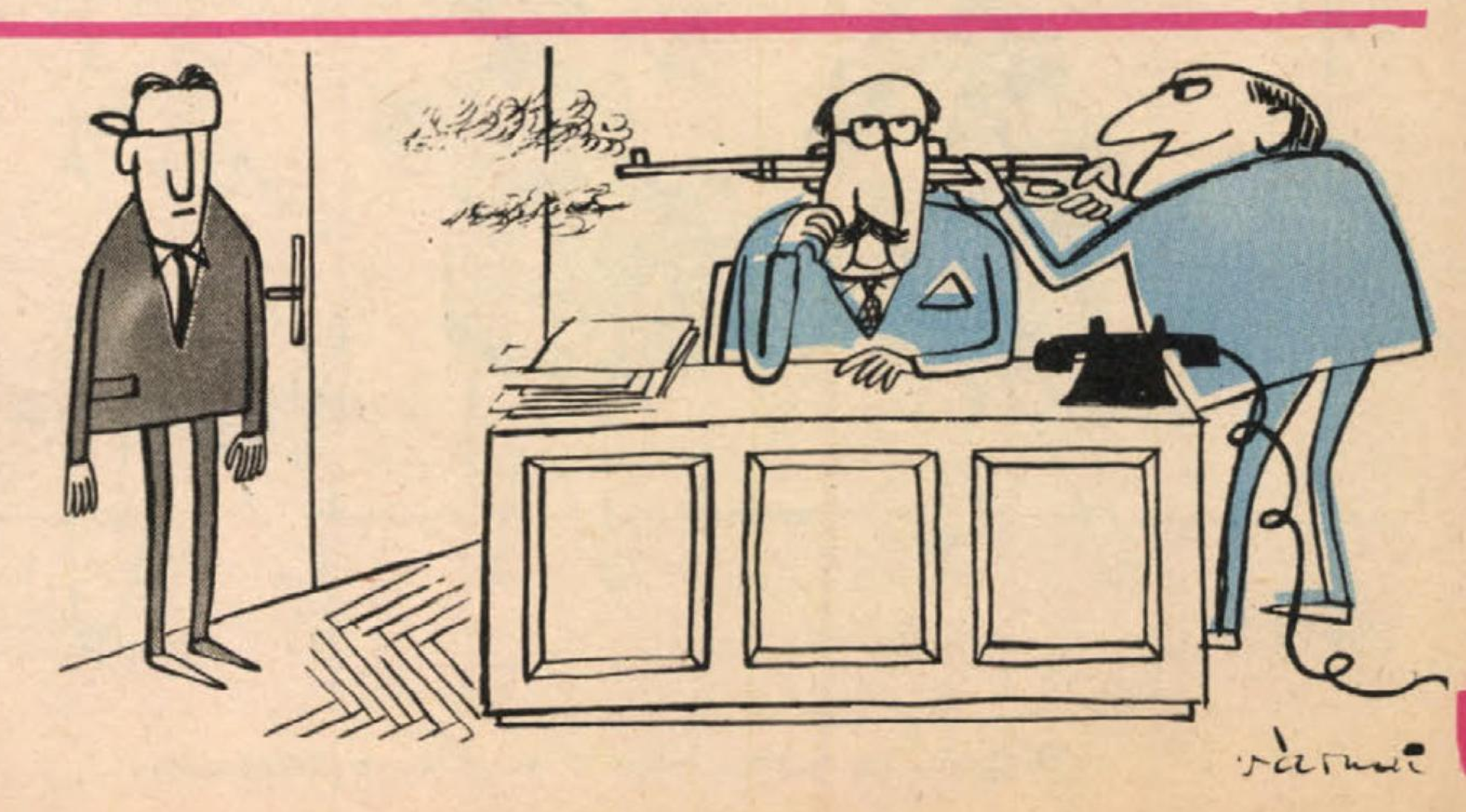
Mikes György

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

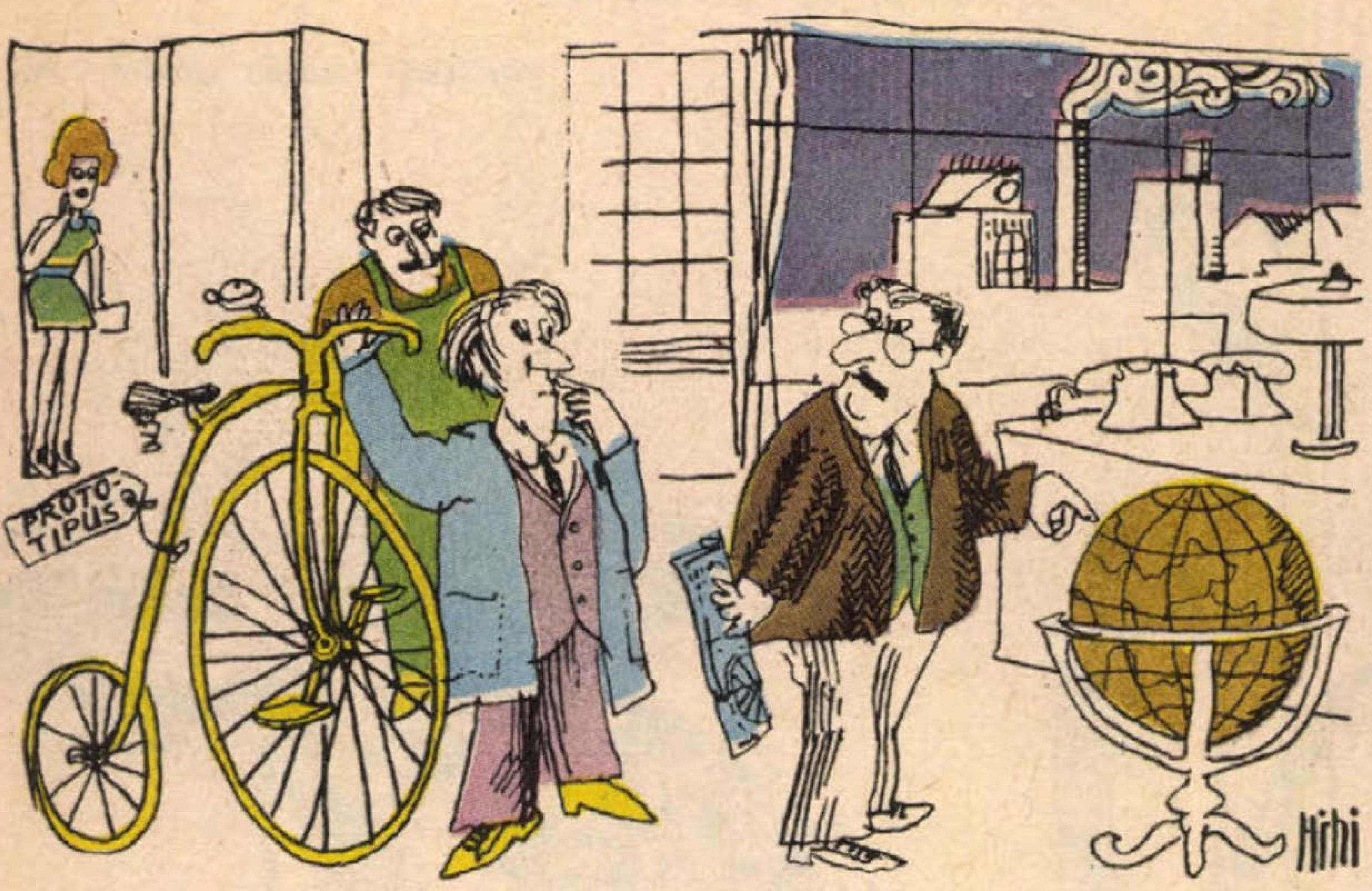

Asszonyok a kútnál.

VÁLLALATI KIVÉGZÉS

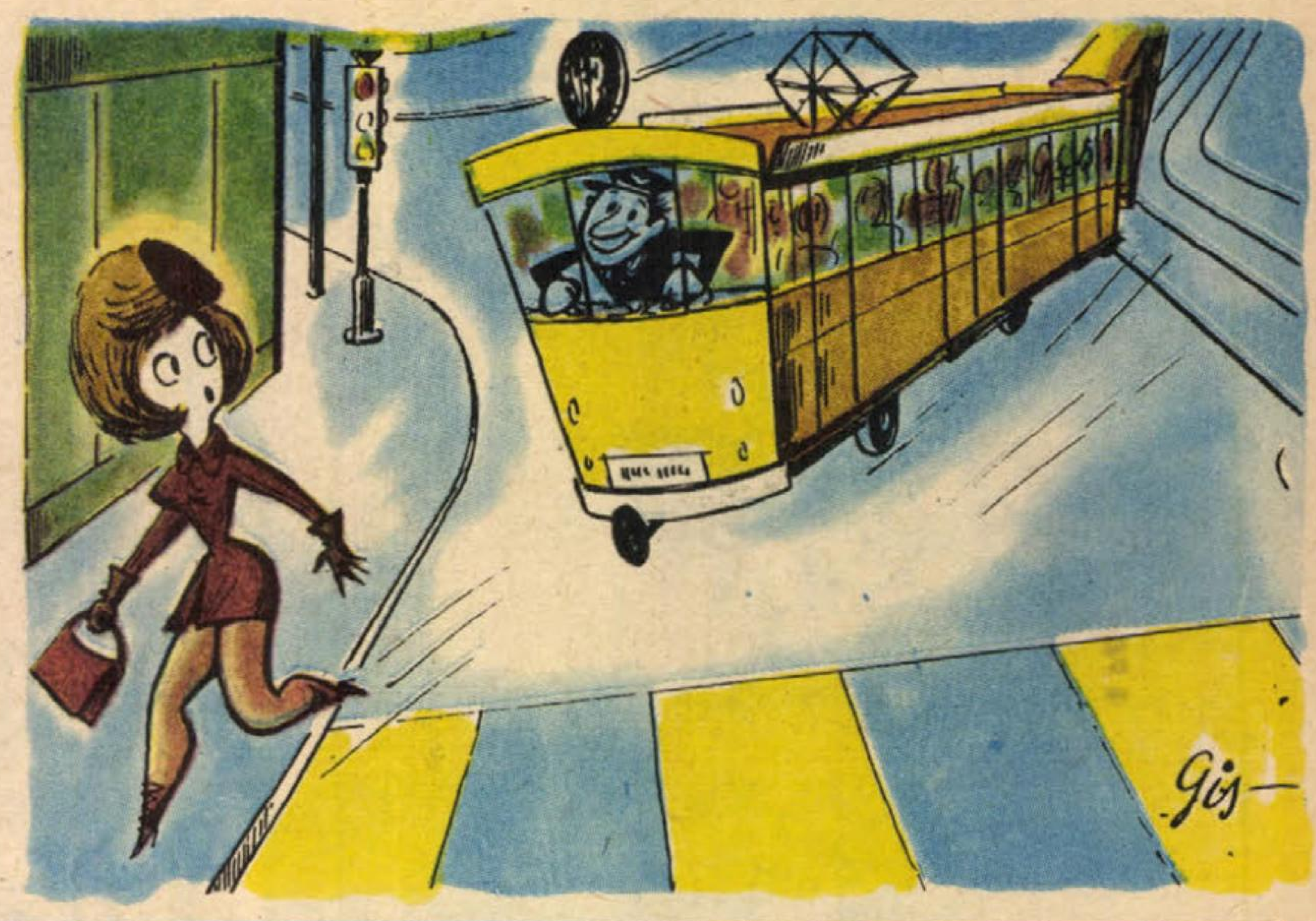

MŰSZAKI LEMARADÁS

– Most pedig keressen egy közepesen fejlett országot, ahol ezt el lehet adni!

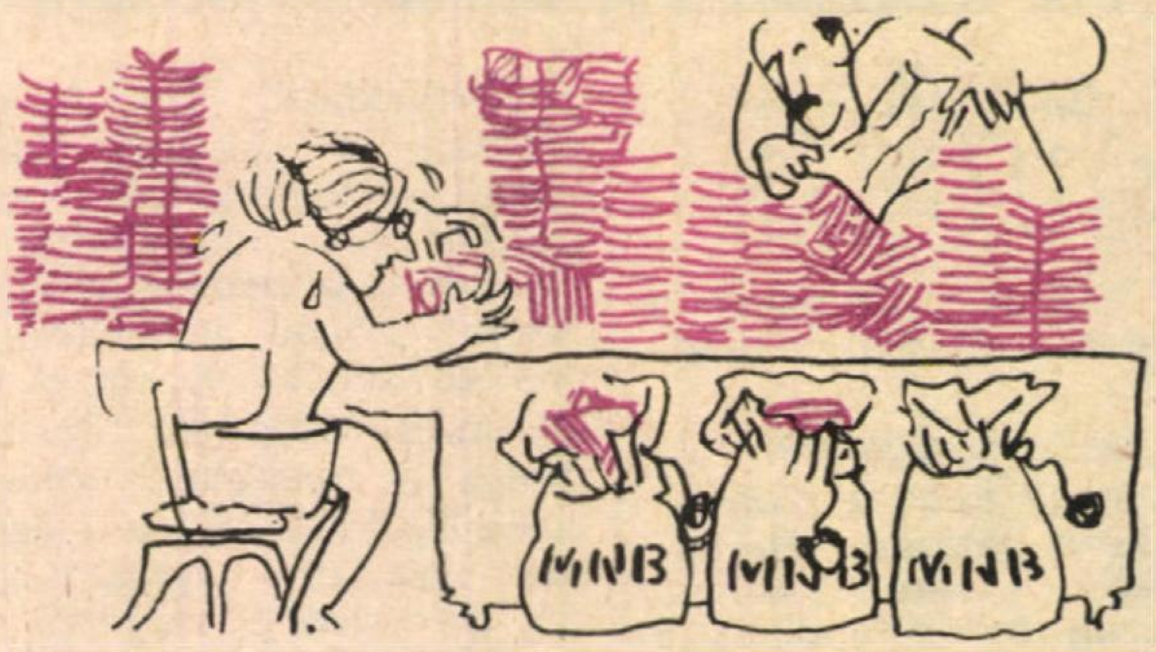
A SZERELEM NEM ISMER AKADÁLYT

3 × 100 = 300
5 × 100 = 500

Rengeteg pénzt láttam a minap a filmhíradóban. Ha a szemem nem csalt, százforintosok voltak, glédába rakva, slejfnivel átkötve. Ez a sok pénz persze, nem ok nélkül volt ott: a Magyar Nemzeti Bank trezorjait, pénzraktárait mutatta be a híradó. Hadd lássa még az is, akinek sokkal kevesebb pénze van, mint a Nemzeti Banknak, hogy mennyi gond van a pénzzel akkor is, ha van. A bank dolgozói úgy cipelték zsákszámra a hátukon a százas kötegeket a bank raktáraiba, oda-vissza, mint a búzászsákokat. A pénzt azonban meg is kell olvasni, rendben is kell tartani, majd gondosan elraktározni és újra forgalomba hozni. A zsákokból kiöntött százas kötegek nagy nyüzsgéséből egy ördögi gyorsasággal forgó japán gép tetszett nekem leginkább: őrült tempóban számolta a százasokat, alig tudta a szemem követni. Nem tudom, mennyi a gép napi normája, de nekem már az is sok, hogy egy dolgozó *kézi erővel*, nyolc óra alatt, tízmillió forintot számol meg a százas bankókból. Még itt is szükség van a kézműiparra, olcsóbb az ember forintért, mint a japán gép devizáért. Pereg a film. A bank nagy pénztártermében vállalati megbízottak ülnek. Mintha egy pályaudvar hatalmas várótermében vonatra várnának, pedig a kötegelt százasokra várnak üres bőröndökkel, aktatáskákkal. Kell a pénz a bérfizetésre.

Ezeknél a filmkockáknál kezdett el az én agyam működni. Már nem is figyeltem a híradóra: egy korszakalkotó újítás ötlött fel cikázó gondolataimban. Ha én lennék a Magyar Nemzeti Bank, akkor kibocsátanék, mondjuk, háromszáz forintosokat. Ezzel óriási munka- és időmegtakarítást érhetnék el a pénzforgalomban: kevesebb gondot jelentene a cipelésben, a raktározásban és a várakozásban. Azaz egyharmadával kevesebbet kellene bajlódni minden vonalon a pénzzel, mint most. Aztán az is eszembe jutott, hogy ha nem háromszáz, hanem ötszáz forintosokat hoznék forgalomba, akkor a pénzzel járó munka egyötödére csökkenne. Aztán még az is belejutott gyorsan járó eszembe, hogy még praktikusabb lenne, ha a bank és az ügyfelek esetleg ezerforintosokkal is tudnának gazdálkodni.

Nem vagyok statisztikus, nem tudom kiszámítani pontosan az ezzel járó megtakarítást, de annyi bizonyos, hogy a ma már nagyon gyakori kétezerötszáz forintos havi fizetéseket a mostani 25 darab százas helyett ki lehetne adni két ezres és egy ötszázas címletű bankjegyben, aminek mindenki örülne. A váltásra persze mindig lenne elegendő százforintos az én Nemzeti Bankomban, de hogy mennyi, ehhez még egyelőre nem értek, mert nem vagyok pénzügyi zseni, idővel még lehetek. Elég nagy bravúrnak tartom azt, hogy ilyen okos dolgot kiötlöttem.

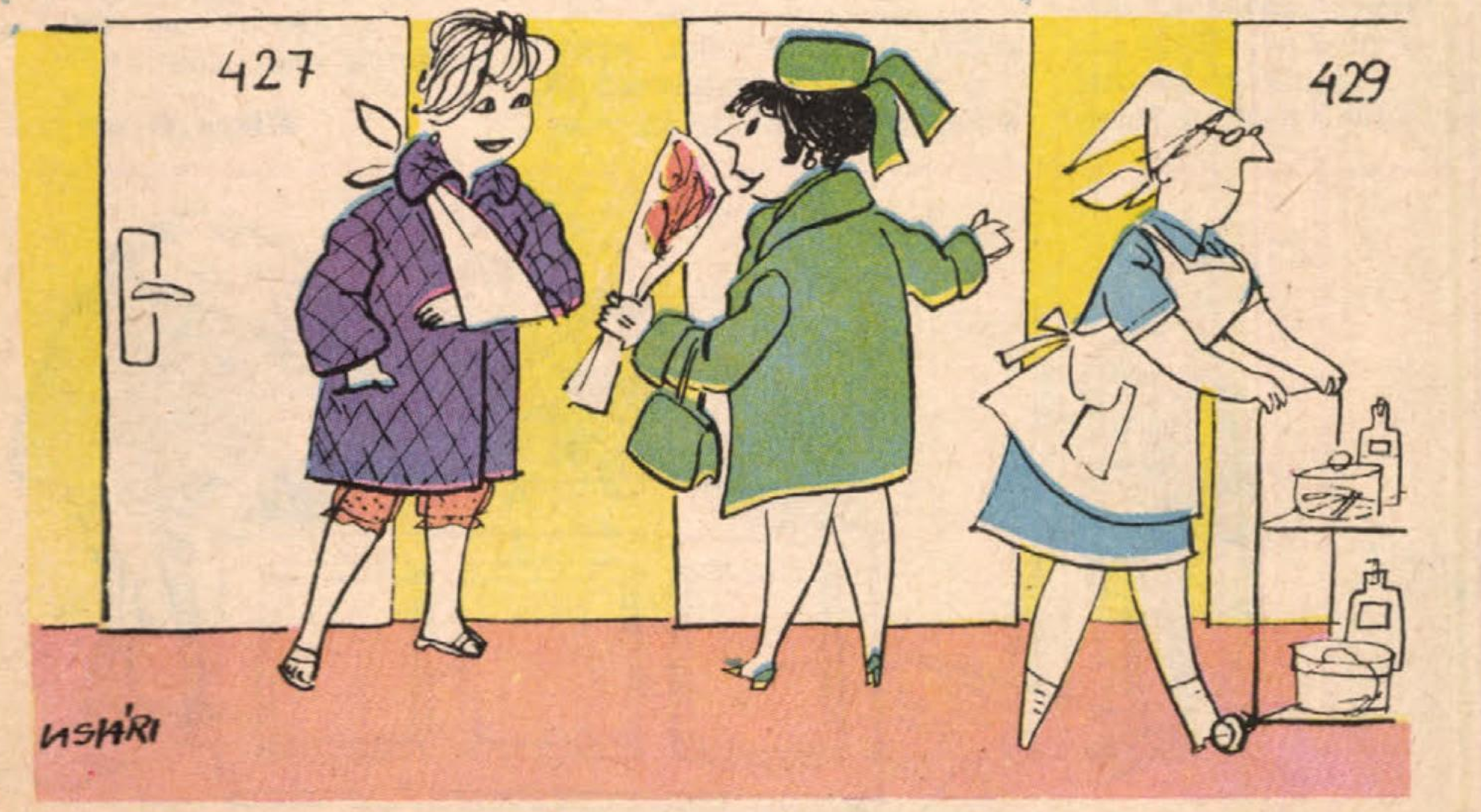
Meg vagyok győződve elgondolásom helyességéről. Nem dicsekvésből mondom, én már láttam százdollárost is, ami háromezer forintnak, és százrubelest is, ami ezerháromszáz forintnak felel meg. De hogy ne csak a nagyhatalmakat említsem, hanem egy miénkhez hasonló kis országot: a szomszédos Ausztriában ötezer schillinges bankjegy is van. Kérdem tisztelettel: miért ne lehetne nálunk is a százforintosnál nagyobb bankjegy?

Én azt hiszem, hogy egyetértenek velem az ország összes pénztárosai, bankokban, OTP-ben, közértekben, iparvállalatoknál, téeszekben és mindenféle más intézményben. Bizonyára boldogan fogadnák a javaslatomat a Magyar Nemzeti Bank dolgozói is. De a Nemzeti Banknak van elnöke, továbbá néhány alelnöke, számos igazgatója, osztályigazgatója, és ki tudja hány irányító vezető embere. Nekik nyilván nem tetszik az ötlet. Mert ha tetszenék, akkor nekik jutott volna az eszükbe és nem nekem.

Ország-világ előtt kijelentem, hogy javaslatom megtételében semmiféle önös szándék nem vezet engem, még újítási díjra sem tartok igényt. Nem titkolom azonban, kétségbe ejt az a gondolat, hogy ha netán egy ötös lottótalálatom lenne, akkor több bőrönddel mehetnék a kétmillió forintos lottónyereményemért az OTP pénztárához. Hát ne hozzon engem ilyen kényelmetlen helyzetbe a Magyar Nemzeti Bank...

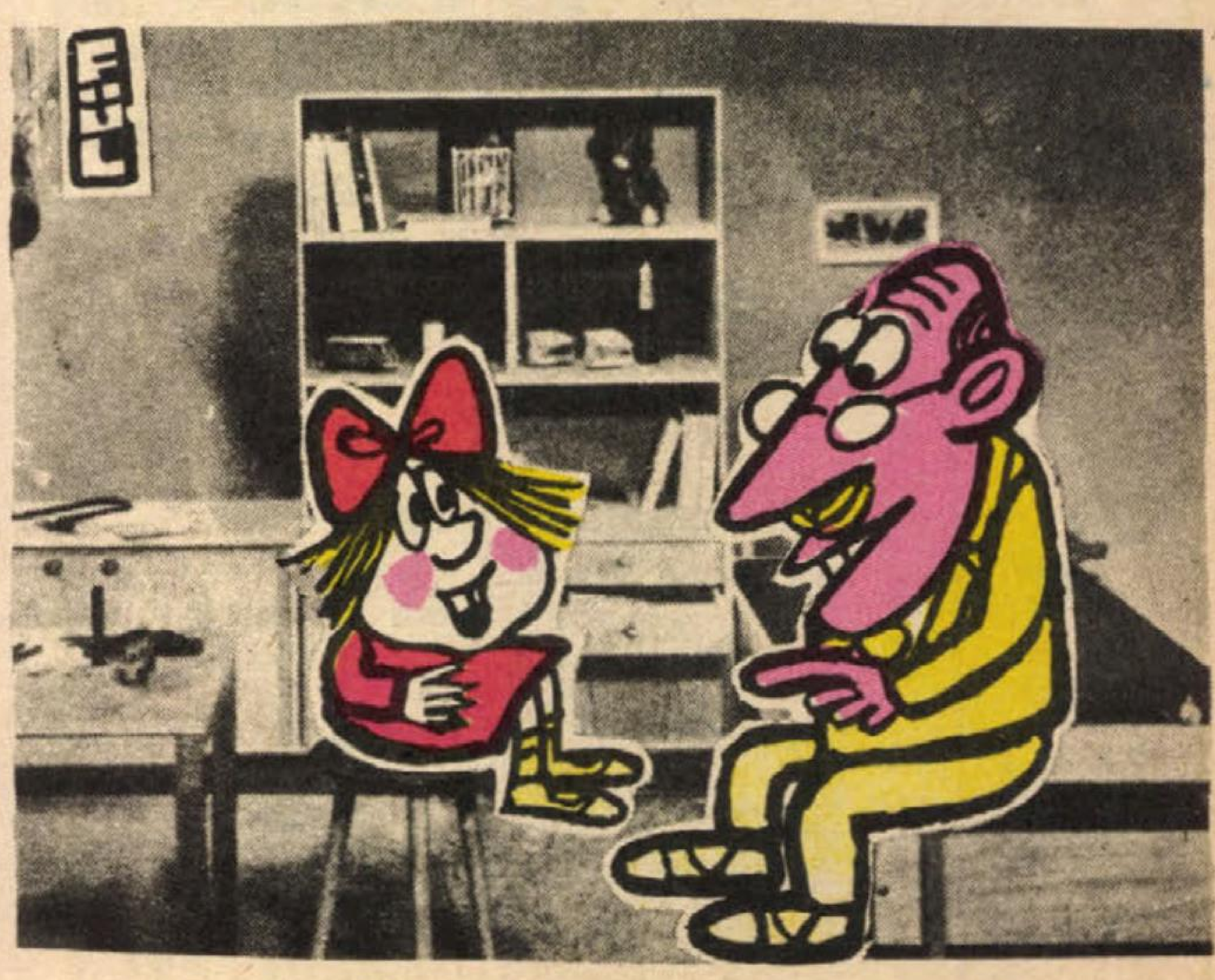
Földes György

BARÁTNŐK

– Drágám, ha tudom, hogy itt vagy, én is befekszem...

NEM ELVESZETT GYEREK

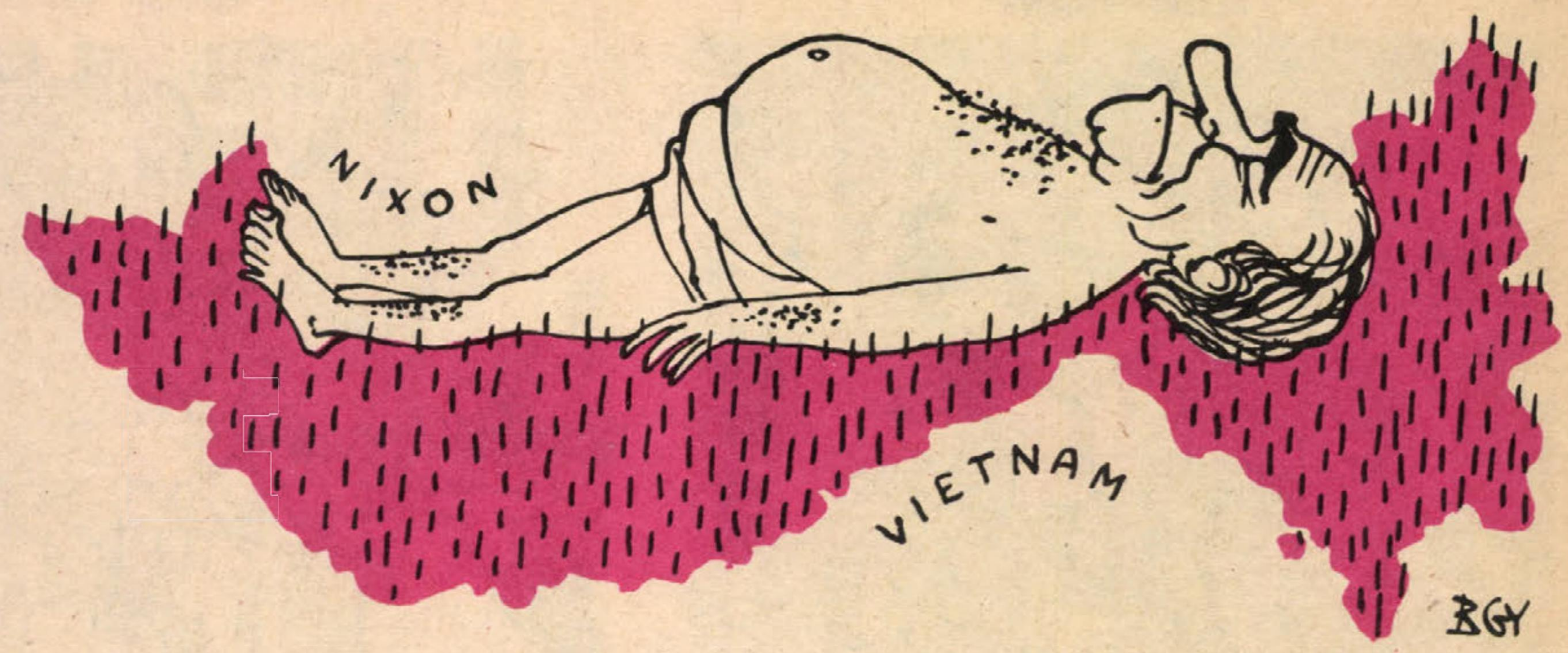
– Mi leszel, ha nagy leszel?
– Nagy művész özvegye.

MŰELVEZŐK

– Kioldódott a cipőfűzője . . .

A FAKÍR

HOBBY

– Hatvanmilliárd gyufaszálból készítettem!

ADAM OCHOCKI

MIÉRT?

Egy fogadáson ismerkedtem meg a repülőszázadossal. Nyomban megnyerte a tetszésemet: rendkívül érdekesen tudott mesélni kalandjairól az égi útvonalakon.

Néhány nap múlva felkerestem, és kertelés nélkül a tárgyra tértem:

— Százados úr, fellelkesítettek a történetei! Elhatároztam, hogy próbát teszek, mint berepülő pilóta. Vajon, rendelkezésemre tudna-e bocsátani valamilyen gépet? Lehet a legújabb típusú lökhajtásos is.

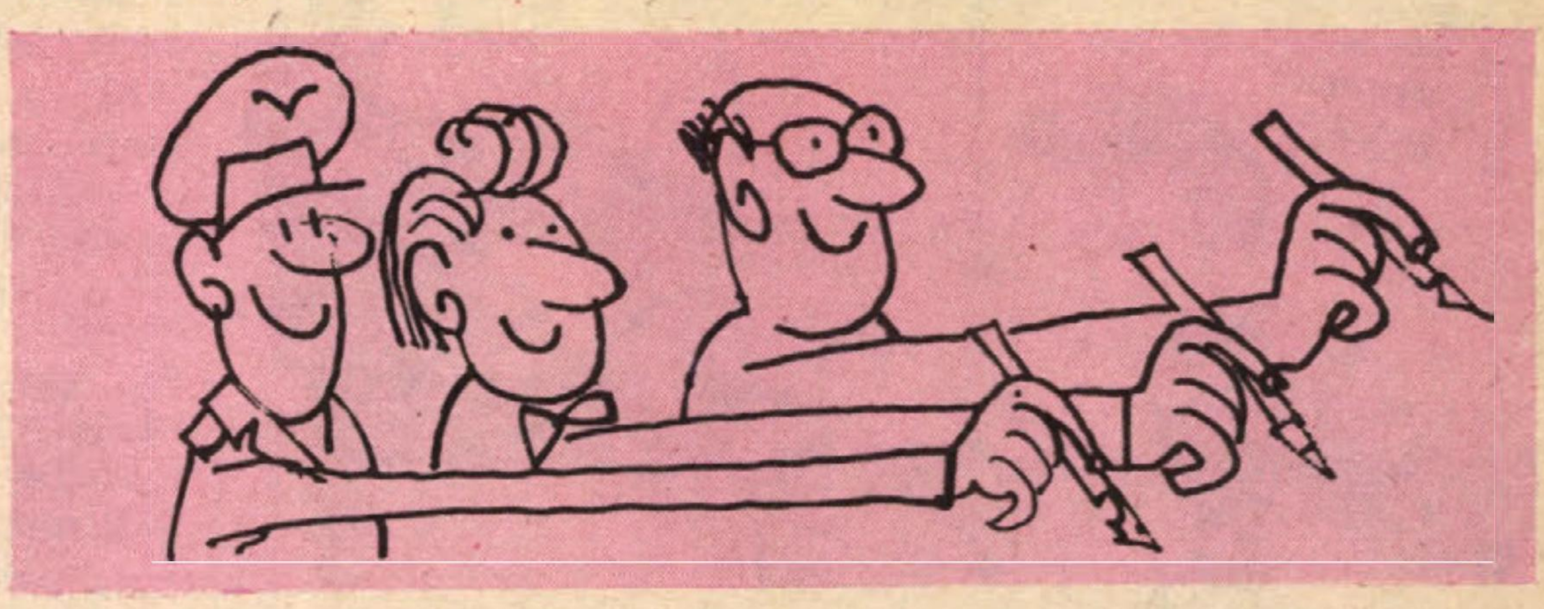
Sajátosan lefegyverző mosolylyal tekintett rám, és barátian vállon veregetett:

— Oltári fickó maga!

Repülőgépet azonban nem adott, és amikor javaslatomat kis idő múlva megismételtem, úgy tett, mintha nem is hallotta volna. Sőt, ettől kezdve tüntetően nem köszönt.

Így jártam azzal a színigazgatóval is, akit egy labdarúgómérkőzésen mutattak be. Bevezetőben a szokott kellemkedés: „Ó, milyen szép verseket ír a szerkesztő úr, lelkes olvasója vagyok", de amikor aztán elmentem hozzá, és közöltem, hogy készséggel fellépnék a színházában szólótáncosként, mondjuk a „Hattyúk tavá"-ban, hirtelen eszébe jutott, hogy valami sürgős elintézni valója van a városban és búcsú nélkül távozott. Ezután már csak levegő voltam számára, észre sem vett többé.

Nagyon kellemes hatást tett rám az a sebész, akit egy beutalásom alkalmával ismertem meg. Ő is amatőr gombaszedő volt, mint én, és autótulajdonos. Üdülésemről hazatérve, meglátogattam a kórházban, és közöltem vele, hogy bármikor, bármiben szívesen helyettesíteném. Nyilván akad az osztá-

lyon valamilyen érdekes eset, mondjuk egy komplikált lábtörés, vagy koponyalékelés.

Úgy bámult rám, akár egy bolondra, és közben igyekezett elállni a kórterembe vezető utat.

— A szerkesztő úr már kora reggel névnapot ünnepelt? Szeretném arra figyelmeztetni, hogy nem helyes visszaélni a lehetőségekkel, feltétlenül nyomot hagy. A legnehezebb hozzászokni a napi alkoholadaghoz, még a legkisebb . . .

És sorra így jártam mindenkivel; egyszerűen elutasítottak. A repülő százados, a színházigazgató, az orvos és még sok más ismerősöm, akihez hasonló javaslattal fordultam. Ráadásul még meg is sértődtek, és értésemre adták, hogy csúfot űzök belőlük.

Ezek után megkérdezem: miért nem sértődöm meg én, amikor ezek az urak saját alkotásaikkal keresnek fel, és nyomdafestéket kérnek számukra? A repülő százados rímbe szedett dugóhúzókkal és orsókkal próbál elkápráztatni, amelyeket szemrebbenés nélkül epigrammáknak nevez, a színigazgató ugyancsak rímbe szedett tragikus problémákkal hozakodik elő, melyeket átszellemült arccal, lehunyt szemmel versként szaval el, a sebész tompa kapcsokkal összetákolt nyelvi vadhajtásokat ad elő, amelyeket nagy magabiztosan tárcának nevez.

M i é r t nem sértődöm meg én? És miért nem adom értésükre, hogy orcátlanul csúfot űznek belőlem?

Lengyelből fordította: U. J.

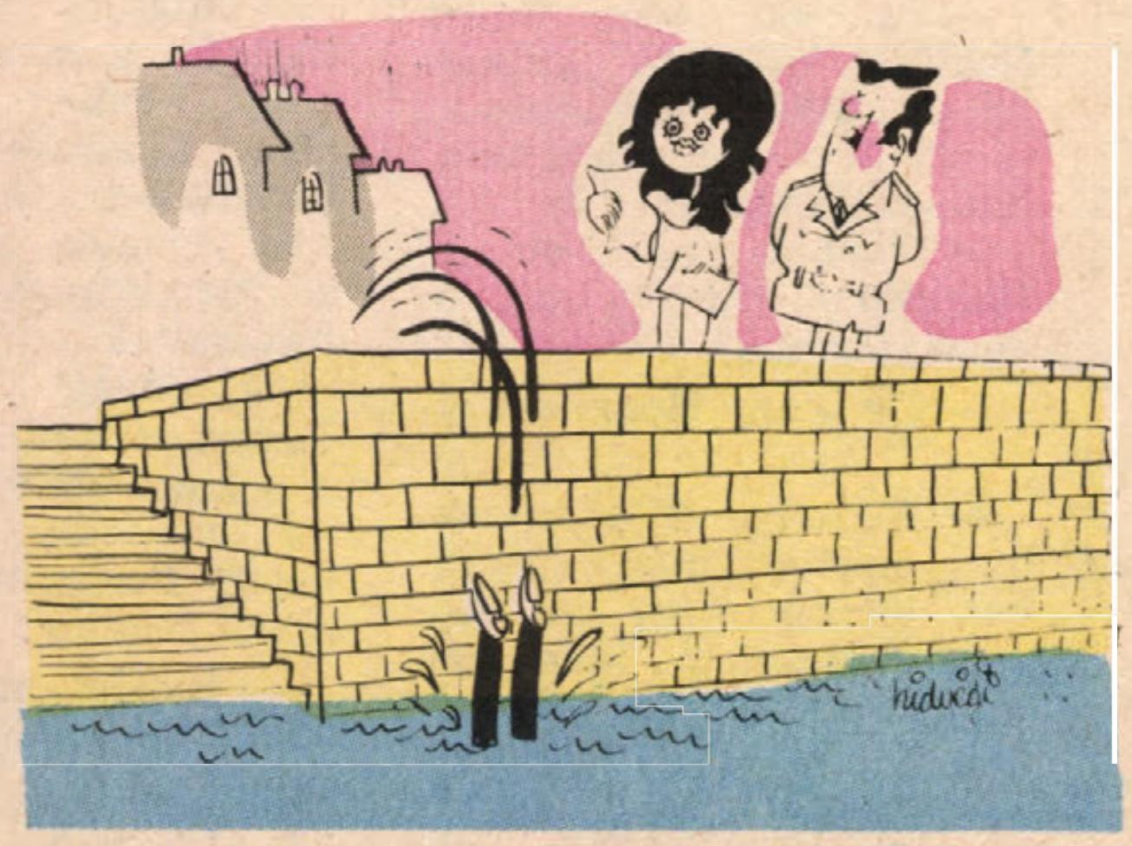
MEGÉRDEMELT PIHENŐ

Mr. Louis E. Wolfson, ismert floridai milliomos, akinek összvagyonát 100 millió dollárhoz közelálló összegre becsülik, némi kis törvénytelenséget követett el részvényeladás közben, s emiatt tízhónapi börtönre ítélték. A milliomos letöltötte a tíz hónapot, és szinte megfiatalodva, napbarnítottan hagyta el a börtönt.

— Életemben még nem pihentem enynyit! — jelentette ki, majd hozzátette, hogy többet kellene törődni a büntetésüket kitöltött fegyencekkel, máskülönben nem tudnak visszatérni a társadalomba. Neki nincs különösebb panasza, a társadalom nem nélkülözhet egyetlen megtért milliomost sem!

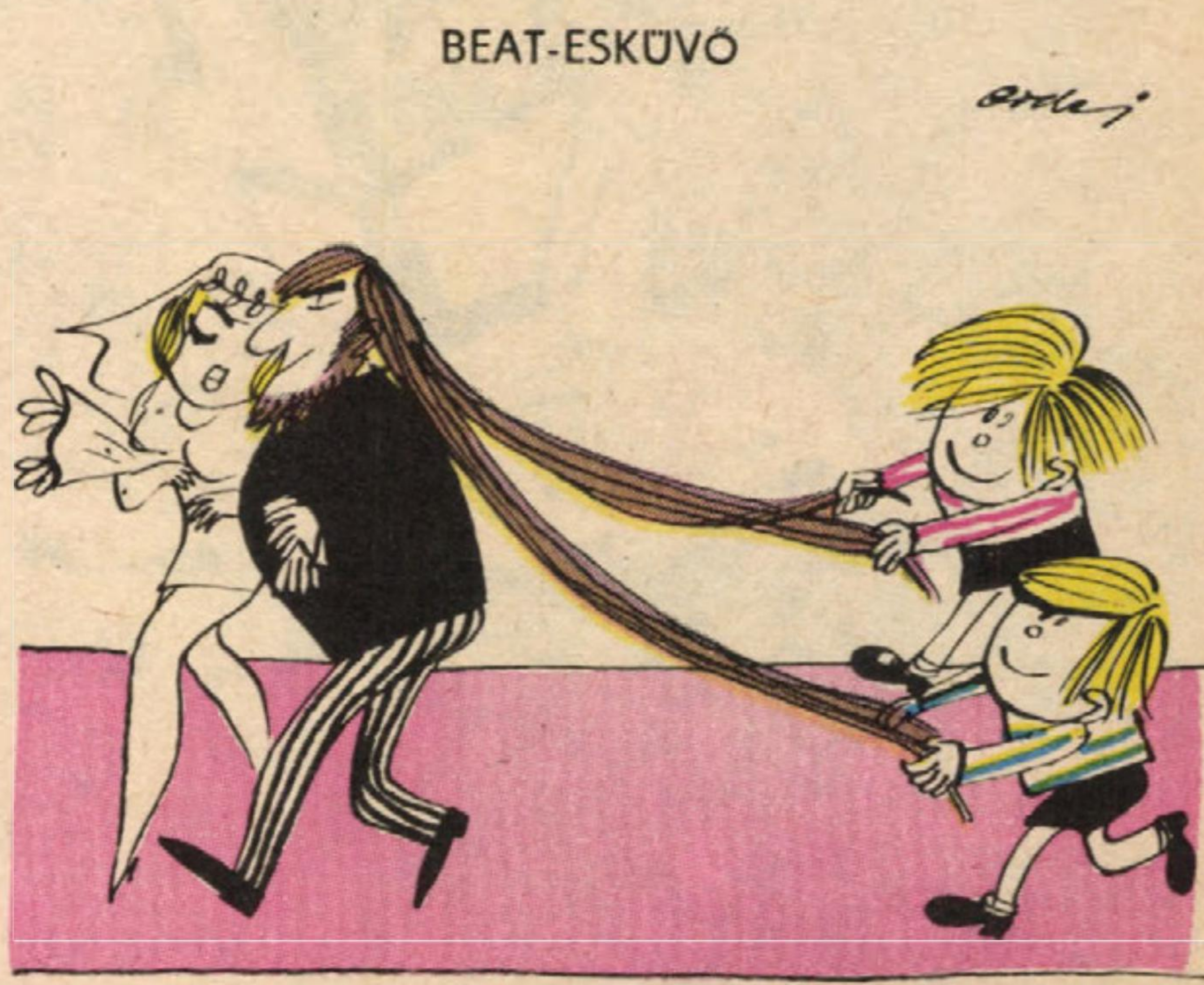

KÍVÁNCSI ASSZONYKA

– Szívecském, nem illik elolvasni más búcsúlevelét!

BEAT-ESKÜVŐ

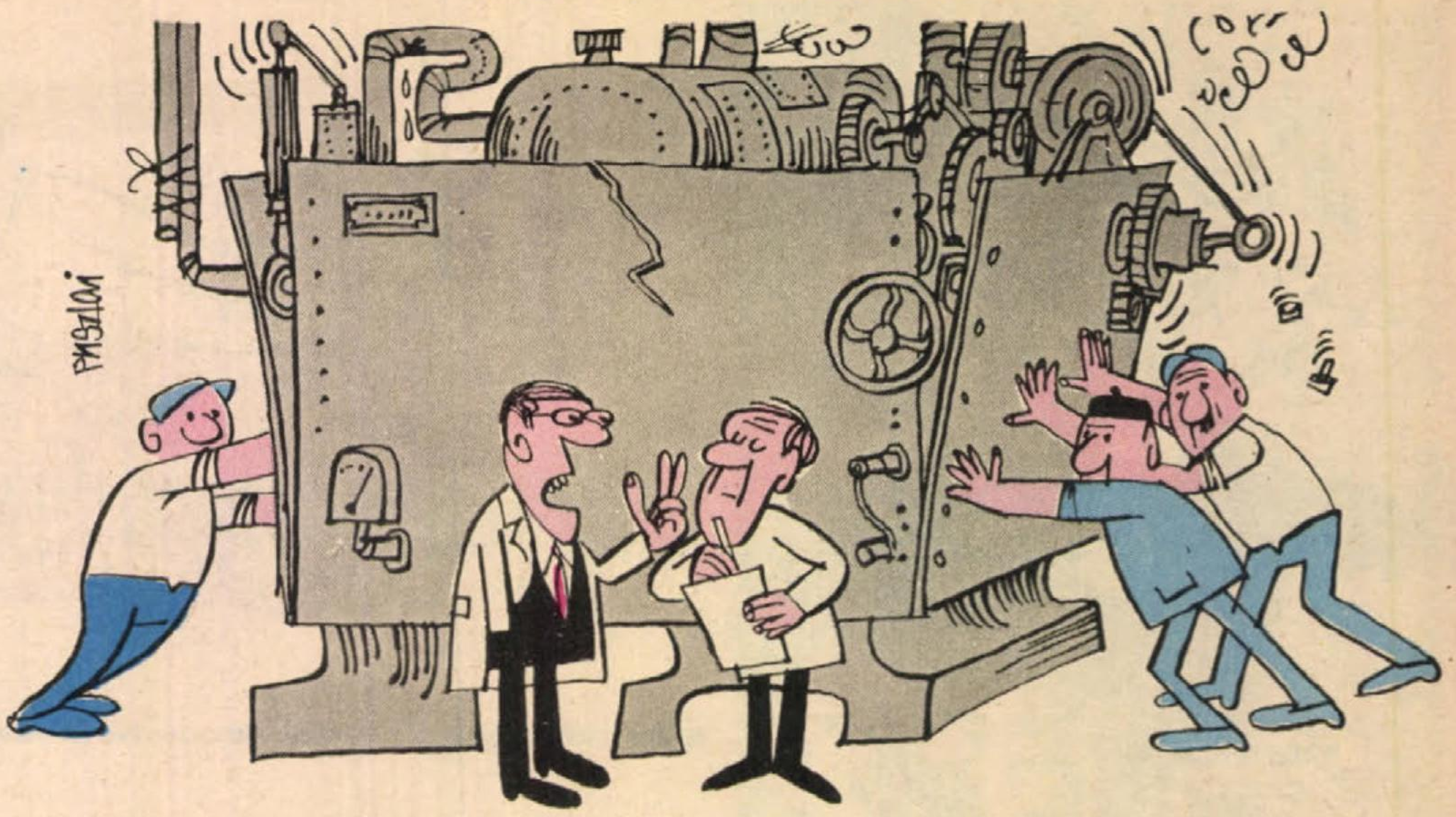

DETEKTÍVREGÉNY

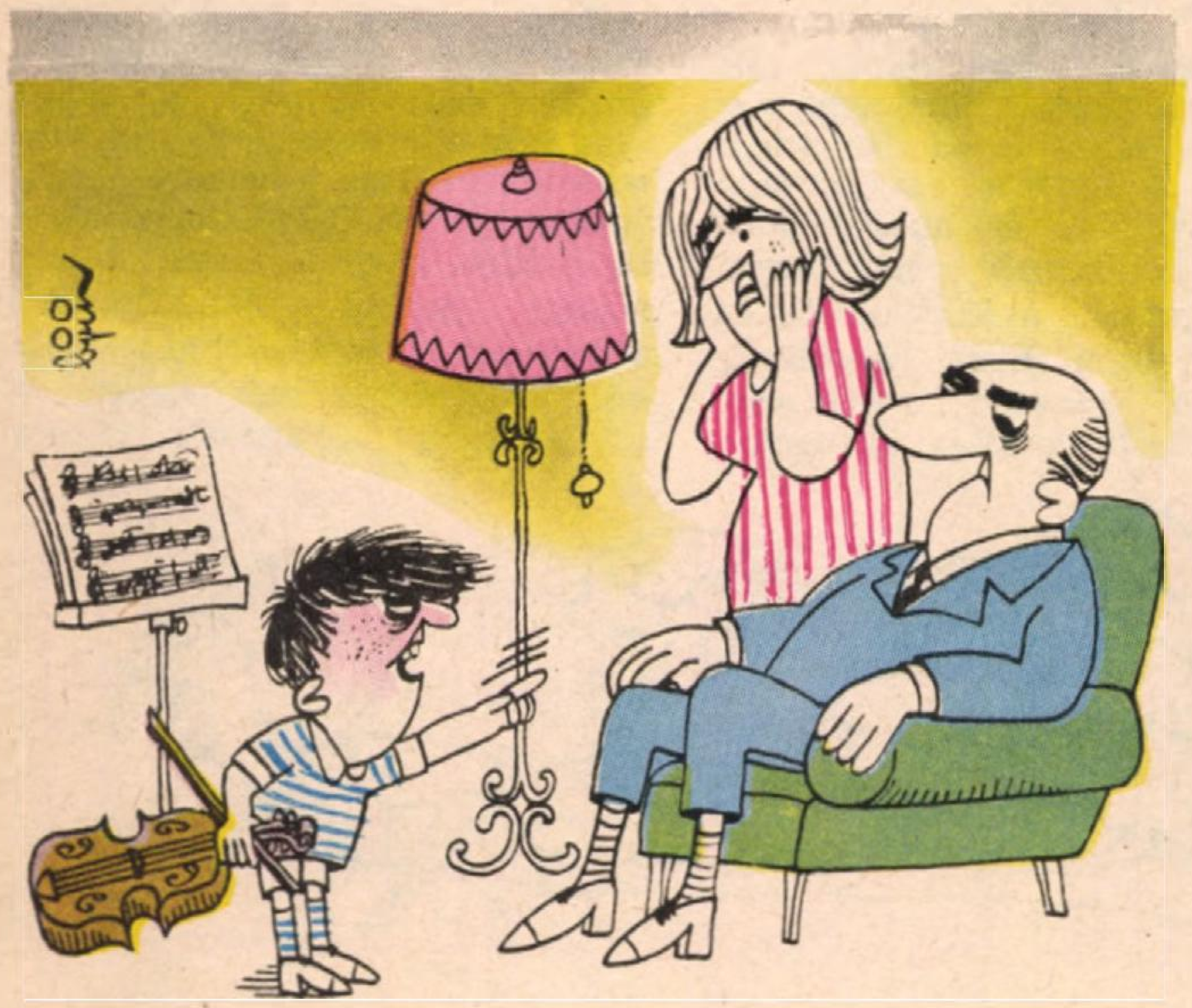
– A végét már megnéztem, de az elejét el ne mondd!

FURCSA MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁS

– Felveszünk még három embert a gép megtámasztására. Olcsóbb, mint a korszerűsítés.

SÉRTŐDÖTTSÉG

– Szóval, így állunk! Ha nincs szükségetek csodagyerekre, én el is mehetek!...

VÉGSŐ ELKESEREDÉS

DUPLA VAGY SEMMI

Mancika, el kell készítenem a jelentést. Kérem, most hagyjon magamra, senkit ne engedjen be és senkit ne kapcsoljon — szólt az igazgató a kagylóba.

— Igenis, igazgató elvtárs — hangzott a válasz. Majd egy percnyi csend, s az igazgató riadtan neszelt fel: — Van itt valaki?... Ki mozog a függöny mögött?

— Csak semmi ijedelem, igazgató elvtárs... Ajánlatot szeretnék tenni — lépett elő a függöny mögül egy szúrós szemű, barázdált arcú, fekete alak.

— De kicsoda maga, és mit akar itt?

— Állást akarok. Szerény, de igen fontos állást — szólt a barázdált.

— Miféle állást... És hogyan képzeli?

— Nyugalom, direktorkám, biztos vagyok benne, hogy tetszeni fog magának a dolog. No. Szóval ügynöknek ajánlkozom.

— Hagyjon békében. Nincs szükségünk ügynökre.

— Amolyan közönséges ügynökre persze, hogy nincs. De én titkos ügynöknek ajánlkozom...

— Titkos ügynök? Vagyis... ipari kém?

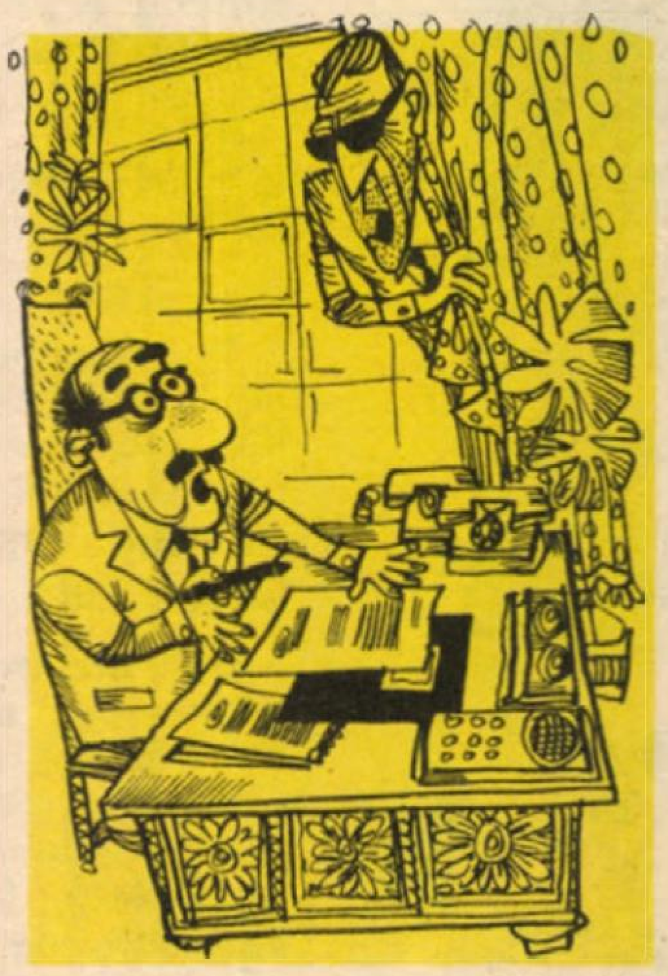
— Úgy van, direktorkám. Mért van úgy begyulladva?

— Én ezt nem értem. Nekünk nincsen szükségünk titkos ügynökre... — és már nyúlt a csengő felé az igazgató.

— Várjon egy percig! Maguknál még nincs új mechanizmus?

— De van. Hogyne volna.

— No ugye. Hát ha van új mechanizmus, akkor van konkurrencia is. Meg van marketing. Meg van piackutatás. Meg reklám. Meg piaci kapcsolatok. Meg minden. Hogy képzeli maga, hogy amikor konkurrencia is van, maga boldogulhat anélkül, hogy egy fia ipari kémje ne volna a cég szolgálatában? Maga nem olvas újságot?! Fejlett ipari országokban mindenütt nagy divat az ipari kémkedés. Mi talán nem vagyunk fejlett ipari ország? Mi az ipari kémek feladata? Megtudni, mit tervez a konkurrencia, megismerni az új gyártási eljárásokat, hogy a versenytársat megelőzhessük a piacon!

— De kérem... Minek nekünk ez? Összesen ketten vagyunk a piacon: a mi cégünk, vagyis az Egyesült Töltelékművek meg az Általános Véreshurkaegyesülés. A közönség vagy a mi töltelékünket eszi, vagy az ő véreshurkájukat. Harmadik út nincs.

— Micsoda elbizakodottság! És arra nem gondol, hogy közben a technika öles léptekkel fejlődik?! Lehetséges, hogy miközben maguk még mindig a méregdrága fűrészport használják tölteléknek, azok odaát az Általános Véreshurkánál talán már a sokkal korszerűbb folyami homokkal kísérleteznek?! De csak pihenjenek a babérjaikon...

— Babért nem használunk. Hol van az megfizetve?

— Mindegy. Ne menjünk bele a részletekbe. Egyébként nem csupán hírszerzésre vállalkozom. Külön megállapodás esetén kártevésről is szó lehet. Magyarán: diverzióról...

— Diverzió? És hogyan csinálná?

— Szakember vagyok, nem probléma. Beépülök az Általános Véreshurkához, igyekszem minél kisebb feltűnést kelteni, vagyis rosszul dolgozom, rendszeresen elkések satöbbi, satöbbi. Mikor ily módon már megnyertem a bizalmukat, egy éjjel besurranok az üzembe, a hurkatöltő gépekből kiszedem a homokot és helyette disznóhúst szórok beléjük. Ezzel teljesen tönkreteszem őket, emelkedni fog az önköltségük, csökken a nyereségük, a vezetők nem kapnak prémiumot satöbbi. Érti már?

— Nagyon érdekes... kedves... izé... iparikém kartás...

— Pszt... még meghallhatják... Mások előtt szólítson hírszerzőnek.

— Nos... hírszerző kartárs, bizonyos feltételek mellett esetleg tárgyalhatnánk a dologról. Tudnom kell például, mik az igényei?

— Nem veszélyes. Mint tudja, direktorkám, másodállásban az ember csak a felét kaphatja a főállásbeli fizetésének. Én törvénytisztelő ember vagyok, nem kérek többet... Plusz kombinált villamos- és buszbérlet, tudja, arra az esetre, ha üldöznének, gyorsabban el tudjak menekülni.

— Hát magának főállása is van? És hol?

— Odaát az Általános Véreshurkánál. Én vagyok a vállalatnál a függetlenített ipari kém.

— Micsoda? Szóval maga azoknak akar kémkedni nálunk, és nekünk akar kémkedni azoknál... Micsoda maga tulajdonképpen?

— Kettős ügynök. Azt hiszi, hogy egy kémfizetésből manapság meg lehet élni?

Novobáczky Sándor

Házi Rímek

Levesben az Újházi jó!
Csemegében: házi rétes!
(Még akkor is, hogyha a ház
híre, enyhén szólva, kétes...)

Háziáldás: házi kávé,
pontosabban: otthon pörkölt!
(Olyat iszik a házmester,
kit a lakó éjjel fölkölt...)

Házikenyér, házikolbász!
Kertes házban házinyulak;
(húsát nagyon kedvelik a
házalók és háziurak...)

Házimacska, háziegér,
házitündér, házibarát!
(Utóbbi, ha szőlője van,
házhoz viszi házi borát...)

Házibulin a hencseren
háziszőttes házikabát
fedi be, hogy meg ne hűljön,
a házias házibabát...

Házisárkány házinövényt:
muskátlit vág cserepestől
a férjéhez, akit nem sok
választ el már Kerepestől...

Háziasszony házikonyhán
tölt be fontos házi posztot:
ő főzi a ház urának
a hizlaló házi kosztot!

Végül van meg: házirend és
házitolvaj, (háziszarka),
vígszínházi háziszerző,
tehén: félegyházi-tarka...

S miután a „házi" szóra
prímán rímel az, hogy: kvázi;
leírhatom, hogy e vers is
házi, kvázi kávéházi...

Szilágyi György

SZÍNHÁZI VACSORA

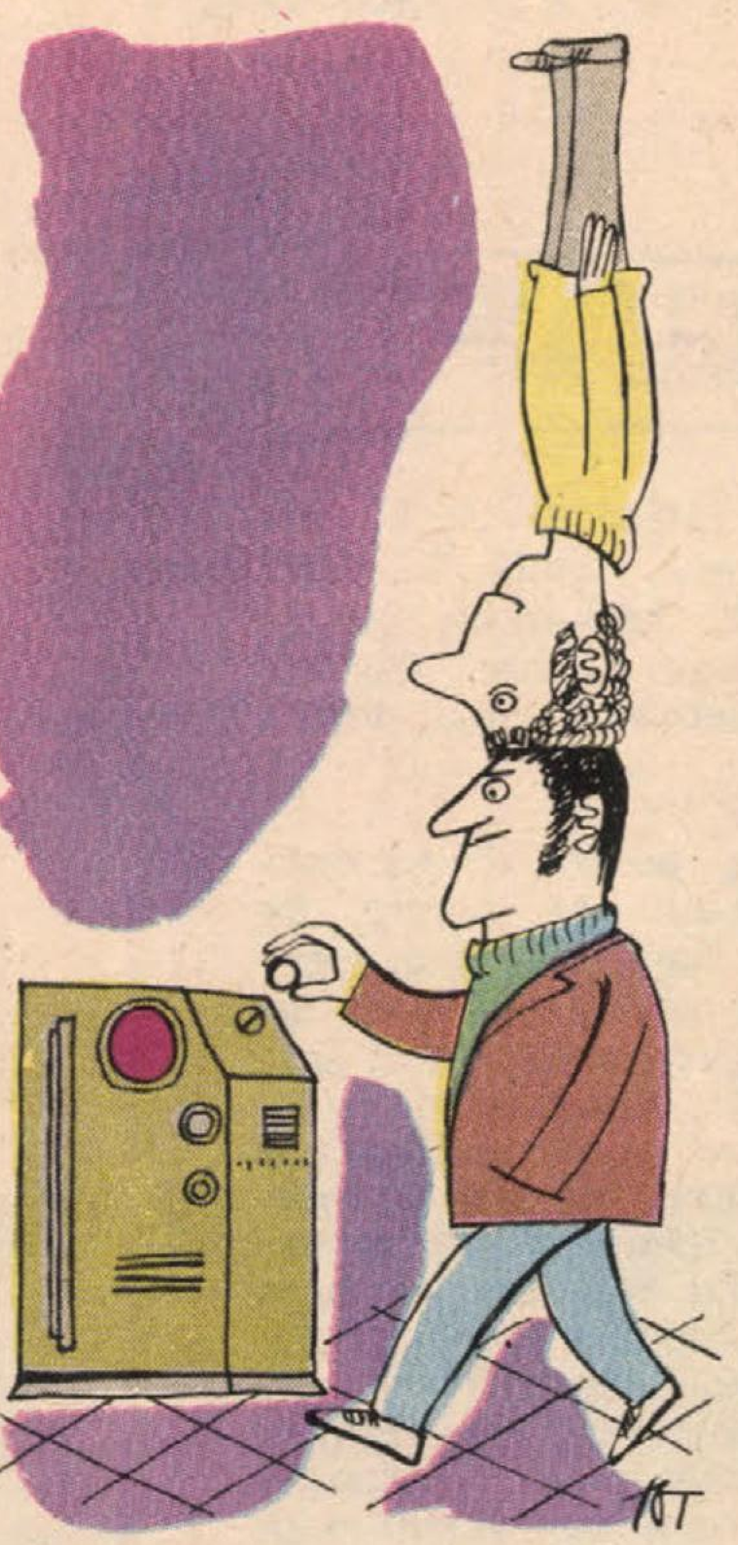

RAJZOK A METRÓRÓL

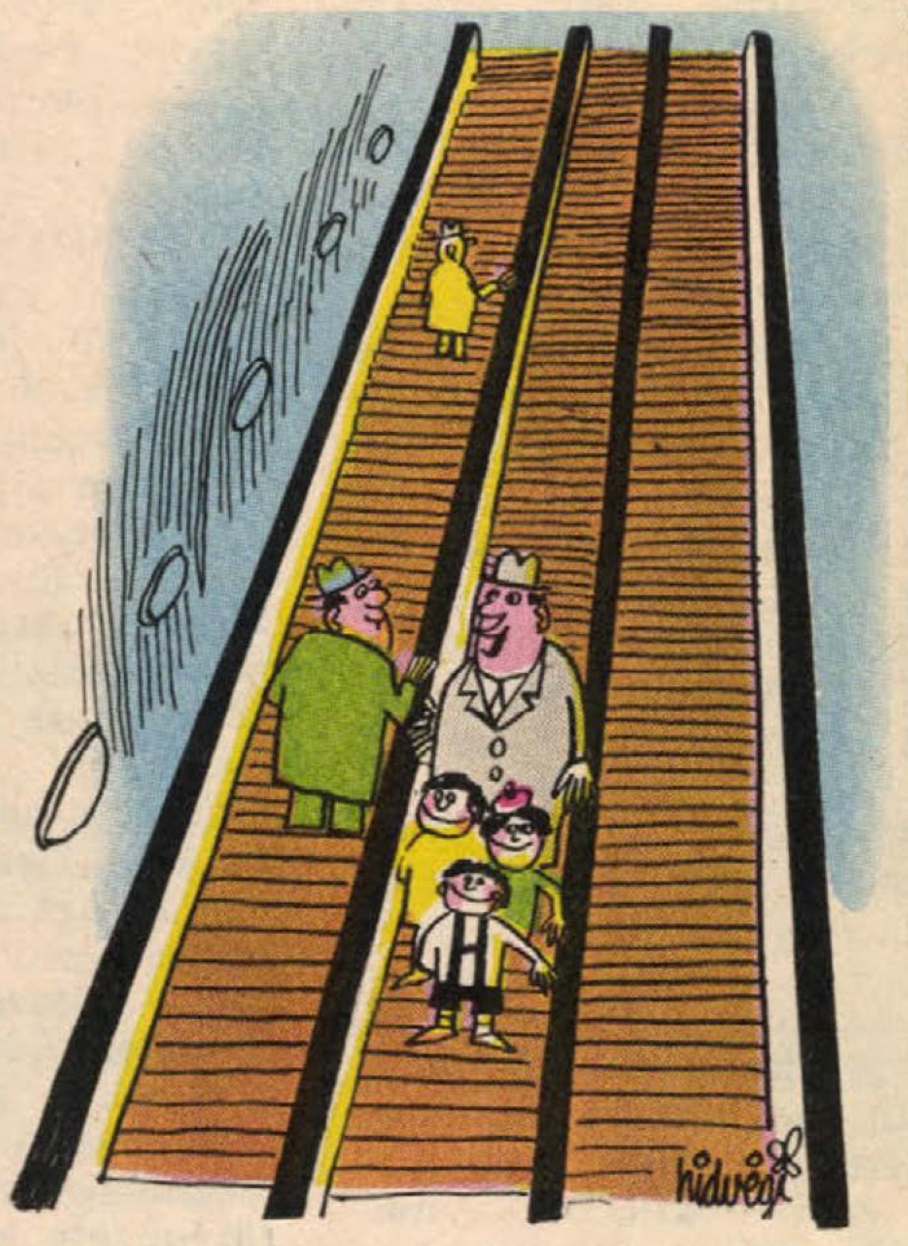
MEGLEPETÉS

POTYÁZÓ TRÜKK

A MOZGÓLÉPCSŐN

– Elhoztam szórakozni a gyerekeket. Sokkal olcsóbb, mint a Vidám Park!

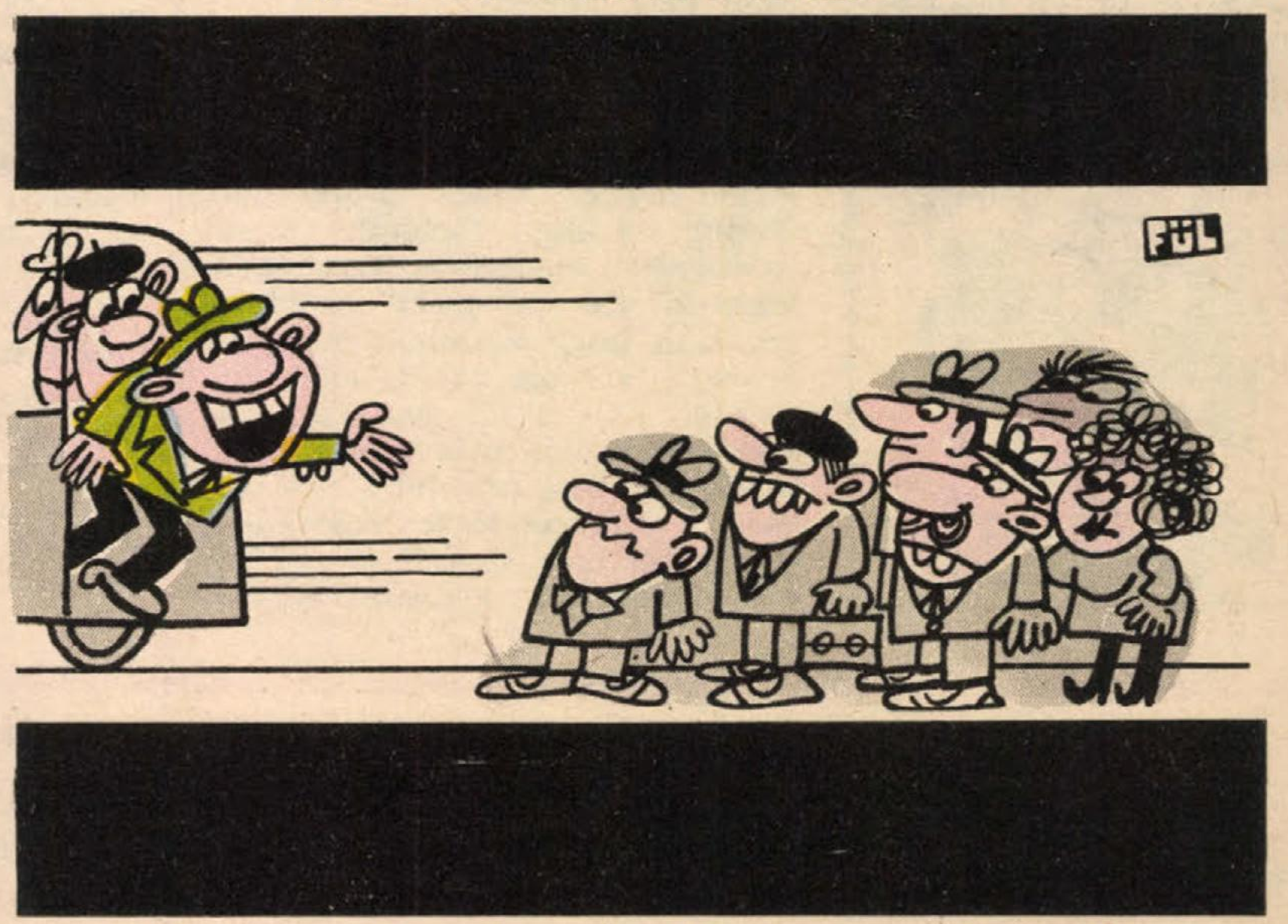
EZER ÉV MÚLVA

ROSSZCSONTOK

KÉT ÉS FÉL PERCENKÉNT KÖZLEKEDIK

– Mit izgulnak? Ha tudtak várni húsz évet, ezt a két és fél percet már kibírják.

MAI TÉMÁK

Kálmánchey Zoltán rajza

TAVASZI RIPORTÚTON

A téma a bokorban hever...

EGY CSENDES NAP

A presszóban, ahol a törzsvendégnek kijáró tisztelettel várakoztatnak meg, ha helyet fcglalok az asztalomnál, mostanában mindig odalép valaki.

— Szerkesztő úr, ne haragudjon... csak egy pillanatra...

Mind így kezdi, aztán leül és egy negyedóra múlva, amikor a kávémat hozzák, még mindig beszél.

— Mert micsoda demokrácia az, ha itt a Szigetben öt forint a kávé, néhány házzal odább, a Margithíd presszóban meg három. Ezt kellene már egyszer megírni.

(Megírtam.)

— Lassan Pesten már nem is lesz pesti. A házunkban például nyolcvan család lakik. Olyan, mint egy kaszárnya. Húsz éve lakom ott, jól ismerek mindenkit. Hát kérem, az igazság az, hogy a házunkban egyetlen pesti sem lakik. Az egyik Hajdúból, a másik Zalából, a harmadik Szabolcsból költözött fel. Ennek, kérem, nem lesz jó vége! Ezt kellene megírni.

— Ön honnan költözött fel?

— Hajdú...-ról. De ez egészen más, kérem!

(Ezt is megírtam.)

— Szerkesztő úr, a segítségét kérem. Már minden fórumhoz fordultam, de nem intézkednek, mert nekem nincs protekcióm. Pedig, ha nem történik valami intézkedés, engem a Hárshegyre visznek. Kérem, mert az kibírhatatlan, hogy a szomszédok gyerekei, a lakásom ablaka előtt járnak el. Reggel fél nyolckor, tessék elképzelni, már nyolc előtt, amikor én még pihenek... és délután... Szerkesztő úr, szerintem, ha valaki nem tiszteli az együttélés szabályait, gyereket szül a mások bosszantására, azt ki kellene telepíteni falura... Igen, kérem. Pesti bérházban legyen tilos gyermeket tartani! Tiszteljék az idősebbeket. Ezt tessék megírni!

(Íme, megírtam.)

— Csak egy percre, drága szerkesztő úr, csak egy percre. Le sem ülök. A fiam, a D.-gyár mérnöke. Bizony kérem, mert én taníttattam a gyerekemet, nem úgy, mint egyesek. Aranyos, jó gyerek. Két évvel ezelőtt is, amikor utoljára láttam, fél kiló narancsot hozott. Igen, két évvel ezelőtt. Ez az én bánatom. De nem ő a hibás, hanem a menyem. Én mondtam neki szépen, hogy váljon el a fiamtól. De nem akar a bestia. Azt szeretném, szerkesztő úr, ha beszélne a bírósággal, hogy adják vissza egy anyának az egyetlen fiát, azt az áldott, jó gyermeket, akit már két esztendeje nem láttam. Ugye, megteszi? Meghálálnám.

(Megírtam ezt is, hogy a bíróság vegye figyelembe, ha...)

— Szerkesztő úr, én egy szegény, nyugdíjas vagyok. Feleségem meghalt, egyedül élek. Egyszóval: egyedül, itt Pesten. Mert van egy unokaöcsém, Amerikában. Disszidált. És meggazdagodott. Már négyszer írtam neki, hogy önként támogasson, mert más eszközökhöz folyamodok. Nem válaszolt. A gazember. Mondja, szerkesztő úr, mit lehetne itt tenni? Ha megírná, és ő olvasná... talán!...

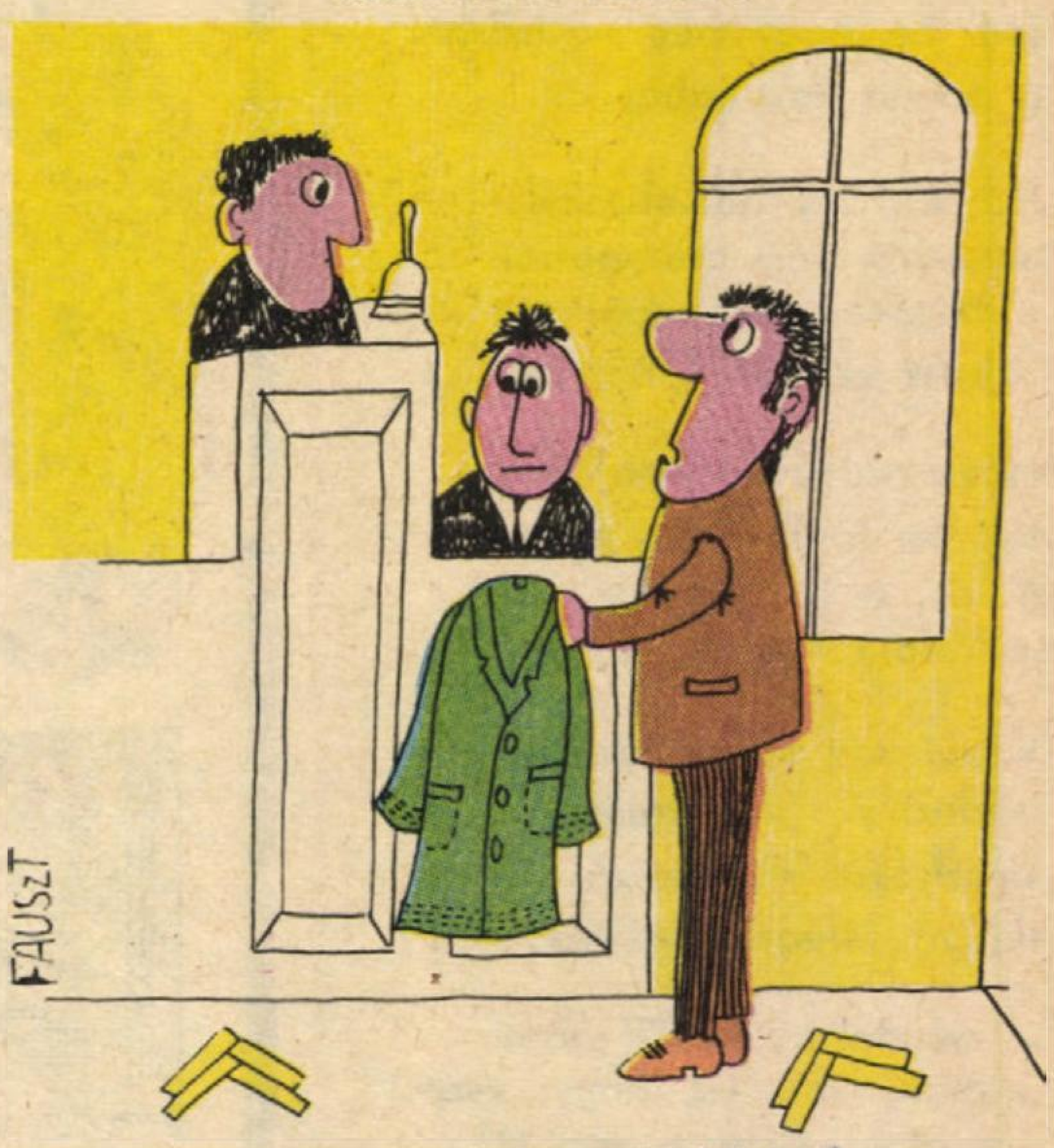
— Ön nevelte, taníttatta az unokaöccsét?

— Hogy képzeli? Sose láttam a gazembert!

(Nem baj. Megírtam, ahogy alkalmi vendégem kívánta.) Viszonylag csendes napom volt.

Bába Mihály

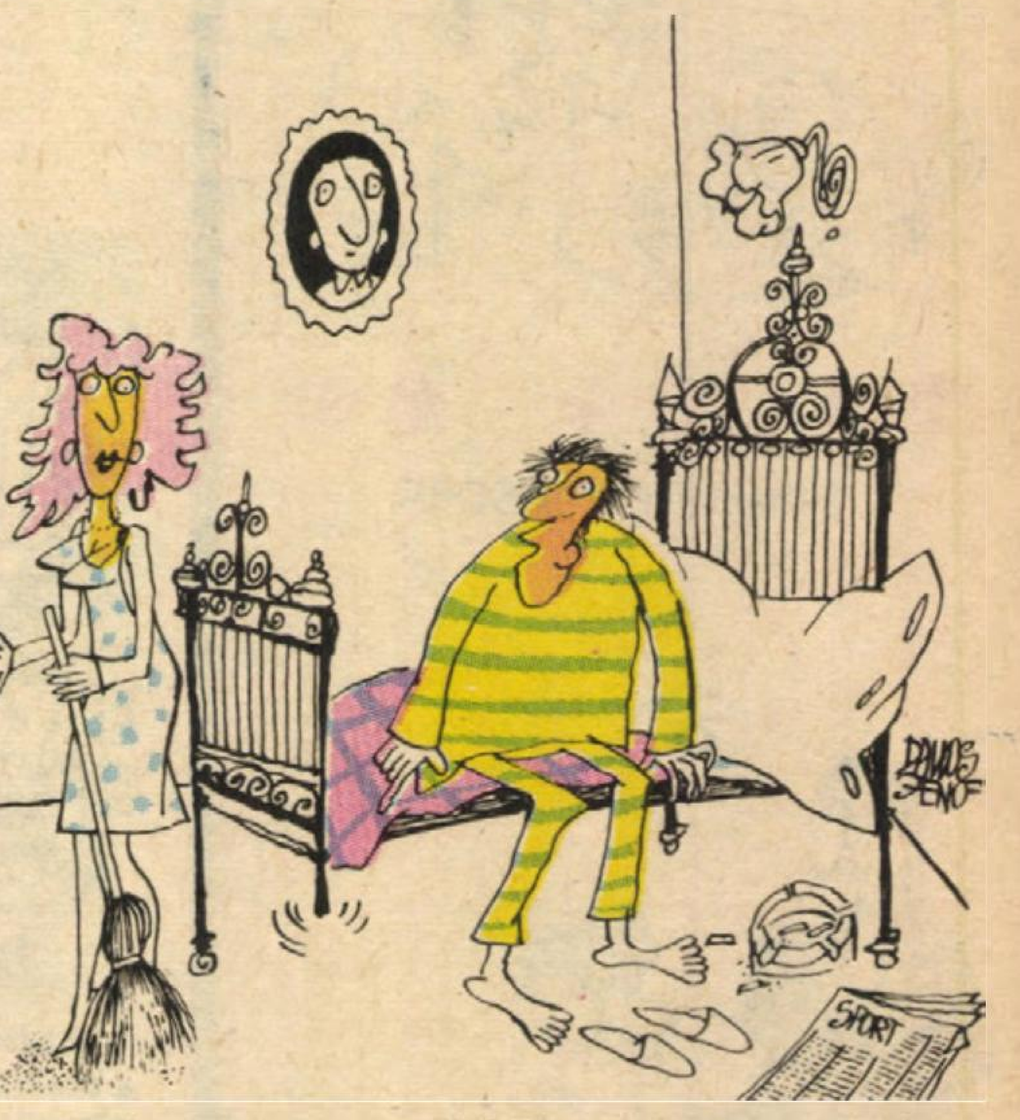
VISSZAESŐ BŰNÖS

– Háromszor tört be az áruházba?

– Nem. Csak egyszer. De a feleségem kétszer kicseréltette velem...

KULTÚREMBER

– Vehetnél ide az ágyláb helyett egy háromkötetes könyvet...

VÉDEKEZÉS ZSEBTOLVAJOK ELLEN

– A legjobb védekezés a zsebtolvajok ellen – jelentette ki egy Mr. Kassagi nevű, nemzetközileg is elismert szakember –, ha az ember maga is zsebtolvaj.

A kissé kétértelmű kifejezést úgy kell érteni, hogy ha az ember tisztában van a zsebtolvajlás elemi fogásaival, akkor lehetetlen őt meglopni. Például: tegyük értékeinket kabátunk, nadrágunk külső zsebeibe, onnan ugyanis nem tud lopni a zsebmetsző, tekintettel arra, hogy kezünket állandóan ott lóbáljuk zsebeink előtt.

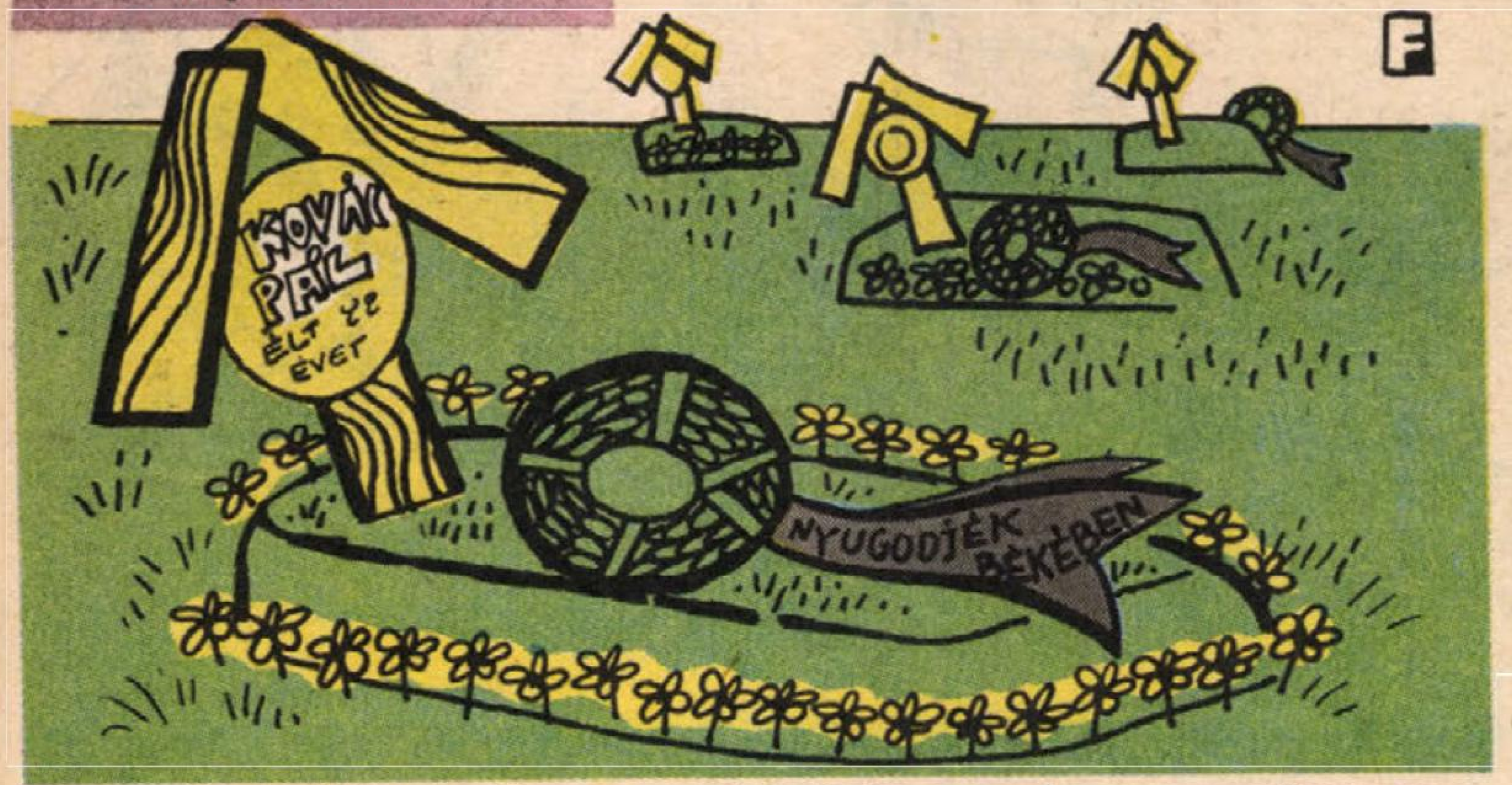
Persze, ha büszkén csípőre tesszük, vagy karba fonjuk a kezünket, akkor más a helyzet...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

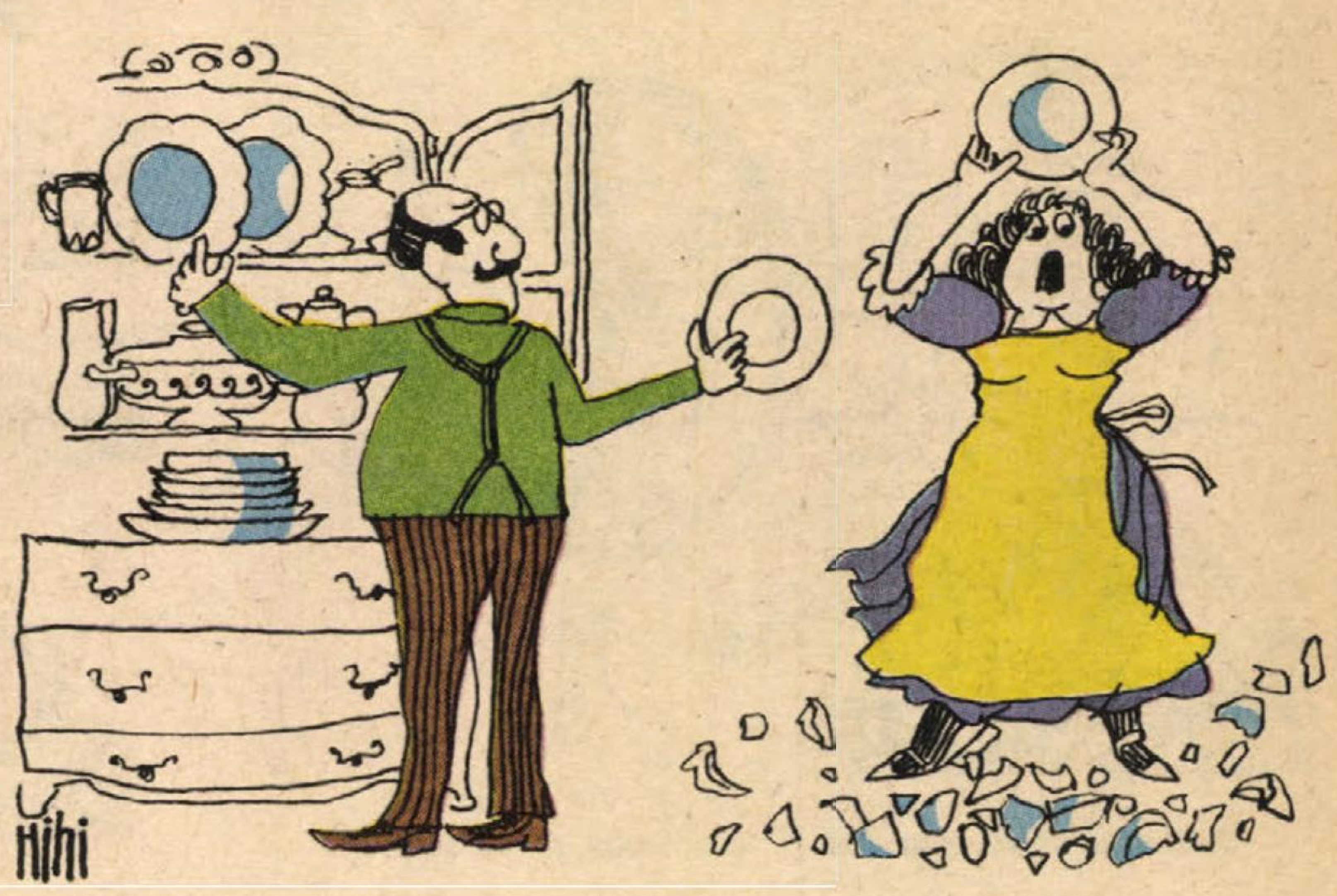
MILYEN A TÖKÉLETES FÉRJ?

Fülöp György:

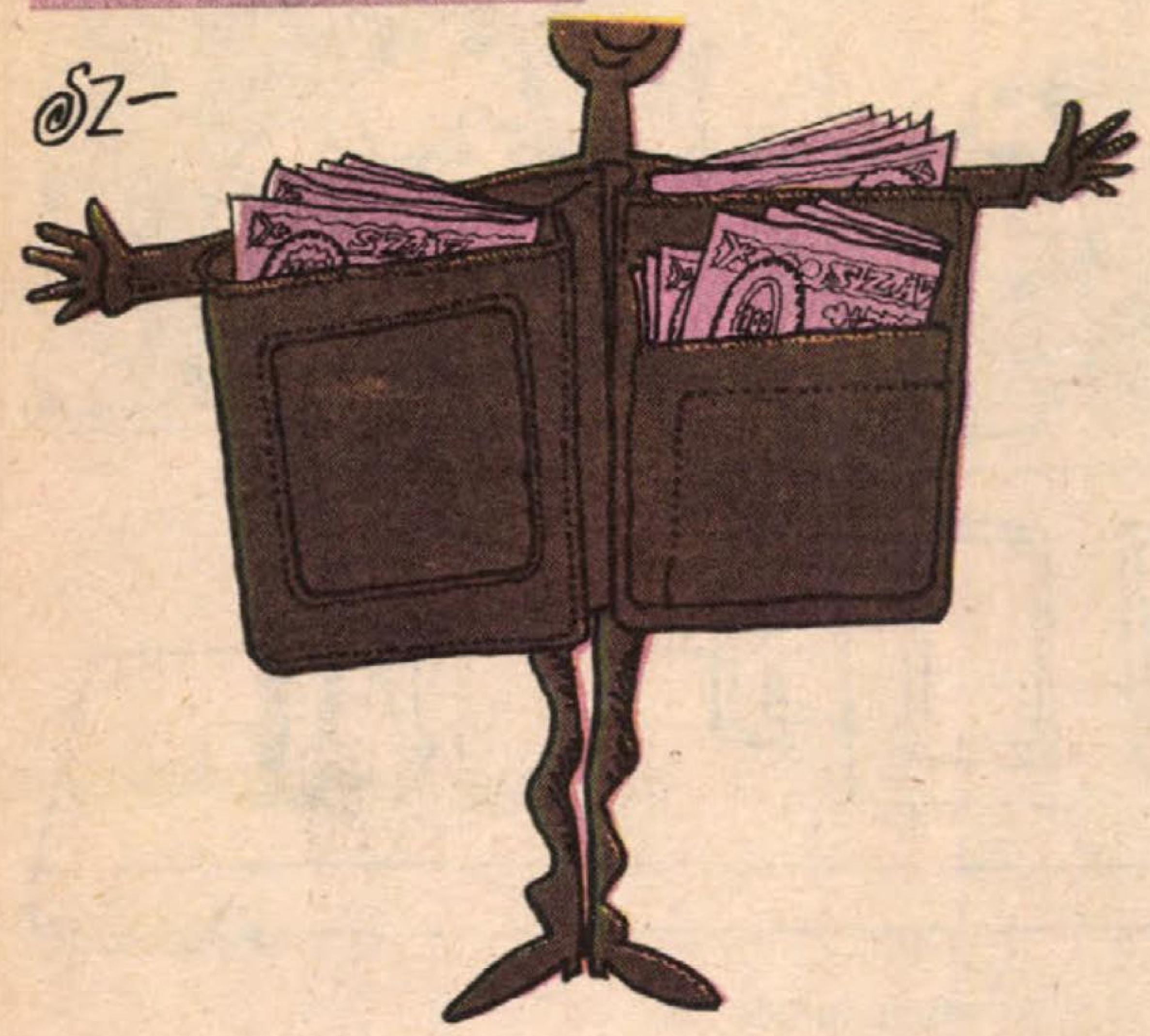

– Ilyen. Nem csalja meg a feleségét, nem hamuz a szőnyegre és nem jár meccsre.

Hegedűs István:

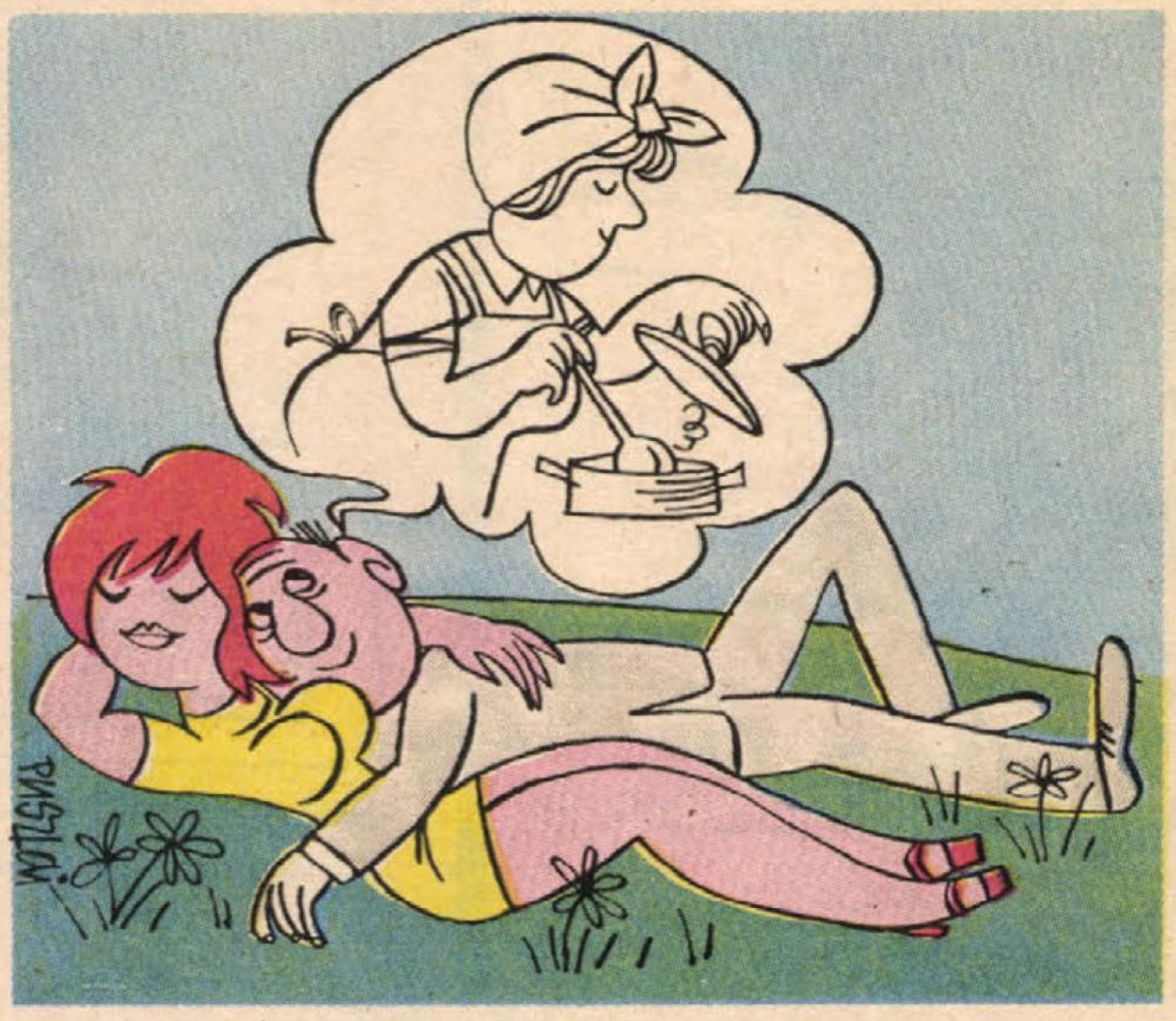
– Mindig szolgálatkész és udvarias.

Szűr-Szabó József:

– Csupaszív ember.

Pusztai Pál:

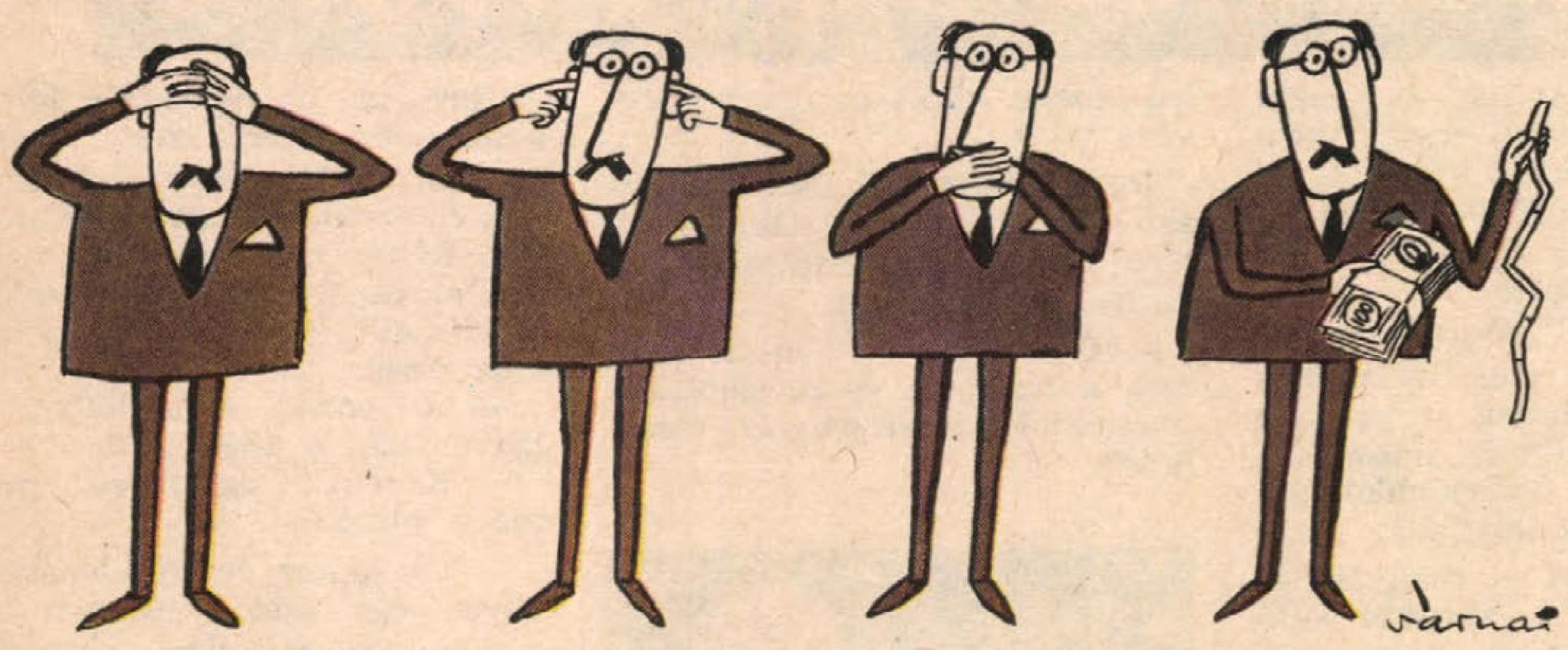
– Mindig a feleségére gondol.

Császár Tamás:

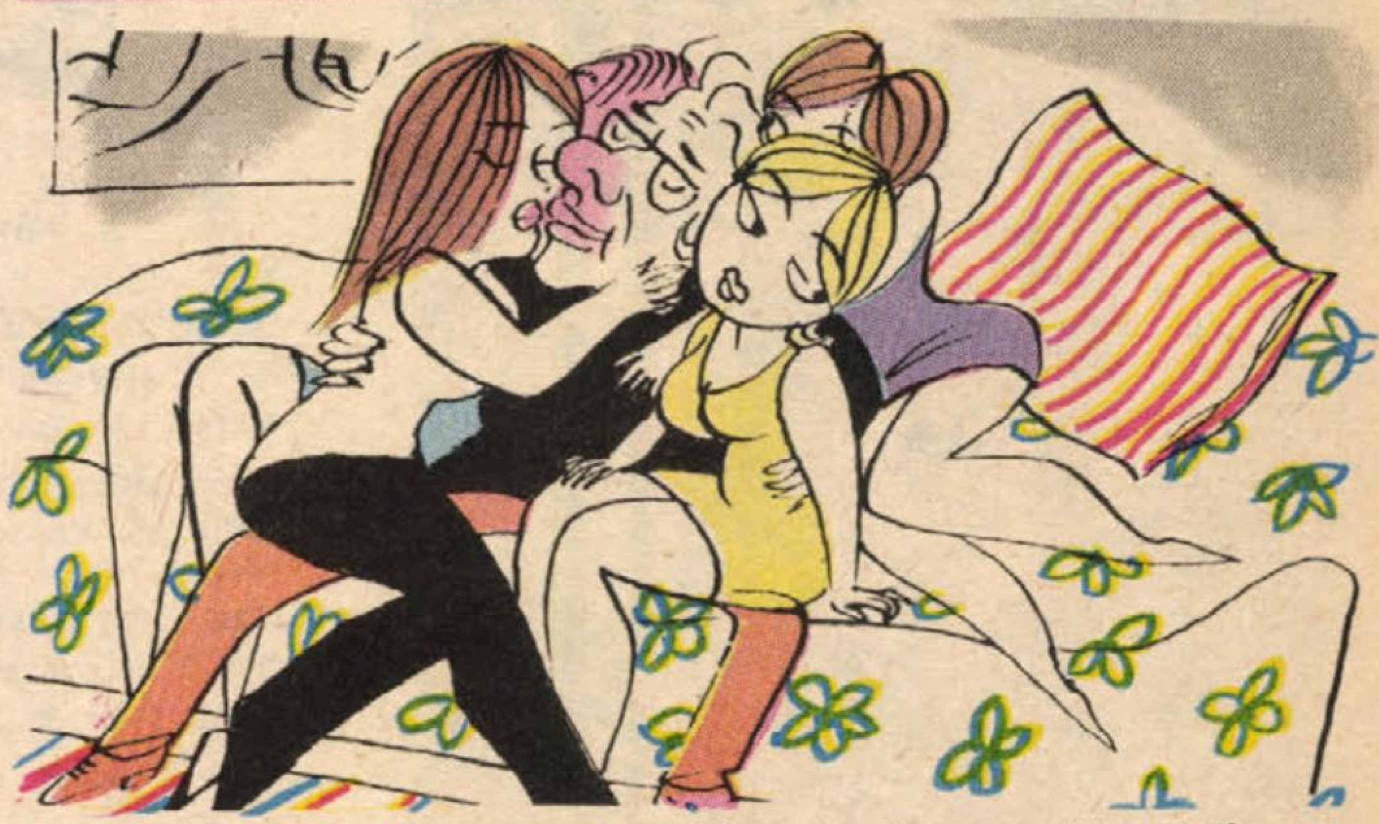
– Olyan, mint a fehér holló.

Várnai György:

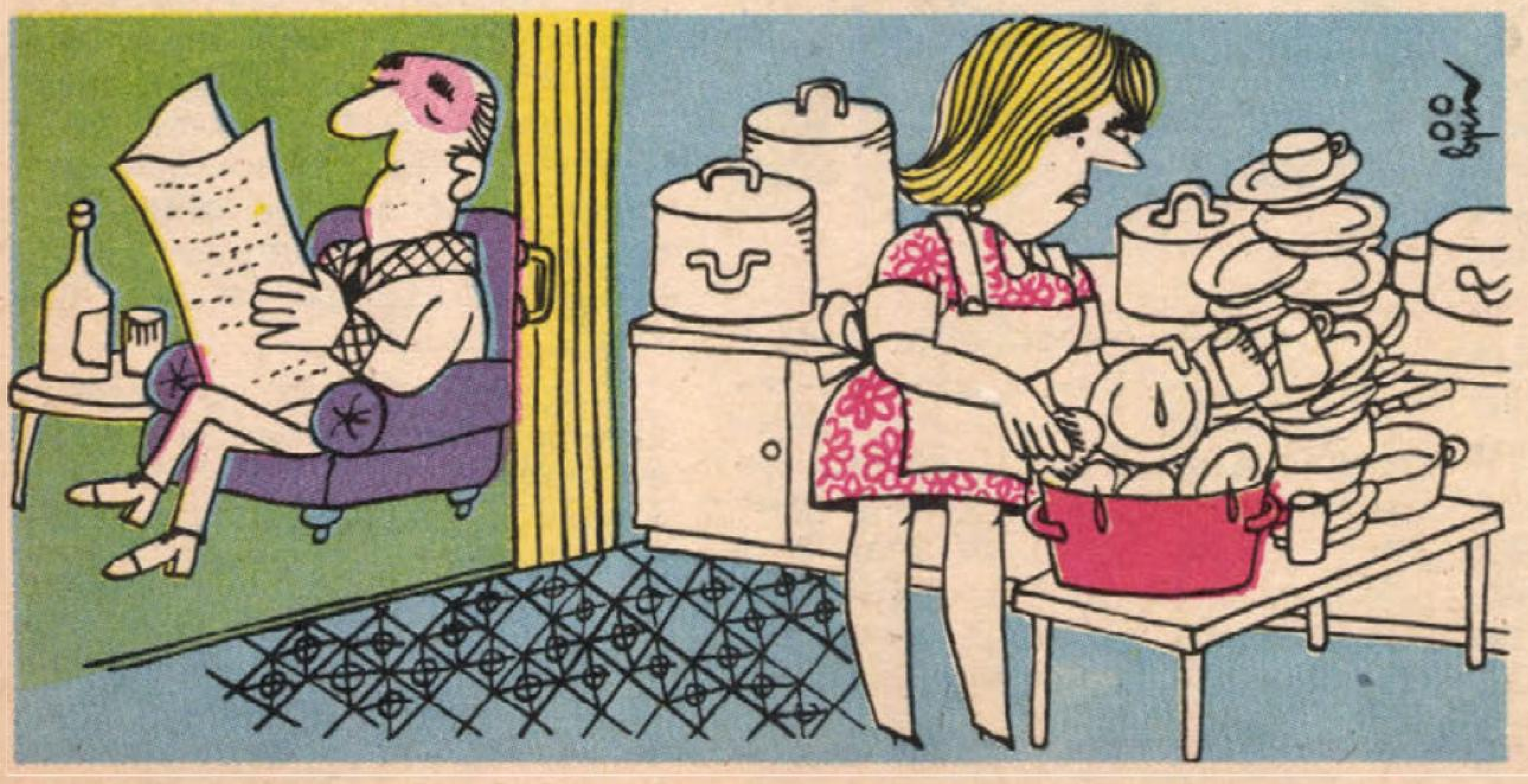
– Nem lát. Nem hall. Nem beszél. Nem smucig.

Erdei Sándor:

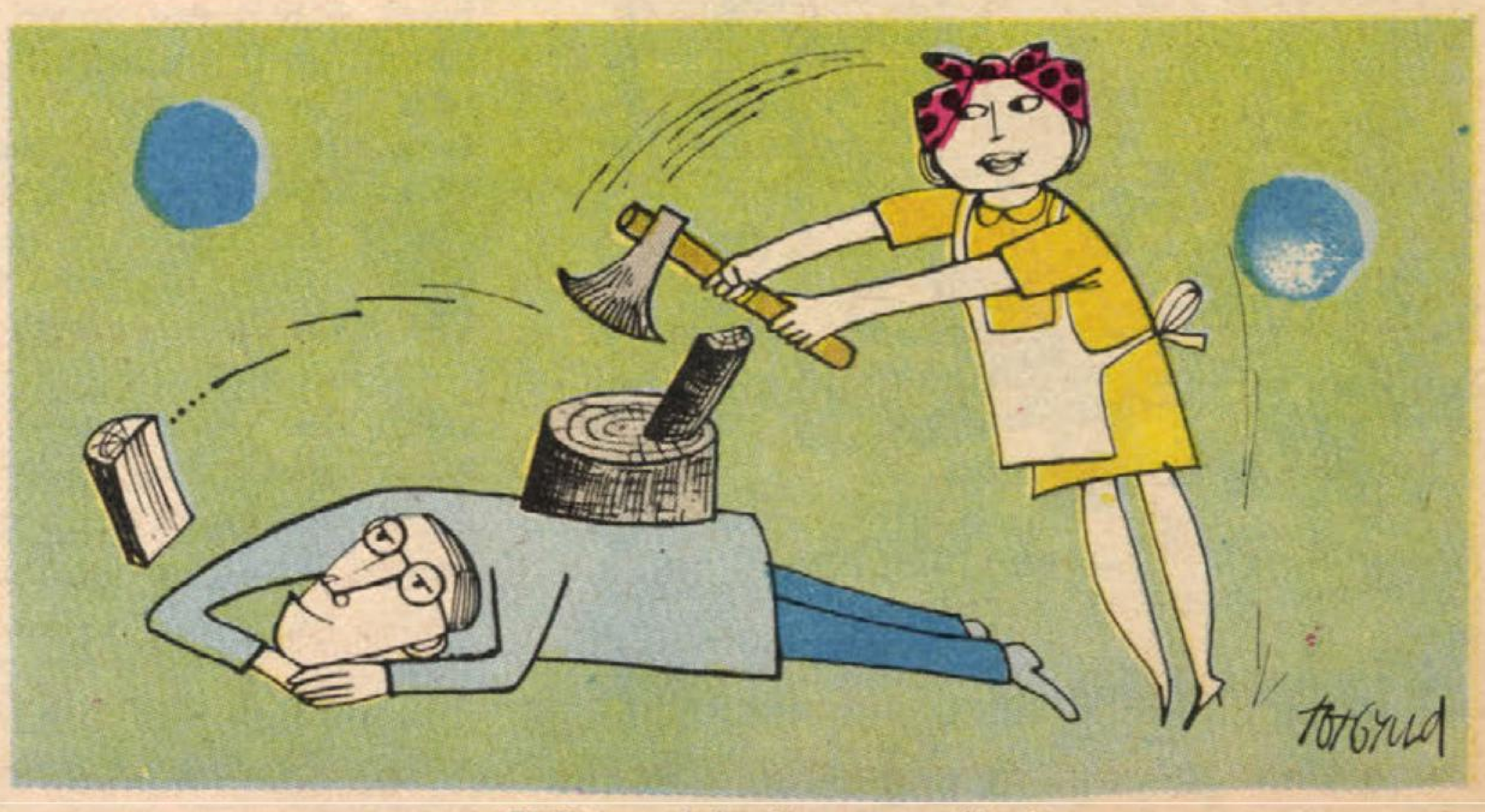
– Pont olyan, mint én. Nem iszik, nem kártyázik.

Balázs-Piri Balázs:

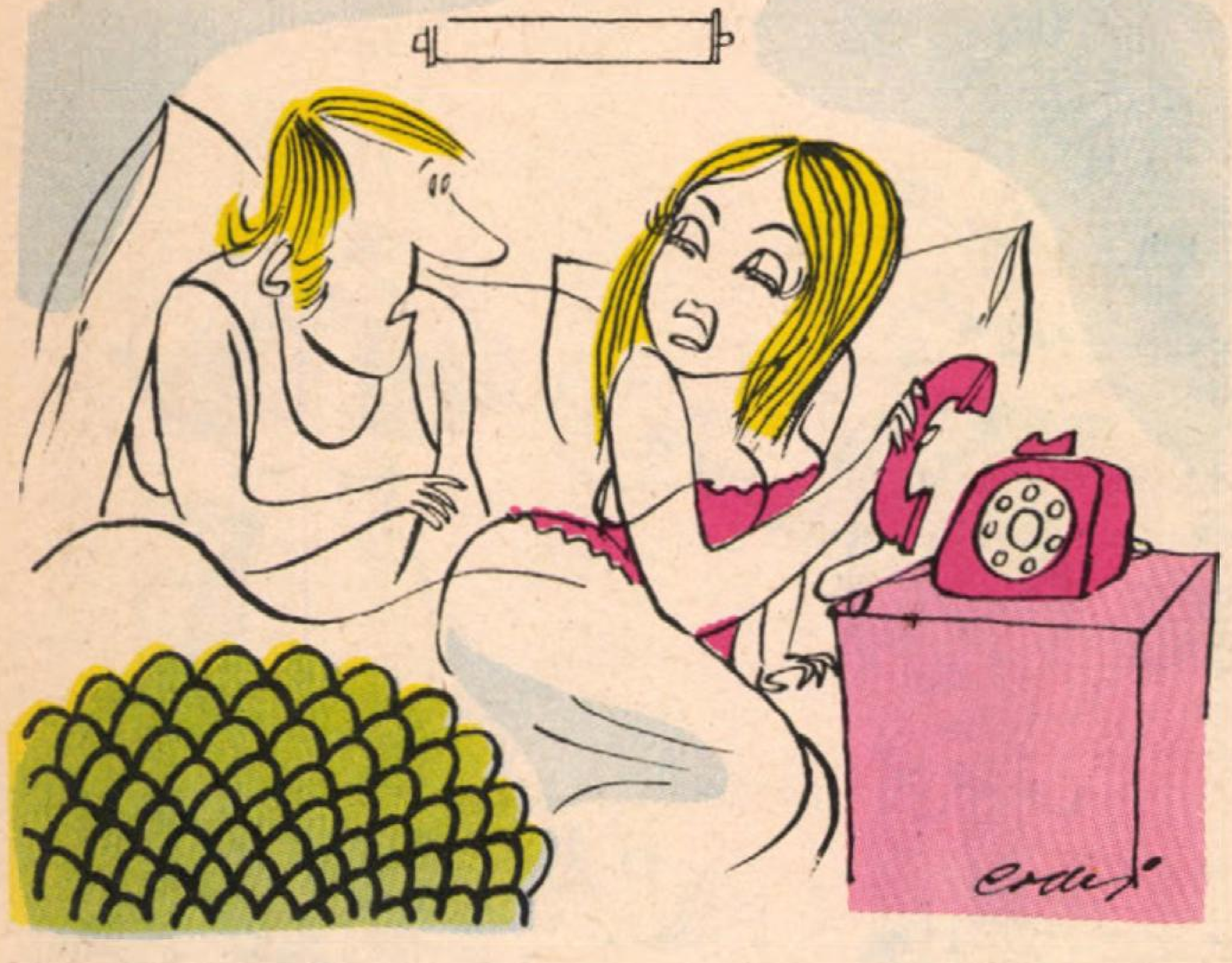
– Nem avatkozik a felesége hatáskörébe . . .

Tót Gyula:

– Eltűri a felesége szeszélyeit . . .

TELEFON

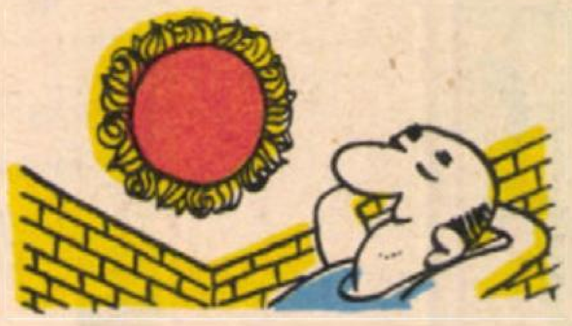
– A férjed volt? Már azt hittem, hogy a feleségem.

Spórolok

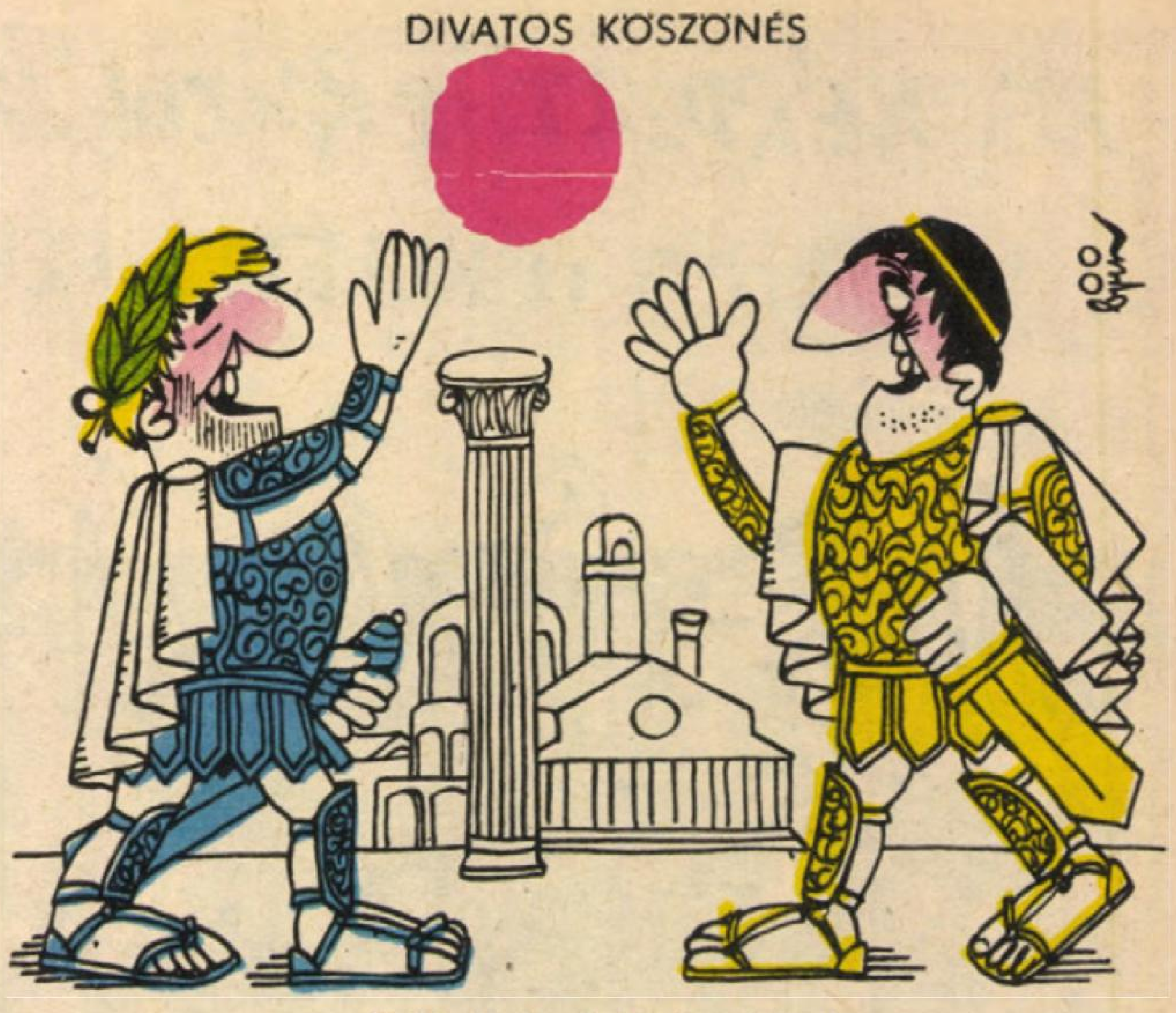
Nem kell már nyaralnom...
Spórolok! Vidáman
Napfürdőzöm szobám
Leghátsó zugában.

Áldassál napsugár,
Tavasz szép hírnöke,
Födémünk sok résén
Bőséggel jössz te be.

Darázs Endre

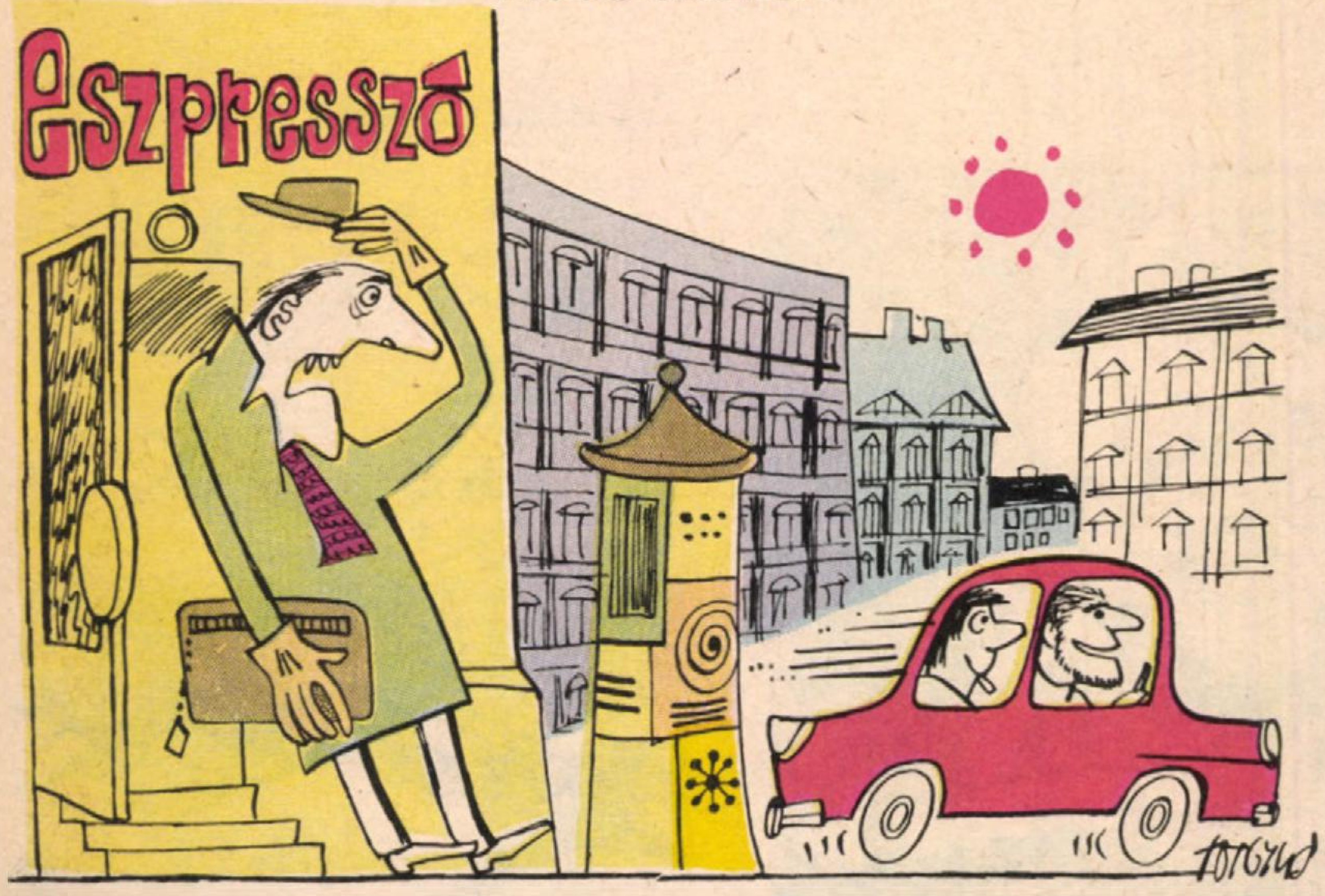

DIVATOS KÖSZÖNÉS

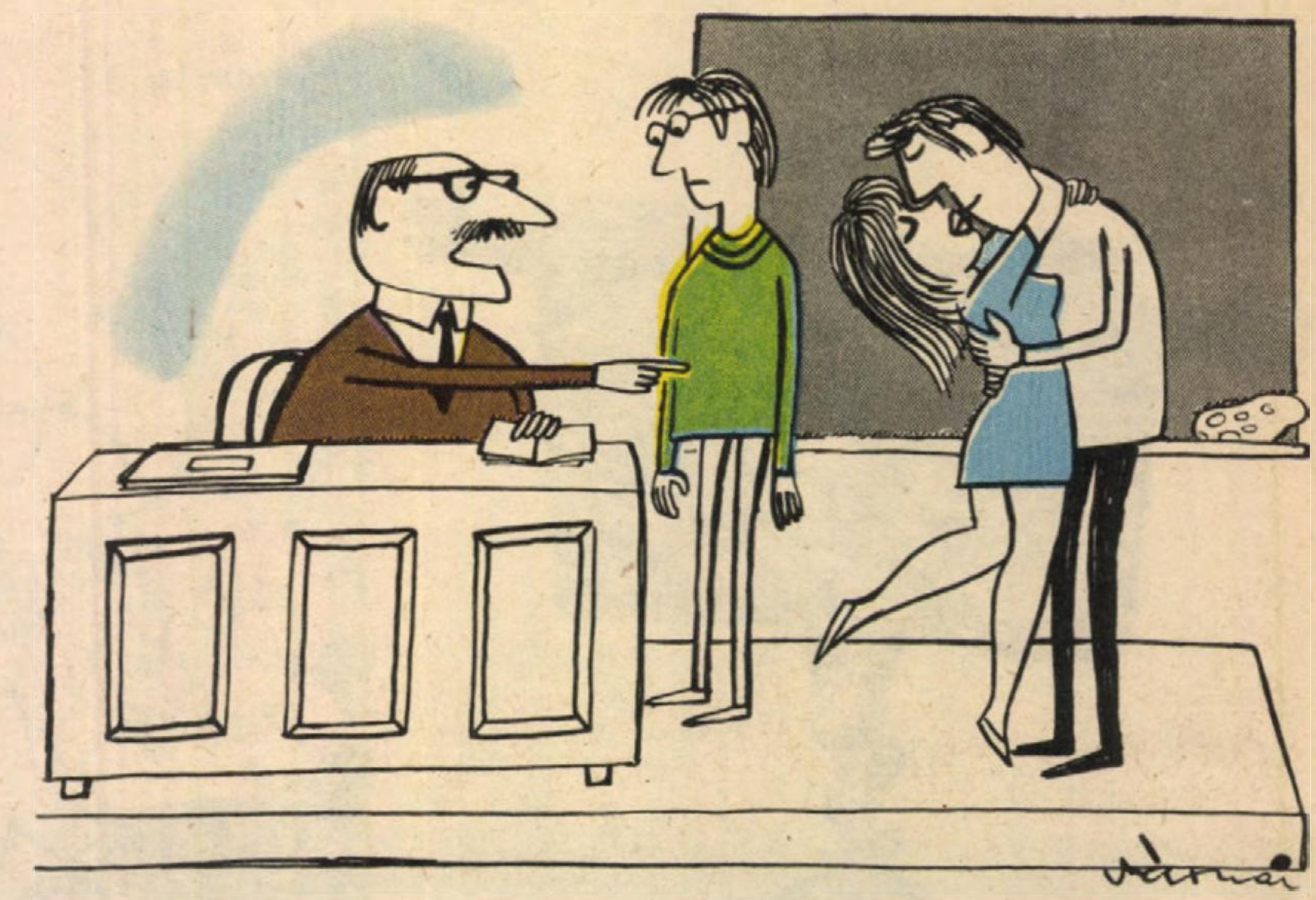
– Csókollak, Antoniuszkám!...

PECHES SIKKASZTÓ

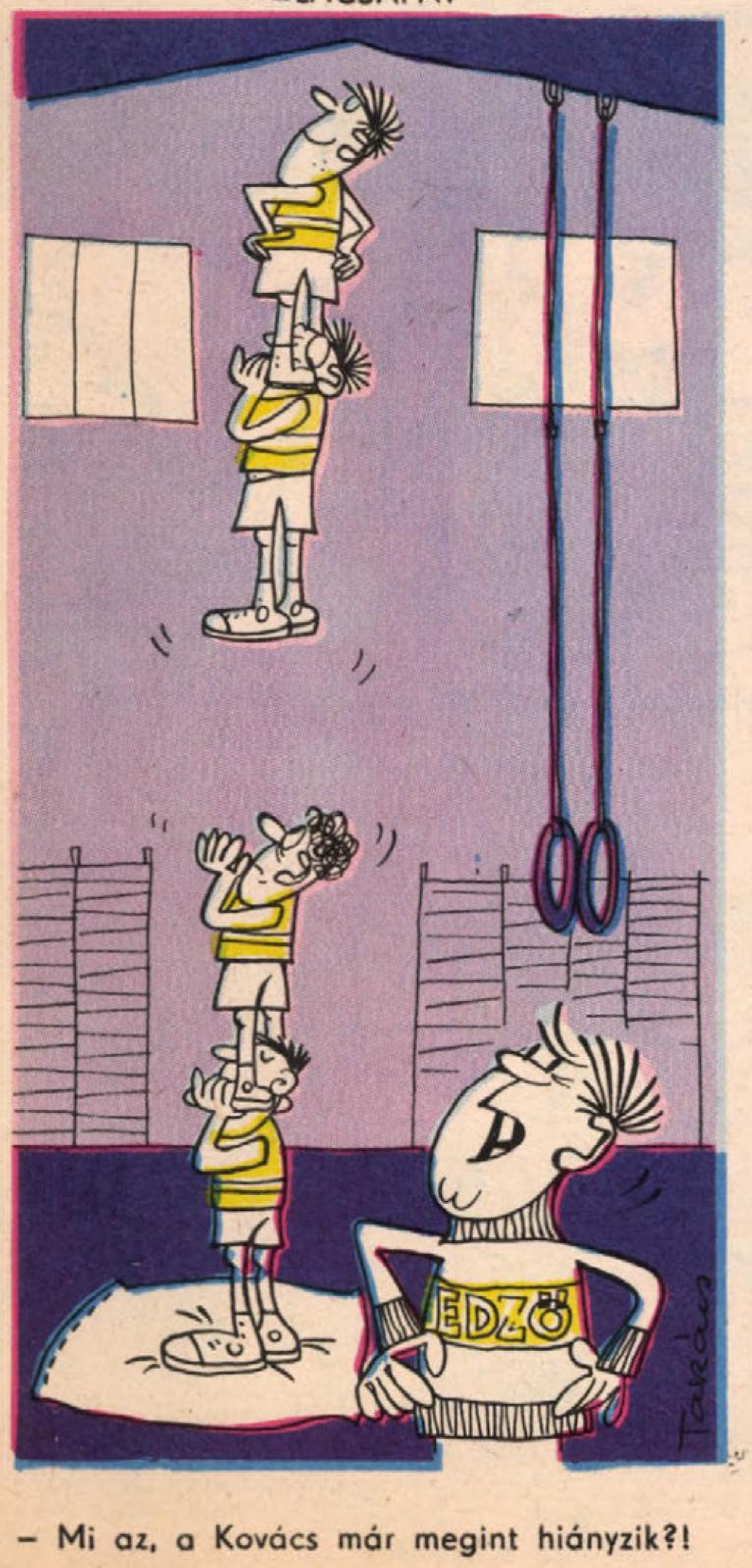

– Hallatlan! Tíz éven át csaltam, hogy kocsim legyen végre, és pillanatok alatt ellopják.

SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS AZ ISKOLÁBAN

– Miért tudják ők?...

GÚLACSAPAT

– Mi az, a Kovács már megint hiányzik?!

árak és népművelés

Tévedni tetszik — rázta meg a fejét mosolyogva a bútorüzlet vezetője. — Szó sincs áremelésről. Amit ön azelőtt látott a kirakatban, az a Huba-garnitúra volt. Amit most lát, az a Töhötöm.

— Bocsásson meg — mondtam —, valószínűleg az vezetett félre, hogy feltűnően hasonlítanak egymásra. Tulajdonképpen mi a különbség köztük?

— Hát kérem — magyarázta türelmesen —, a korábbi háló névadója, Huba, a honfoglaló hét vezér egyike, arról nevezetes, hogy Árpád apánk utasítására ő foglalta el Nyitra várát. Az egy elég kis vár. Ami viszont Töhötömöt, azaz Tétényt illeti, ő is a hét vezér közé tartozott, az ő emlékét Nagytétény őrzi. Sertéshizlaló, bányagyutacsgyár épült ott. Ipara rohamosan fejlődik. Műemlékei közül a legismertebb a barokkstílű, volt Rudnyánszky-kastély és...

— Köszönöm — szakítottam félbe —, ez nekem elég is. Nagyszerű dolog, hogy az ipar és a kereskedelem ennyire a szívén viseli a vásárlók történelmi és honismereti nevelését. Ha majd mind a hét vezért legyártották, újból jelentkezem, nekem, tudniillik, egy kisebb törzsfőnök is megfelelne, esetleg kuruc kapitány, vagy végvári vitéz.

Innen, minthogy dél felé járt az idő, kedvelt éttermembe tértem be és tanulmányozni kezdtem az étlapot.

— Géza úr! — szólítottam meg a főpincért. — Drágább lett maguknál a serpenyős rostélyos?

— Ugyan! — csóválta meg a fejét rosszallóan. — Hogyan tételezhet fel ilyet a kedves vendég?! Amit azelőtt tetszett fogyasztani, az is serpenyős rostélyos volt ugyan, de csak San Marino-módra. A jelenlegi ajánlatunk azonban serpenyős rostélyos à la San Remo!

— Mi a difi?

— San Marino, az egy miniköztársaság az Appennin félszigeten, alig tizenötezer lakossal, azok is főleg mezőgazdasággal foglalkoznak. Ezzel szemben San Remo világhírű tengeri kikötőváros és üdülőhely, lakóinak száma meghaladja a félszáz ezret.

— És ennek megfelelően az itteni adag is megnőtt?

— Kérem, egyszerre nem megy minden.

— Jó, akkor én mindenesetre kérek egy székelygulyást, hagyományos székely-módra. Ettől függetlenül őszinte elismerésem a vendéglátóiparé, amely ilyen nagy súlyt helyez földrajzi ismereteink gyarapítására.

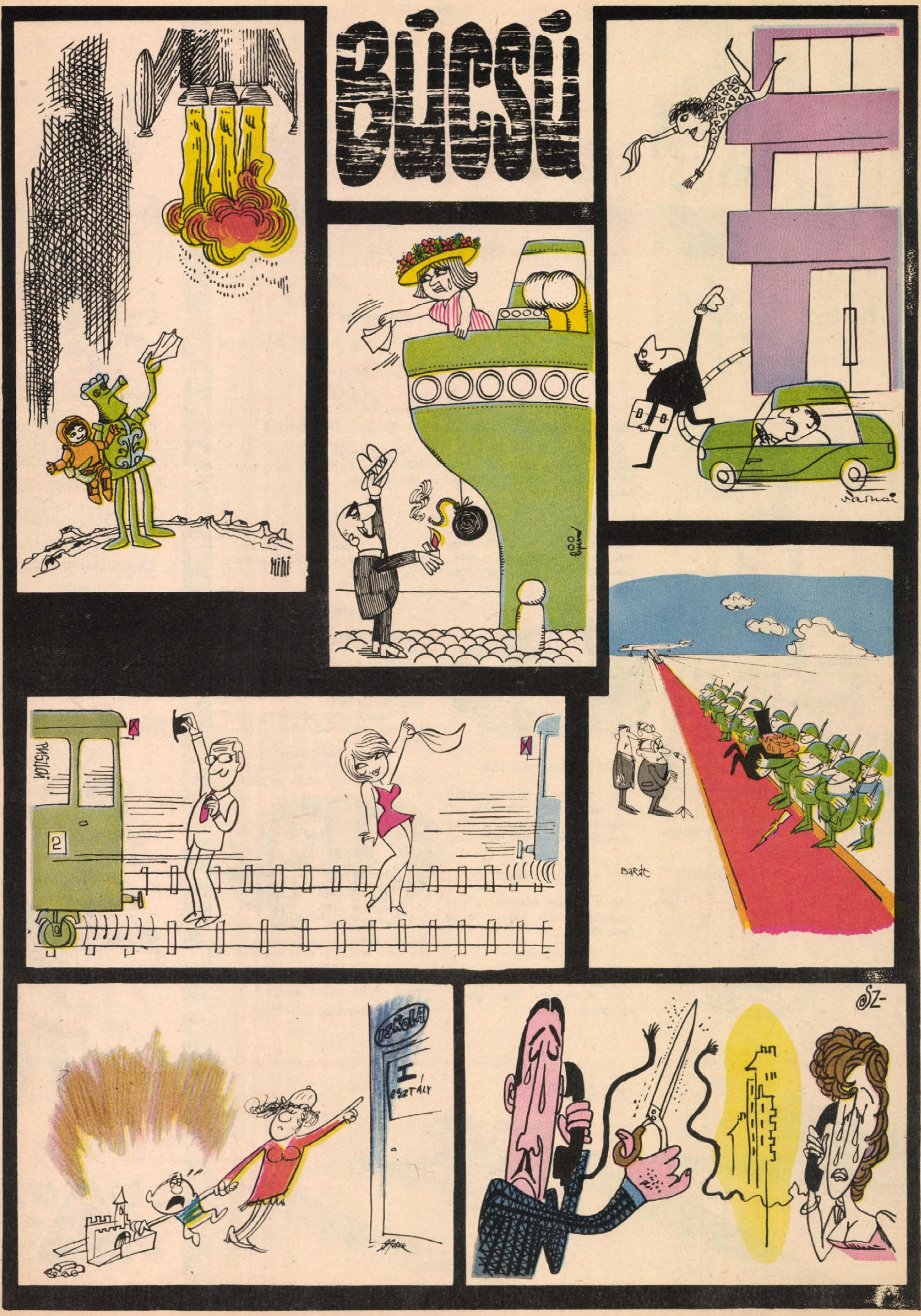
A pompás ebéd után a Körúton sétálgattam egy órácskát, és most már egészen más szemmel néztem a kirakatban levő új árucikkeket és azok árát. Örömmel állapítottam meg, hogy drágulás sehol sincs, csak élénk és sokoldalú népművelés. Oktattak mitológiára, latinra, operákra, mindenre.

Megható az az erőfeszítés, amelyet mostanában az ipar és a kereskedelem a dolgozó nép általános műveltségének emelésére fordít.

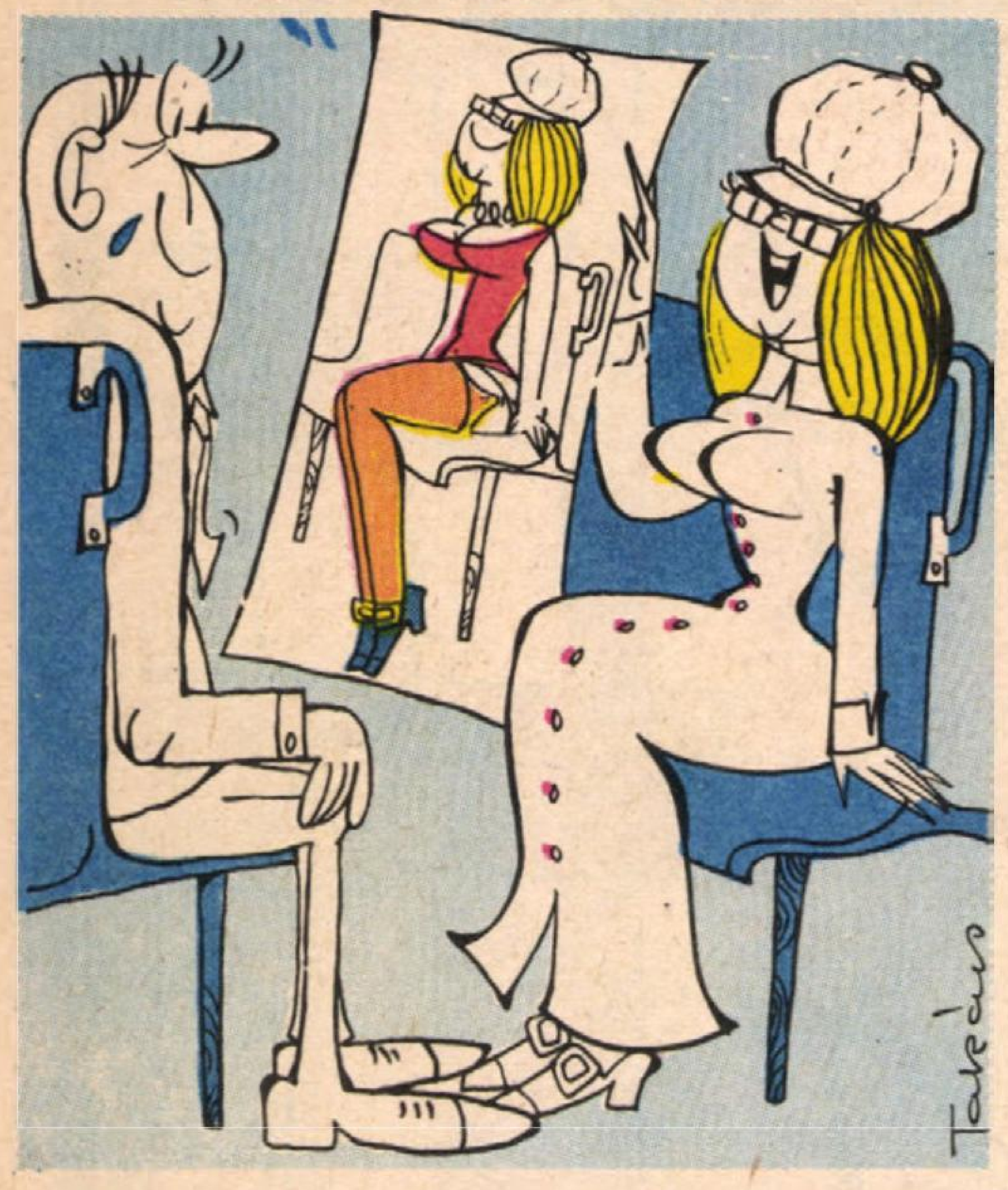
Csak egy gond gyötör: hogyan győzöm én ezt a kulturális fellendülést gubával?!

Kürti András

BÚCSÚ

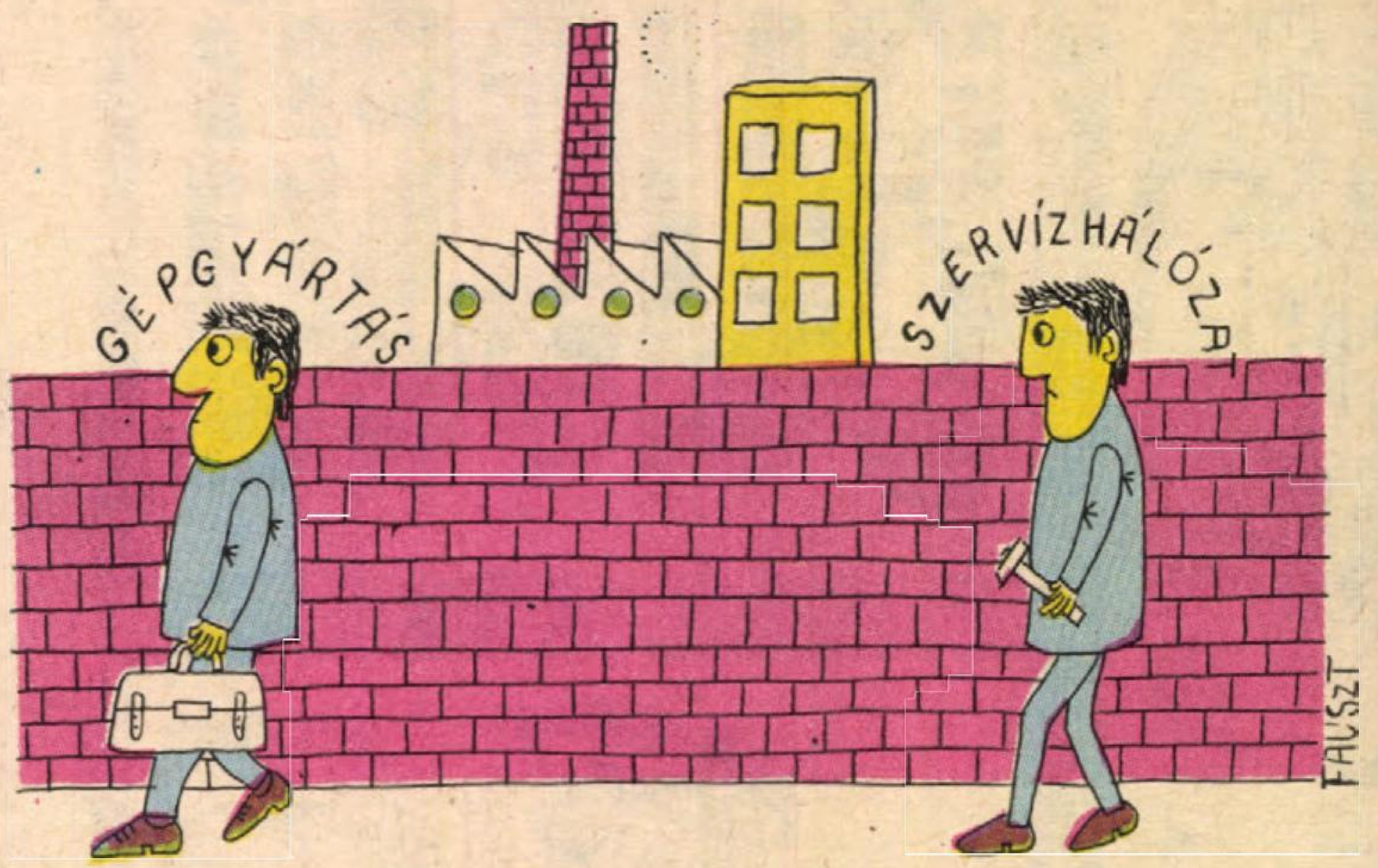

A JÓSZÍVŰ KISLÁNY MAXIBAN

– Így néztem ki miniben.

LEMARADÁS

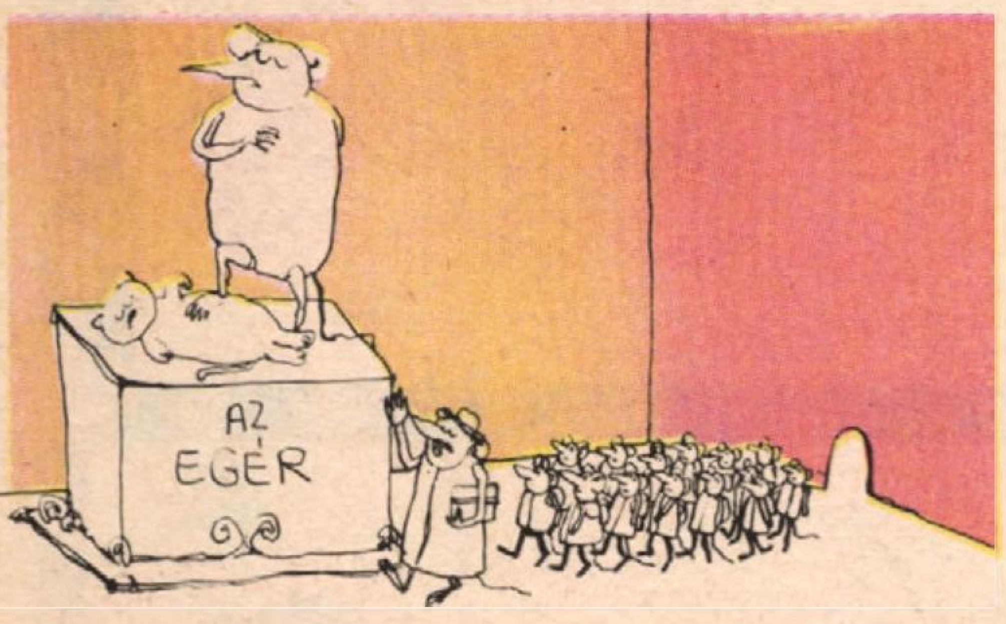

– Mikor fogunk végre egyszerre lépni?

PESTI HÁZTÁJI

– Nyugodt lehetsz, anyukám, mire ezt elkezdik javítani, mi már régen le is arattunk.

MÚZEUM

SZILÁNKOK

HIRTELEN HARAGÚ EMBER

1952-ben a főnöke rákiáltott: „Maga tökkelütött!" A múlt héten erélyesen kikérte magának.

ÍGY IGAZSÁGOS

Bözsi azon kesergett, hogy még protekcióval sem maradhat tovább húszéves, legfeljebb még öt évig.

IZGÁGA VENDÉG

Az étlapról mindenekelőtt az üzletvezetőt választja ki magának és alaposan megmondja neki a véleményét.

TERMÉSZET

Z. nem mer kimenni a természetbe, mert fűnek, fának tartozik.

ÖRÖM

Májusban még örülni tudnánk a kevésbé édes görögdinnyének is.

ELFOGLALT EMBER

— Higgye el, még arra sem jut időm, hogy hű legyek a feleségemhez.

MESE

— ...s amióta elváltak, azóta boldogan élnek. Itt a vége, fuss el véle.

GYORSASÁG

Feldúlt vevő állít be az üzletbe:

— Két héttel ezelőtt vásároltam önöknél ezt az inget. Tessék! Az ujja és a gallérja már foszladozik!

Az eladó egy pillanatig elmereng, aztán udvariasan válaszol:

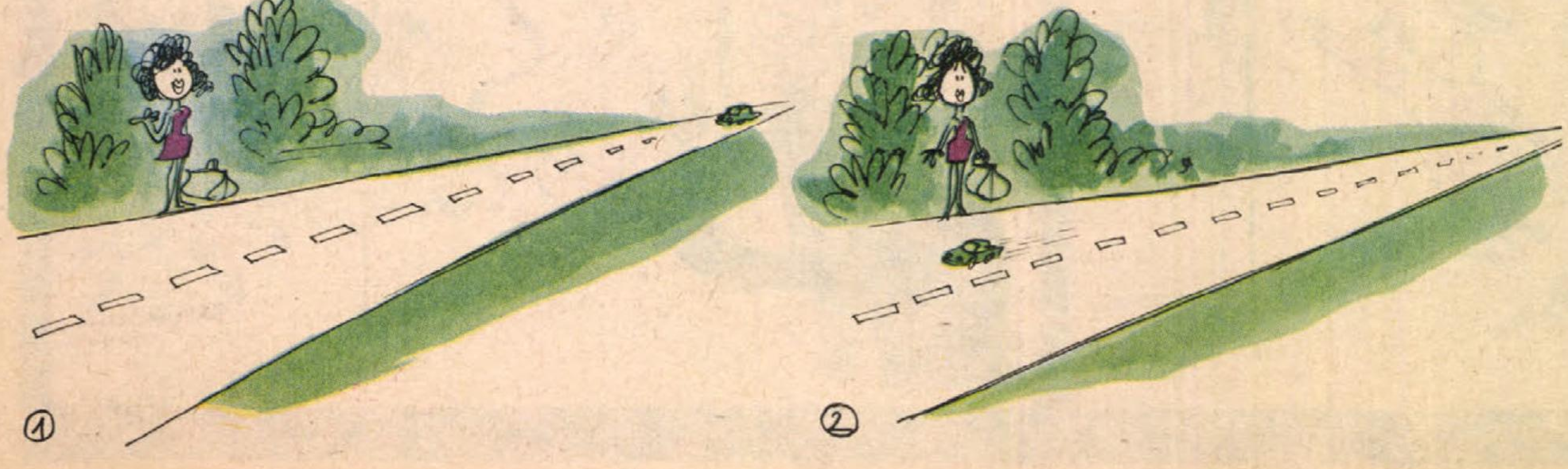
— Tessék figyelembe venni, hogy a technika századában élünk. Vannak olyan repülő-

gépek, amelyek kétszerte gyorsabbak a hang sebességénél. Kérdem tisztelettel: pont az ingek kopjanak olyan lassan, mint ötven évvel ezelőtt?...

Galambos Szilveszter

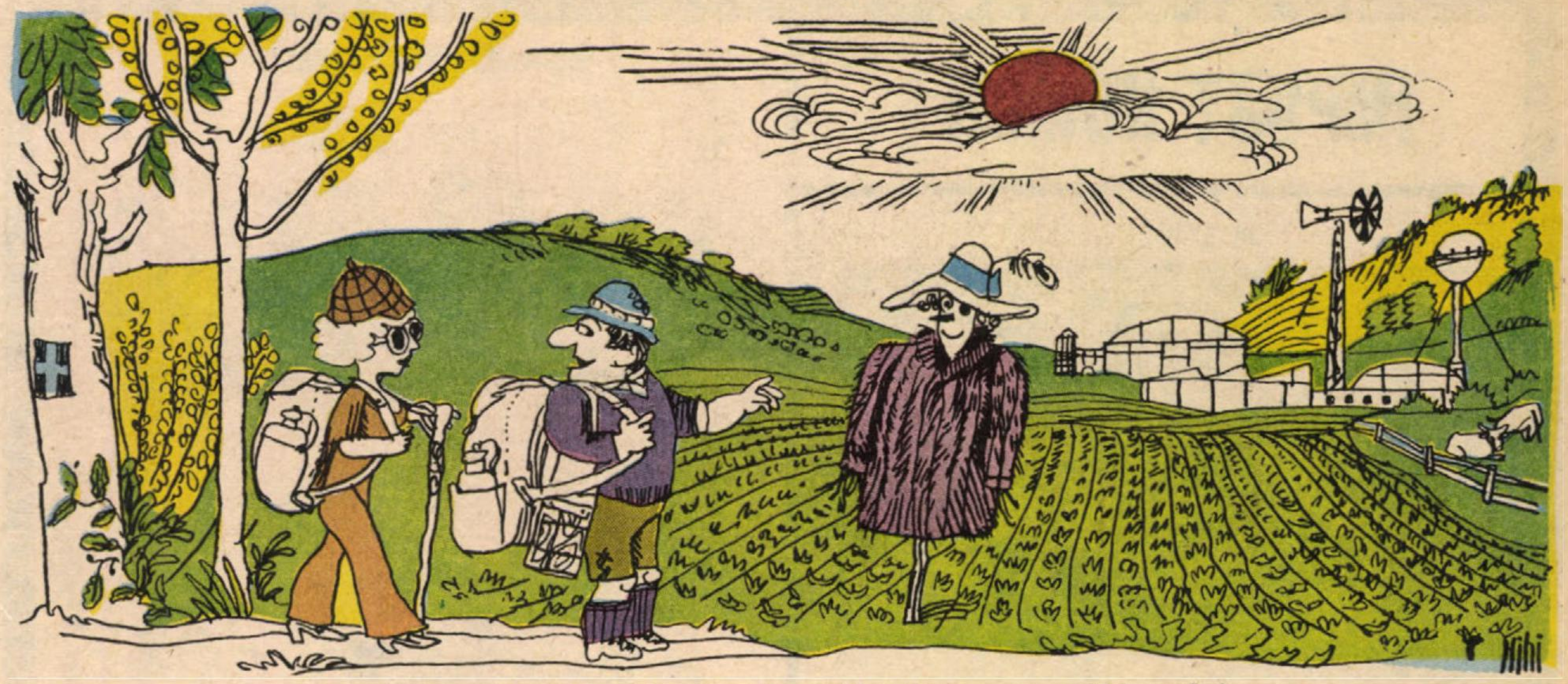
AUTÓS ÉS GYALOGOS

HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK

TAVASZI TÚRA

– Ez milliomos téesz lehet. Nézd csak, nercbunda van a madárijesztőn!...

ezt olvastam

TÁMASZTÓ SZABVÁNYOK

Megnyugtató mondat a Népszabadságból: „A magyar szakemberek nem estek a *nemzetközi szabványokat támasztó kacsalábon* forgó palota bűvöletébe."

Jó hír. Annál is inkább az, mert nehéz nem bűvöletbe esni, ha egy kacsaláb szabványokat támaszt, méghozzá nemzetközieket, ami — valljuk meg — még a szóban (és kacsalábon) forgó palotának is becsületére válnék.

GÖRÖG, A GÖRÖG?

A franciaországi új napkohóról írja — a Spiegelre hivatkozva — az Élet és Tudomány: „Érdekessége, hogy nem a napenergia hasznosítását célzó modern módszerekkel dolgozik, hanem azzal az ősi módszerrel, amellyel — *állítólag* — *Euklidész* felgyújtotta a római hajóhadat" — vagyis tükrök segítségével.

Nos, a német Spiegel (Tükör) sikeresen felgyújtotta eddigi ismereteim hadát, amely szerint a legendás haditett *Arkhimédész* nevéhez fűződik. Euklidész, a geometria nagy tudósa már csak azért sem igen lehet ludas a dologban, mert körzővel és vonalzóval hajókat gyújtogatni kissé körülményes művelet. Állítólag.

TÚLZOTT DERŰLÁTÁS

A Magyar Nemzet egyik kritikájából: „Hatásos és mindig sűrű komponálásra szorító forma ez, akárcsak *a teljes életté táguló halál* előtti pillanatok irodalmi feldolgozásai."

A haláltól valamenynyien azt kívánjuk, hogy lehetőleg táguljon (a közelünkből), de azt, hogy teljes életté is legyen, már ne óhajtsuk, felebarátaim.

AGYALÁGYULT BŰNÜLDÖZŐK

Mexikói bankrabló banditákról olvasom a Népszabadságban: „Éppen menekülni kezdtek 78 000 dolláros zsákmányukkal, amikor rendőrök *kilőtték autójuk kerekeit*, s így a bank-

rablók zsákmányukat eldobva, kénytelenek voltak *kereket oldani.*"

Ha kilőtt kerekeik oldása elegendő volt elszelelésükhöz, akkor nem gondolhatok másra, mint hogy a mexikói rendőrök, mielőtt tovább üldözték őket, előbb gondosan átszámlálták a 78 ezer dollárt.

RÉGI PROBLÉMA

Végül fővárosunk büszkeségére, az új földalattira való tekintettel engedjék meg, hogy egy kerek két évtizedes sajtóközleményt elevenítsek föl. Egyik lapunk 1950-ben az alábbi címekkel jelentette be a mára már valósággá lett

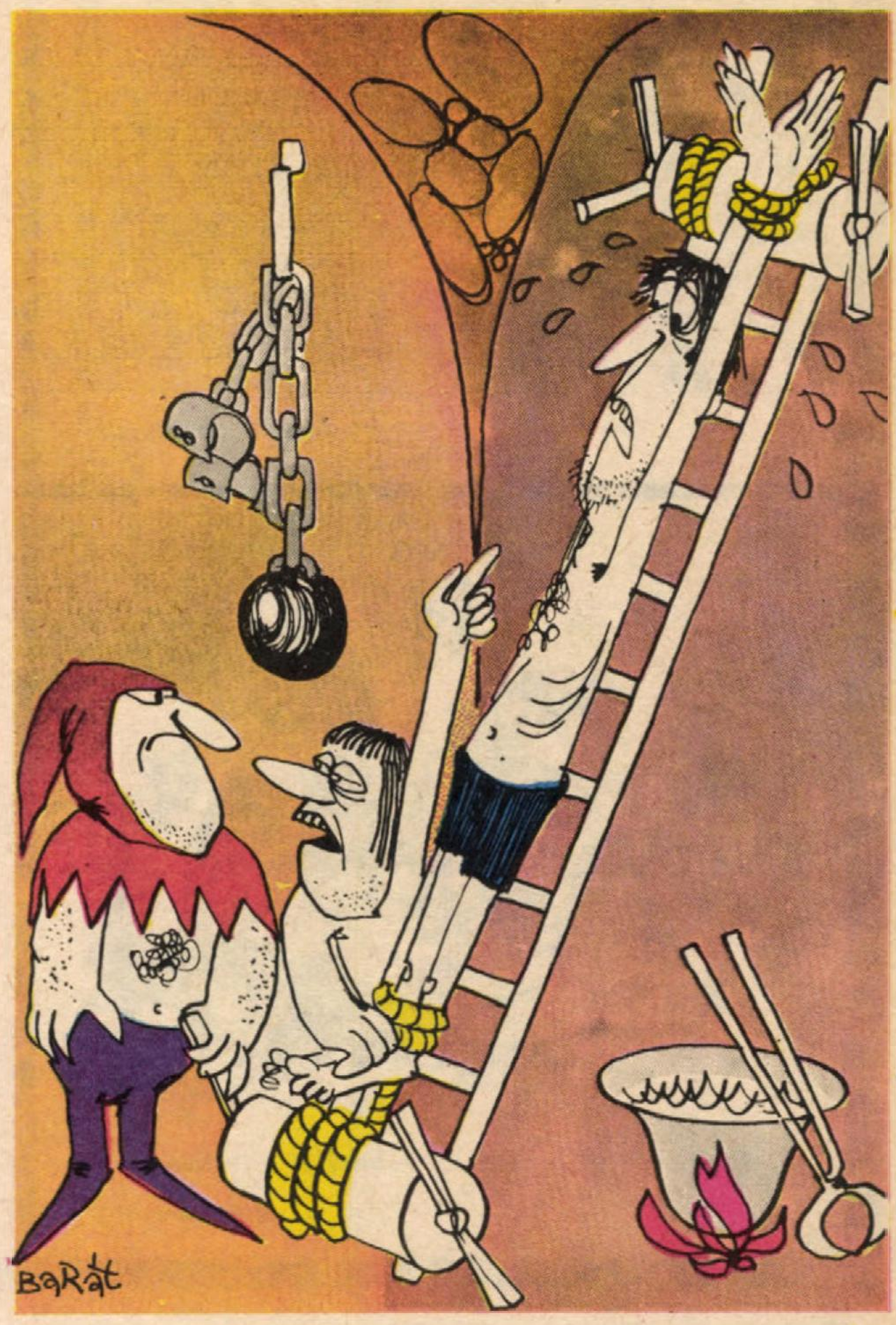

tervet: „Földalatti gyorsvasút épül Budapesten. *Már megalakult az új vállalat, megkezdődtek a fúrások.*"

Nos, a földalatti csakugyan megépült. A fúrások ellenére...

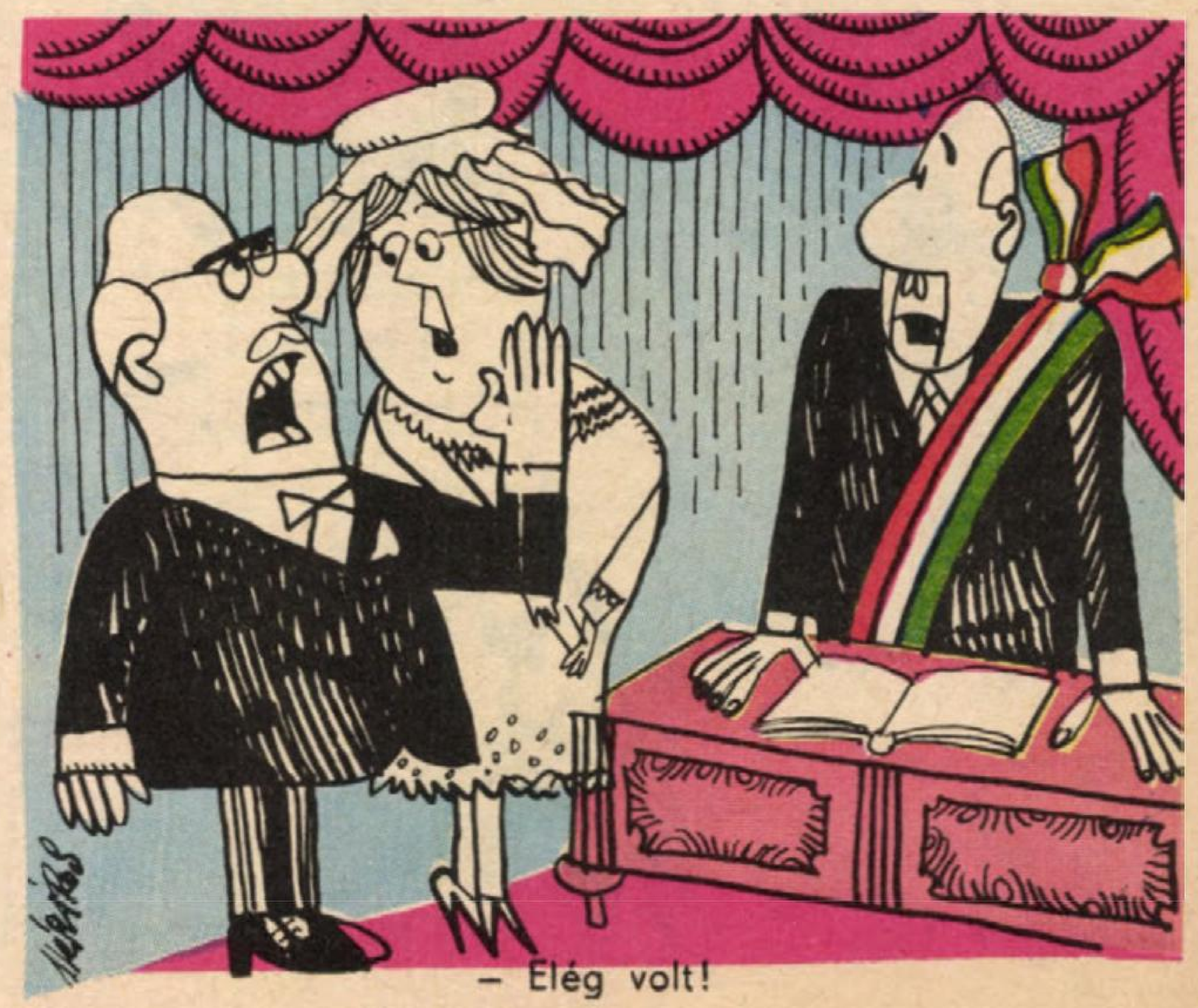
Timár György

INKVIZÍCIÓ

– Azt kéri, ne nyújtsuk nagyon, mert új lakótelepen lakik.

MEGLEPETÉS AZ ARANYLAKODALMON

– Elég volt!

IMPORT HUMOR

A BOSSZÚ!...

(„Krokodil", Moszkva)

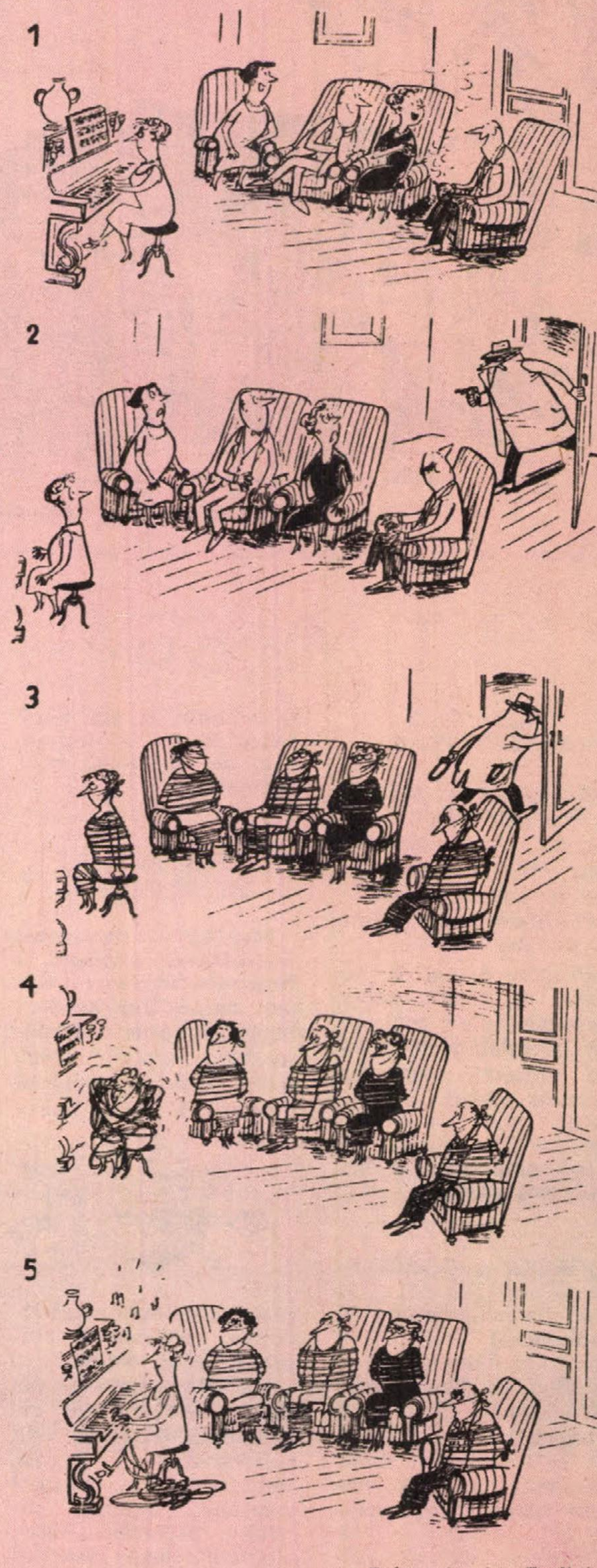
KESERŰSÉG

- Az emberrel örökké a bolondját járatják!

(„New Yorker")

SZENVEDÉLYES MŰVÉSZ

(„Eulenspiegel", Berlin)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Házasságunk elején, mindig nekem hagytad a nagyobb húst, most meg folyton magadnak veszed a nagyobbat. Látszik, Jenő, hogy te már nem szeretsz engem.
— Kis csacsi, ez nem azért van.
— Hanem miért?
— Közben megtanultál főzni.

— Mondd, lehetséges az, hogy egy rágcsáló állat bicskázik?
— Kizárt dolog.
— Itt az újságban az áll: „Leszúrta a menyét."

Két vállalati igazgató diskurál.
— Kénytelen vagyok áthelyezni a titkárnőmet. Nem tud ez semmit sem!
— Magának jó. Én bezzeg kénytelen vagyok visszatartani, mert nagyon is sokat tud.

— Szeretném, Lajos, ha nem húzódna el soká a jegyességünk.
— Légy nyugodt, Piri. Én még sosem voltam két-három hétnél tovább vőlegény.

Jancsikát falusi rokonoknál nyaraltatják. Egy nap sündisznót fedez föl a mezőn. Megkérdi a mamáját:
— Mondd, anyu, ezt etetni kell vagy öntözni?

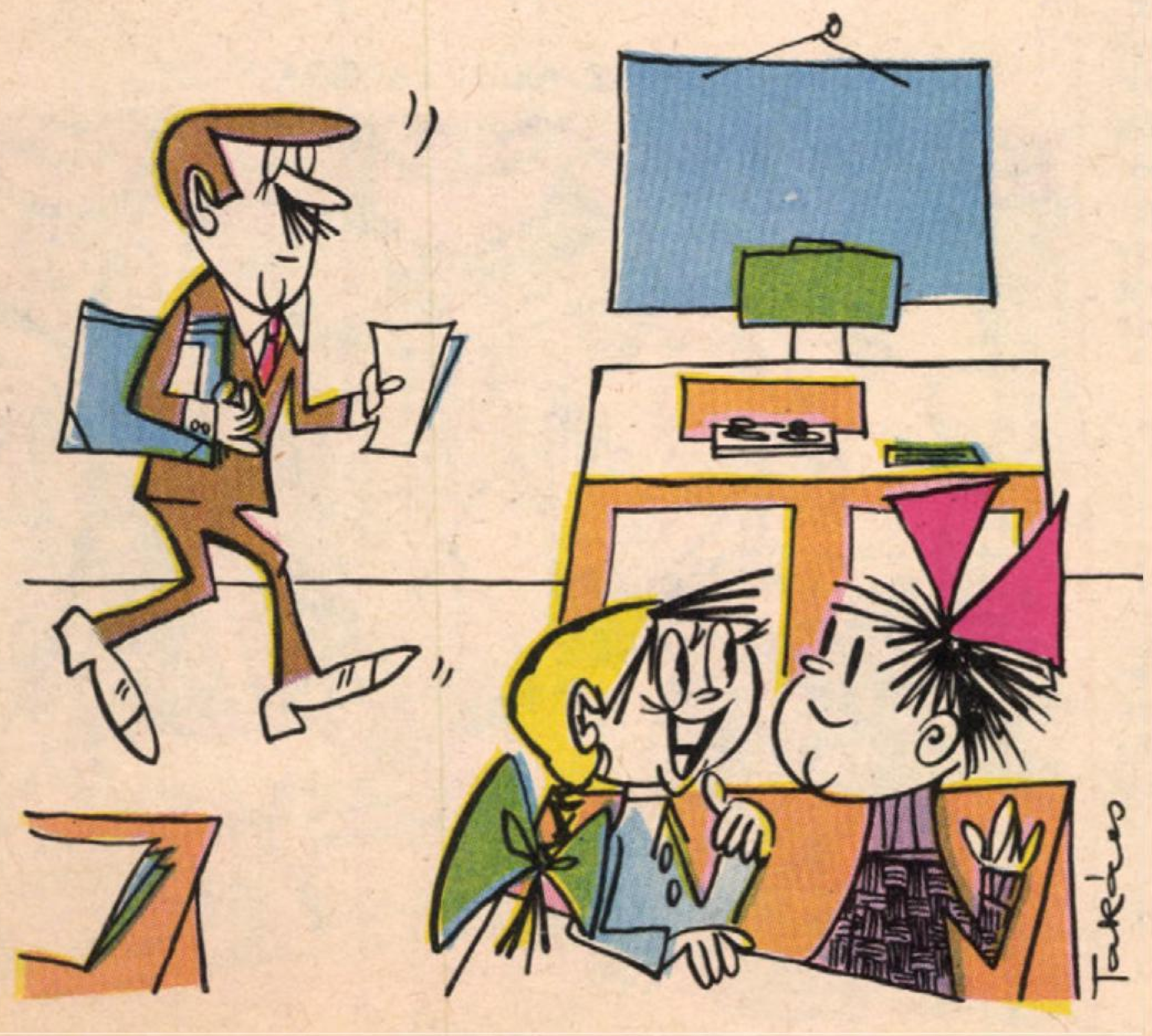

— Mi az, mi van veled, hiszen te összevissza vagy verve?
— A barátom, Lubicka Jenci, tegnap jött vissza mátrai nászútjáról, azért.
— Na és?
— Én mutattam be a feleségének...

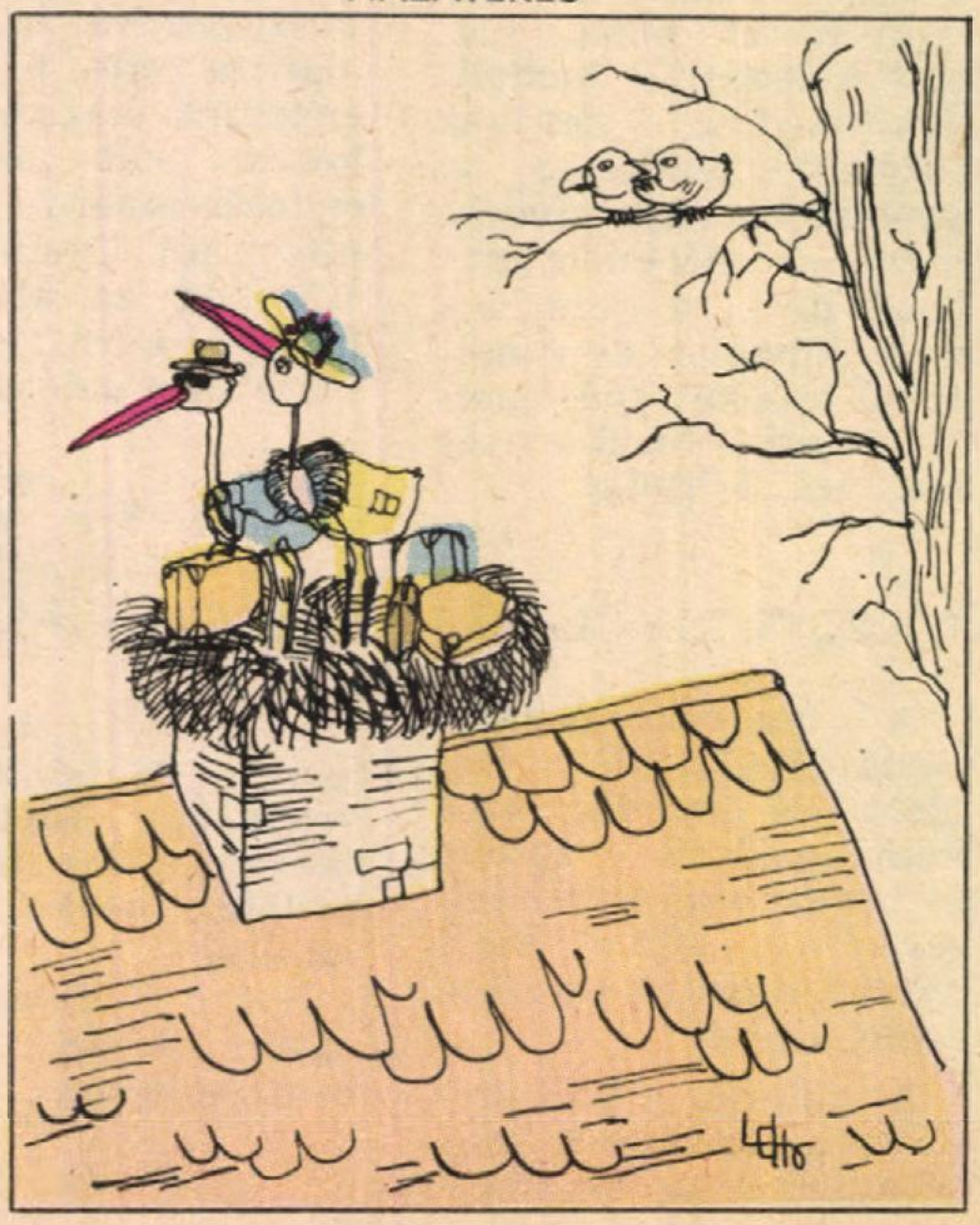
— Mennyit számlázzunk, Kacsirek kartárs, ezért a csőrepedési javításért?
— Anyagpótlás 154,60, munkadíj 57, haszonkulcs 79,45, az összesen 291,05 forint, no de kerekítsük ki 300-ra, azaz hogy várjon csak, Gizike, mégse tűnjék fel olyan kikerekítettnek, írjon 348,50-et.

MATEK-ÓRÁN

– Jó fej az öreg, kár, hogy nem tud gitározni...

HAZATÉRÉS

– ...egy szál pendelyben mentek ki...

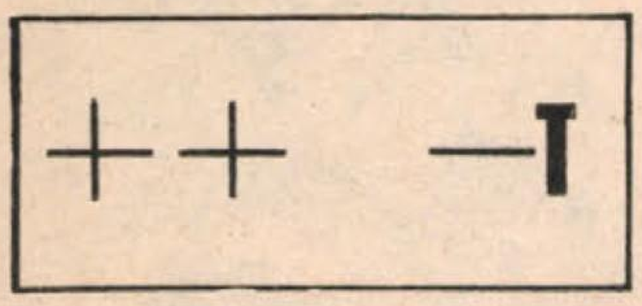
SZMOG

– A fa tisztítja a levegőt.

RÉBUSZ

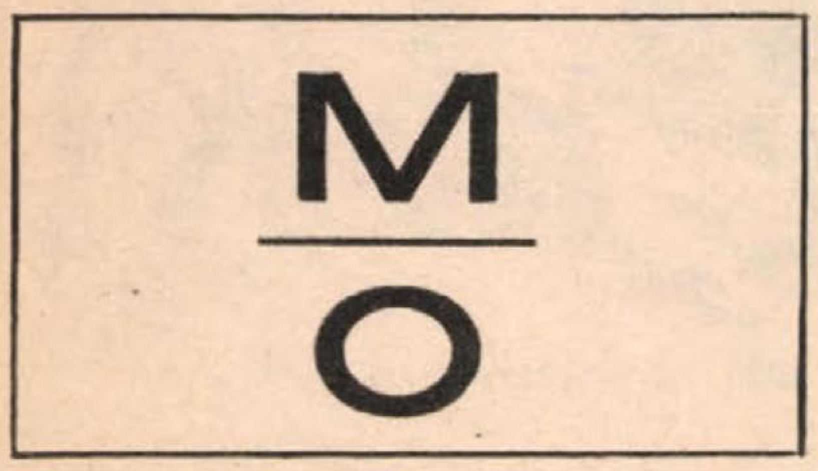
119. rejtvényünk megfejtése:

Megkeresztel

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Horváth József, Budapest XI., Lágymányosi u. 5.
Győri Gyula, Jászapáti, Gagarin u. 3.
Tomcsányi Piroska, Budapest VIII., Rákóczi út 41.

121. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb április 27-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

SZÜLŐI FELÜGYELET

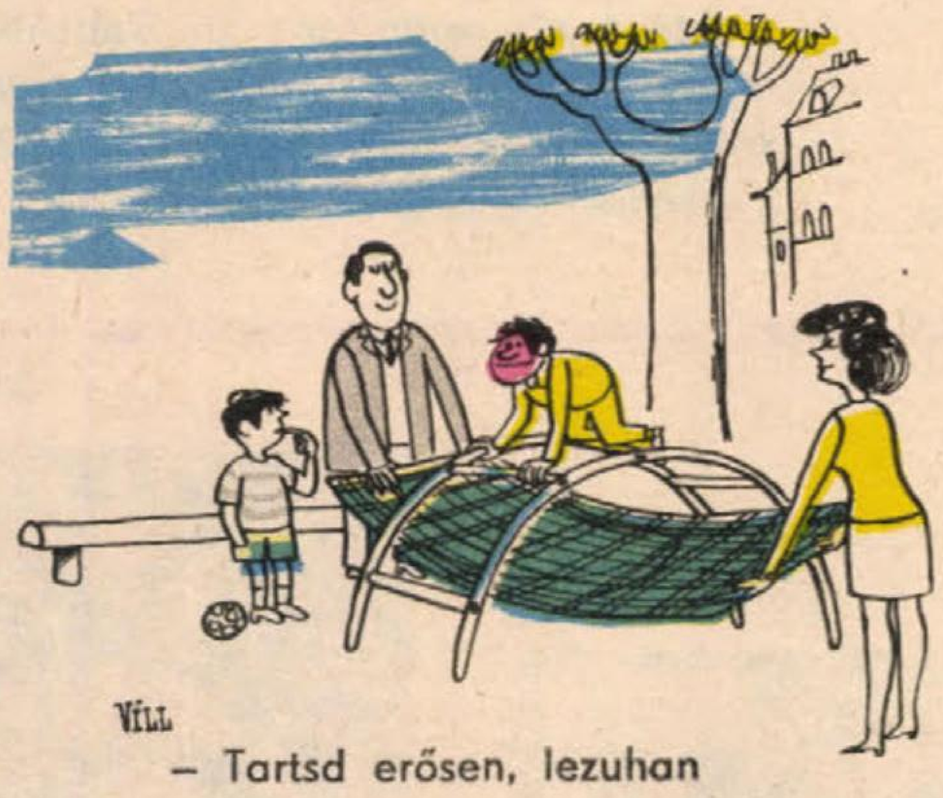

– Aztán fogadj szót, kisfiam!

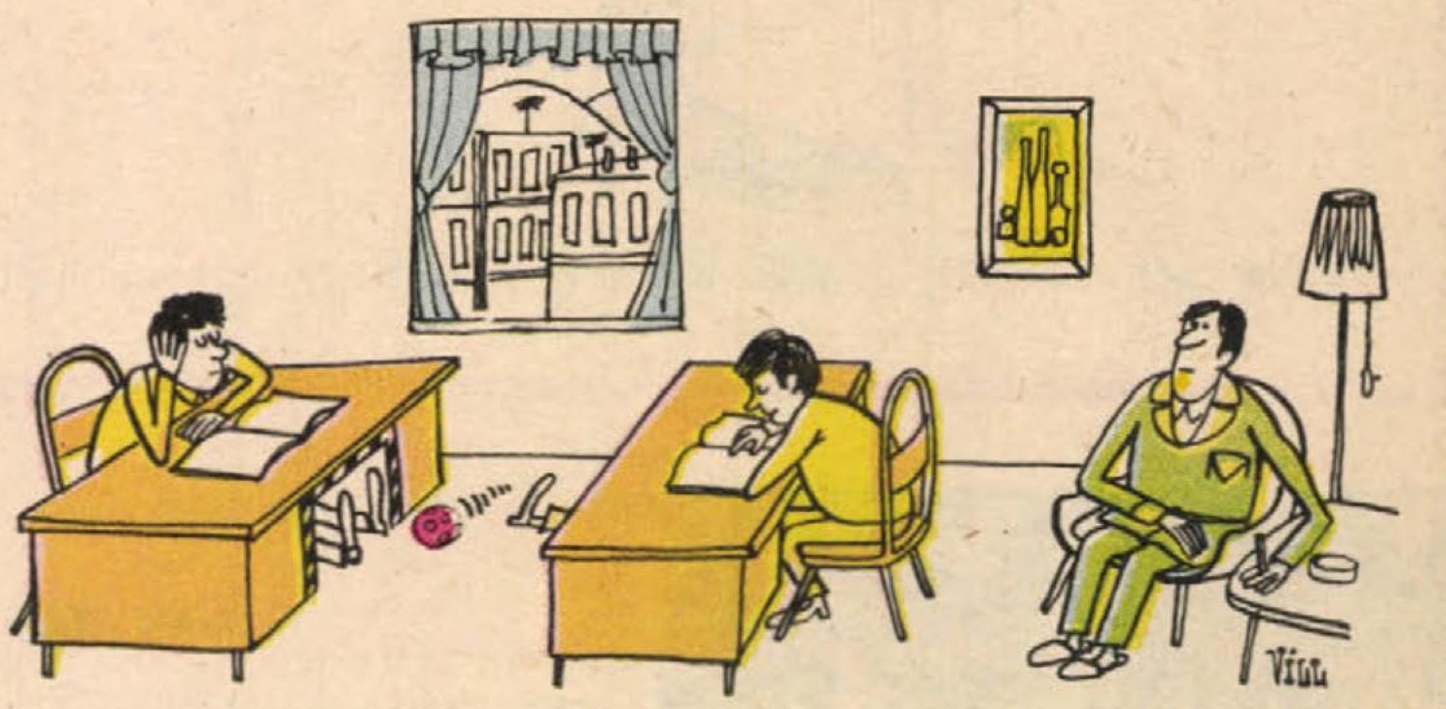
– Amióta kislányunk lett a galerivezér, minden portyára meghívják a szülőket.

JÁTSZÓTÉREN

– Tartsd erősen, lezuhan

SZIGORÚ ELLENŐRZÉS

Földes Vilmos rajzai

SZÓRAKOZOTT BÍRÓ

– Már megint elhagyta a sípját!

HALLOTTUNK EGY VICCET

Egy párizsi régiségkereskedő üzletébe beállít egy vevő. Alaposan végignéz mindent, végül megállapodik egy karosszéknél.

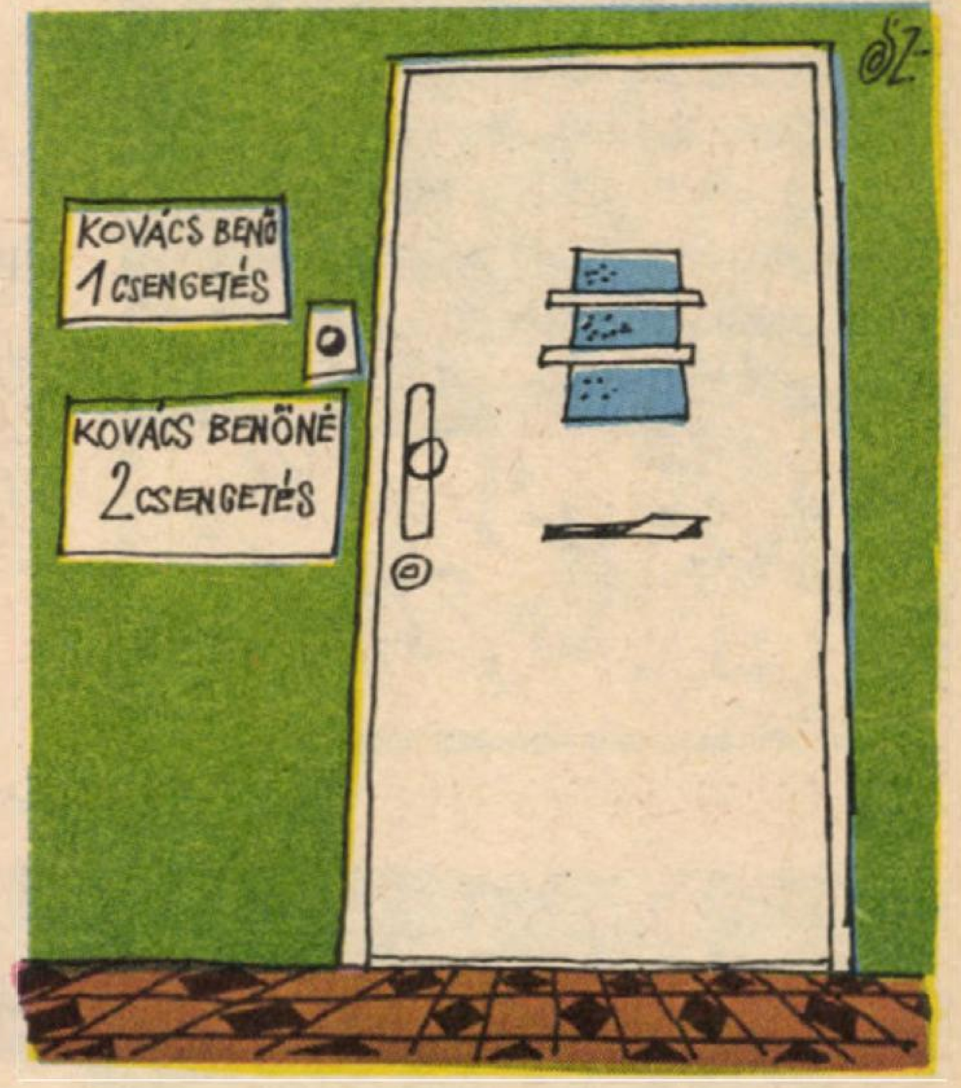
– Ezt megveszem.

– Jó szeme van, uram – mondja a régiségkereskedő –, ez a legprímább darab az egész üzletben, XIV. Lajos korabeli szék; ő maga üldögélt rajta.

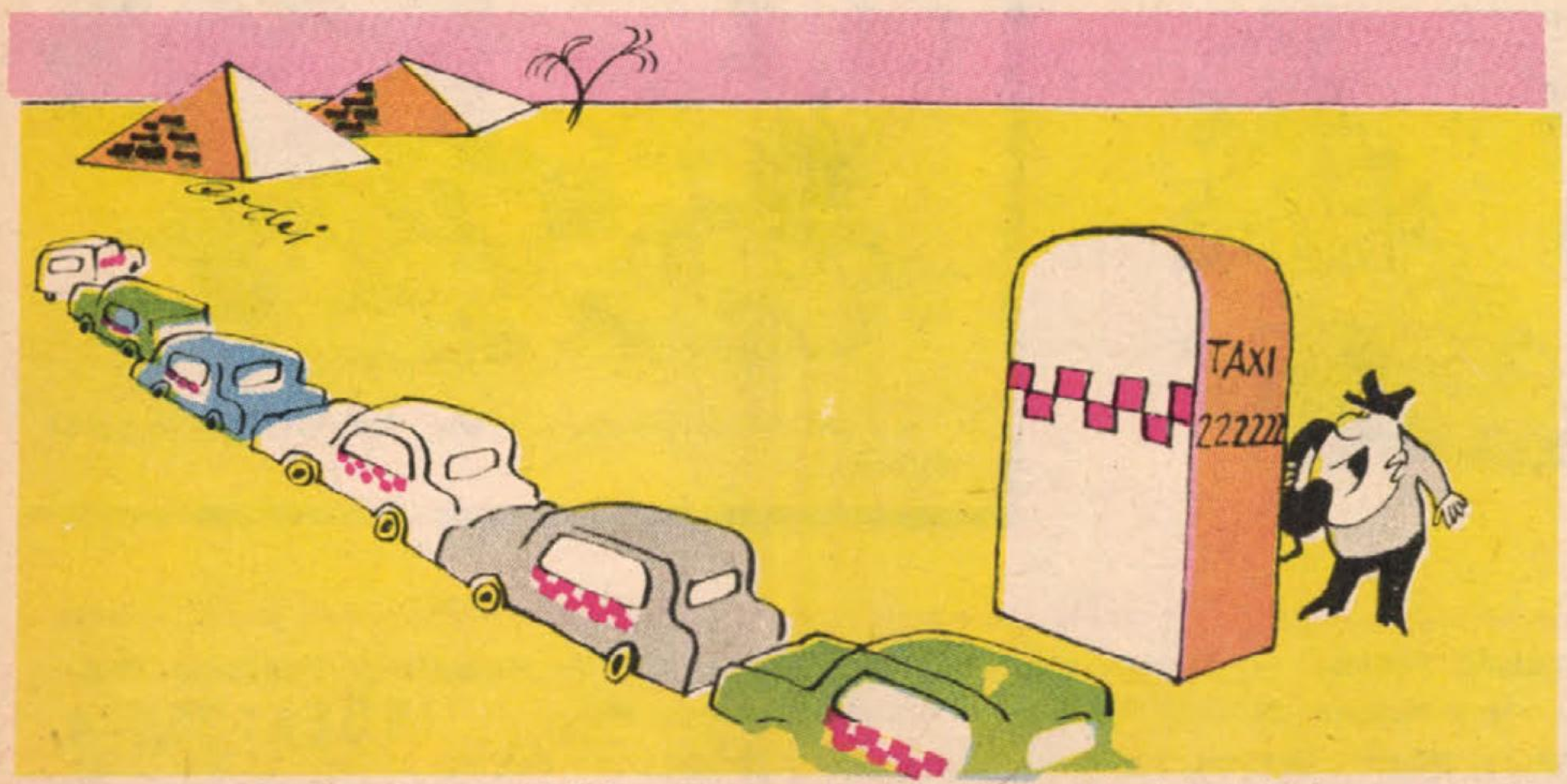
– Ugyan, kérem, ne lódítson, ez a szék sokkal régibb stílusú.

– Persze, valószínűleg XIV. Lajos is már ócskán vette.

HOLTOMIGLAN–HOLTODIGLAN

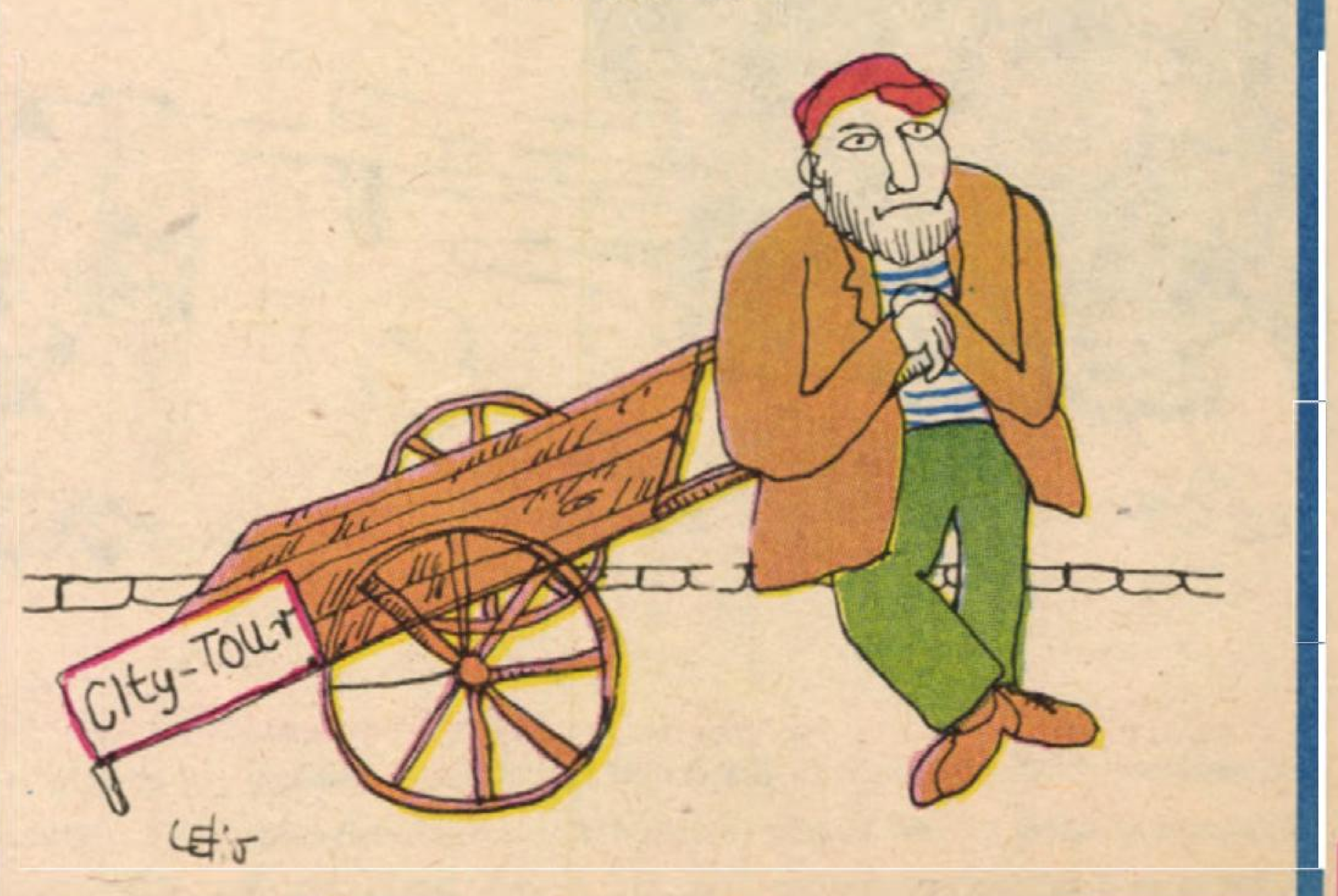

TAXIRENDELÉS TELEFONON

– Nagymező utca 75? Egy kicsit messziről, de azonnal indulok!

MÁSODALLÁS

LEGÉNYLAKÁSON

– Ejnye csak... Pedig esküdni mertem volna, hogy már találkoztunk...

FEJEDELMI MŰSOROK

A múltkoriban valaki azt kérdezte tőlem: Szerinted melyik a legtipikusabb figura a pesti színpadokon? Hm? Nem tudod? Elárulom: az uralkodó.

Kételkedtem az illető állításában, és utánanéztem az ügynek. Vizsgálatomról az alábbiakban számolok be:

A Nemzetiben találtam egy pápát, VII. Hadriánt és egy cárt, Rettenetes Ivánt. Igaz, hogy mindkettő álombeli figura. Úgy látszik, ez a specialitásuk.

Az Operaházban garmadával vannak az uralkodók. A leggyakoribbak: Claudius, dán király, Amonasro, etióp király, a mondabeli Marke király és két saját királyunk: II. Endre és V. László. Rajtuk kívül a Háry-féle Ferenc császár, Napóleon és Mária Lujza.

Majd elfelejtettem! II. Endrénk a Nemzetiben is szerepel, s ugyancsak ott lép színre Stuart Mária és partnere, Angliai Erzsébet.

Apropó, Angliai Erzsébet! Ő önállóan is szerepel a Vígszínházban.

Ám angol királynők terén a Madách sem akar lemaradni, tehát bemutatja nekünk Anna királynőt (Sakkmatt) és ugyancsak itt látható egyszeri belépővel másik három angol király: III. Richárd és partnerei, IV. Edward és VII. Henrik.

A Pesti Színházban csupán egy király van: Sever, Navarra királya.

A Bábszínházban másfél: Nebukadnecár, Babilon királya és Nimród, exkirály.

No és hogy gyermekeink se maradjanak király nélkül, a Bartók Színpad bemutatja nekik Gáspár királyfit és XIII. kétségbeesett Boldizsárt.

Természetesen a fejedelmi műsorok „császára" az Operettszínházban uralkodó Csárdáskirálynő.

Sólyom László

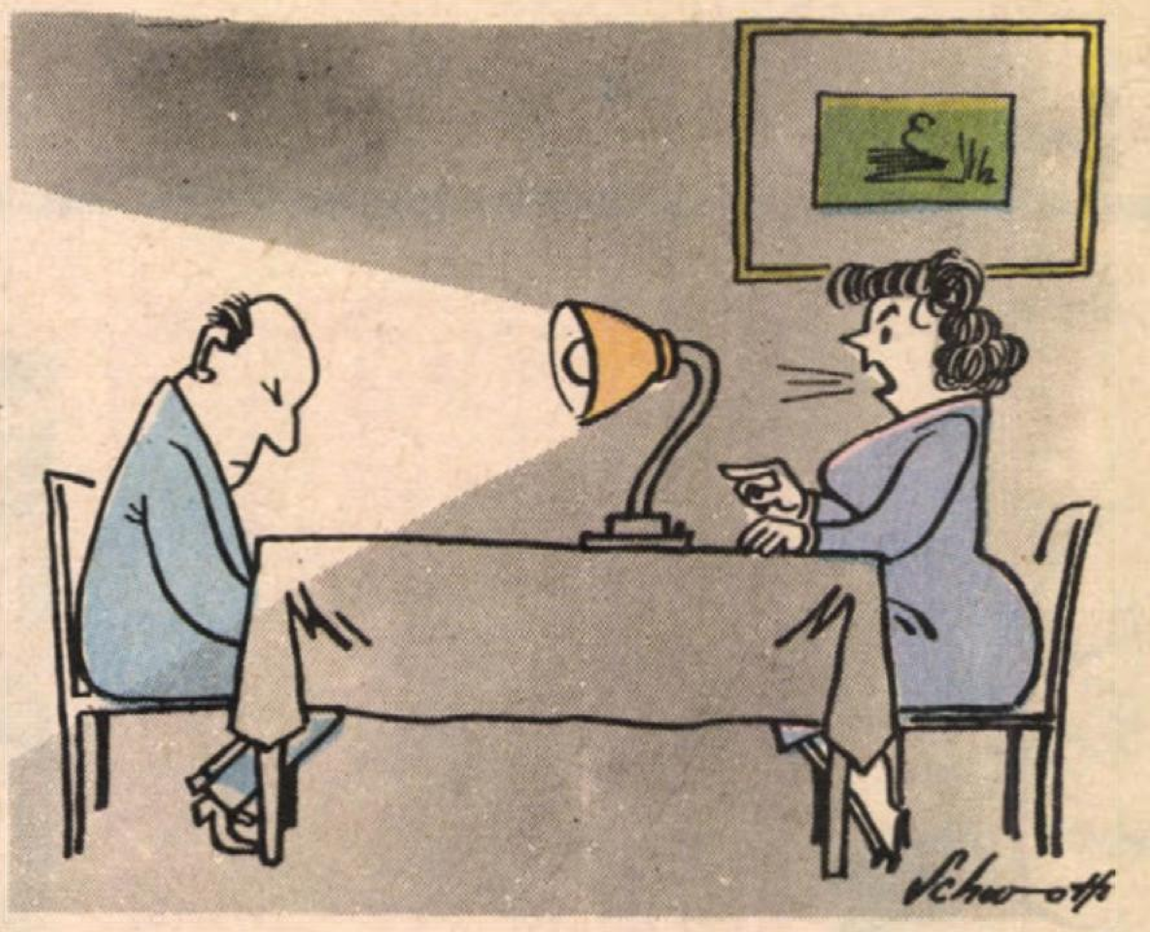
A SIKER TITKA

Greer Garson, a kiváló ír filmszínésznő, aki (az idősebbek még emlékeznek rá) annak idején felejthetetlen alakítást nyújtott a „Mrs. Miniver" című háborús tárgyú filmben, már 57 éves, de hívei szerint szebb, mint valaha, s ezt kivételes intelligenciájának és műveltségének köszönheti.

– A siker titka – árulta el a művésznő – nagyon egyszerű: széles látókör és keskeny csípő.

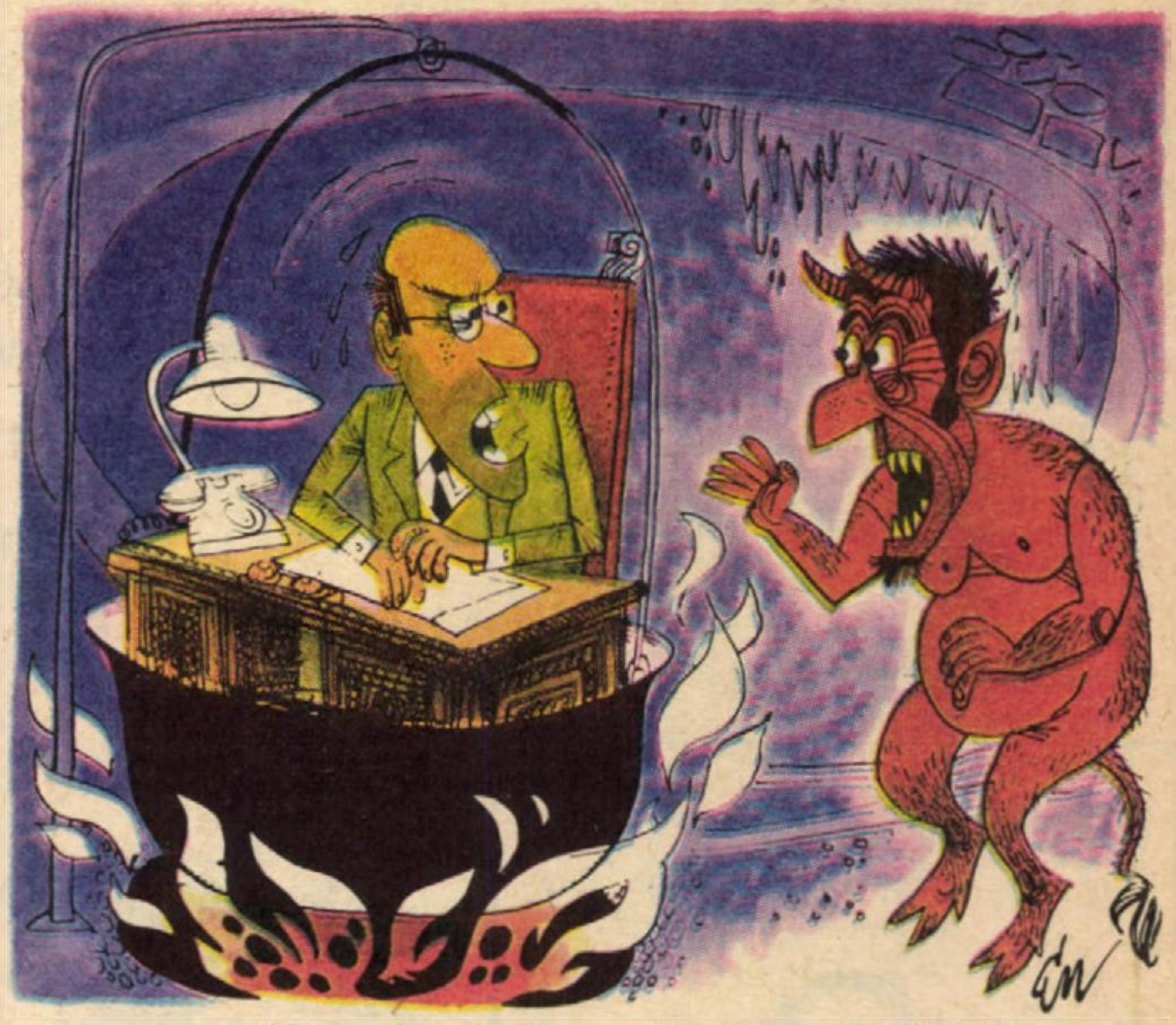

VALLATÁS

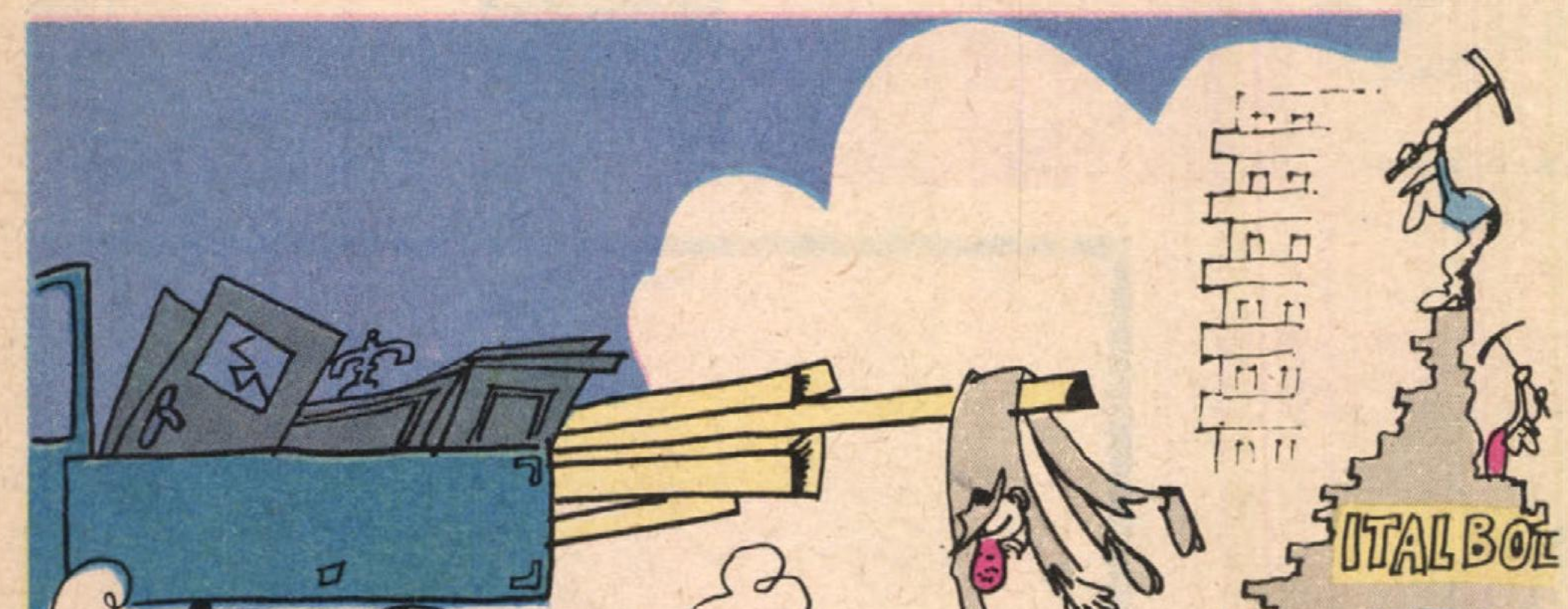
– Mondd, hol voltál éjjel kettőig?!

AZ ÚR A POKOLBAN IS ÚR

– Hé, nekem szőnyeg és pálma is jár!...

BONTÁS

FIGYELMES VENDÉGEK

– Forduljunk vissza, Oszkár. Azt hiszem, rosszkor jöttünk!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában (70.2621.2) — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre